

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

BIÊN ĐỜI

THƠ

VĨNH LINH - DẠ BĂNG TÂM

Từ khi còn đỏ hỏn trong nôi
Vốn đã quen thơ với nhạc rồi
Lời mẹ hát ru còn vọng mãi
Theo ta vắn điệu ấy trong đời.

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

Nhạc, thơ & tôi

“Tôi từ đó hồn trong nôi
Đã nghe thơ - nhạc qua lời mẹ ru”

Tôi đã quen thơ - nhạc từ tấm bé
Qua lời ru của mẹ thuở nằm nôi
Rồi lớn lên trôi dạt giữa dòng đời
Thơ và nhạc ngấm vào trong tâm thức

Thơ - nhạc cùng tôi vui, buồn, sướng, cực
Sống lang thang trên khắp mọi nẻo đường
Khi tôi buồn nhạc - thơ cũng buồn luôn
Khi tôi nhớ nhạc - thơ đầy nhưng nhớ

Khi tôi vui nhạc - thơ cùng hớn hờ
Khi tôi say nhạc - thơ cũng say mềm
Tôi - nhạc - thơ như ba đứa anh - em
Nên sống - chết vẫn trọn đời chung thủy.

Lời tự tình

Kính thưa quý vị thức giả!

Tôi yêu thơ và tập tễnh làm thơ từ năm 15 tuổi, qua các tiết dạy văn của thầy, cô giáo thời tiểu học, trung học. Tôi đã hiểu phần nào nghệ thuật sáng tác thơ mới, thơ tự do và cả thơ Đường luật. Và nhất là khi được đọc những áng văn của nhóm Tự Lực Văn Đoàn cùng những thi phẩm của các nhà thơ: Xuân Diệu, Huy Cận, Thế Lữ, Lưu Trọng Lư... và các nhà thơ lớn hàng trăm năm trước như Bà Huyện Thanh Quan, Nguyễn Du, Yên Đỗ, Nữ sĩ Hồ Xuân Hương... Vì vậy mà khi cầm bút chọn chữ, gieo vần tôi đã có một số bài thơ mới, tự do được bạn bè cho là có hồn, có tứ.

Riêng về thể thơ Đường luật, thất ngôn - bát cú, tứ tuyệt thì đến khi tôi tham gia sinh hoạt trong Chi hội Thơ Đường luật Việt Nam tại huyện Xuyên Mộc, Bà Rịa - Vũng Tàu được sự động viên của các thi hữu đàn anh như Anh Phong, Nguyên Ngọc, Duy Hữu Văn... tôi mới mạnh dạn đi sâu vào thế giới của một thể loại thơ đã có hàng ngàn năm tuổi này. Với những quy định khắt khe về niêm luật, trạng luận song đối, thanh âm bằng trắc... đồng thời trong thơ còn phải có hình tượng, nhạc điệu, ý tưởng sát đúng nội dung đề tài... Cho đến nay tôi đã phần nào nắm vững được các nguyên tắc, kỹ thuật cơ bản ấy.

Trong quá trình sáng tác của bao nhiêu năm tôi hằng ấp ủ một mơ ước là sẽ có được một tác phẩm khiêm tốn đầu tay ra đời.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Và hôm nay mơ ước ấy đã trở thành hiện thực đó là tuyển tập ***Biển đời*** được ấn hành.

Biển đời gồm 2 phần: Phần I với 165 bài thơ theo thể thơ mới, lục bát và tự do. Phần II là phần dành cho thể thơ Đường luật với 104 bài thơ, trong đó có 74 bài thơ Đường và 30 bài họa thơ Đường gói gọn với những chủ đề khác nhau nhưng tựu trung vẫn là tiếng lòng, những cảm xúc từ con tim, khối óc trước những chặng đường đời mà bản thân tôi đã và phải trải qua, từng nếm đủ mùi vị của sự vui - buồn, sướng - khổ, đắng - cay, chua - chát, ngọt bùi; Những đam mê và tình ngộ khi nhận chân được đời sống tâm linh qua giáo lý Phật Đà đã giúp tôi trút bỏ được mọi nỗi phiền để trở về với chuỗi ngày dài an nhiên - tự tại, lấy vần thơ tiếng hát, điệu đàn làm thanh thản tâm hồn.

Tuy nhiên tôi vẫn nhận chân được rằng ***Biển đời*** chưa phải là một tác phẩm hoàn chỉnh như ý muốn mặc dù nó đã được thai nghén trong nhiều năm. Vì là đứa con tinh thần đầu tiên nên dĩ nhiên có những thiếu sót không thể nào tránh khỏi. Vì vậy rất mong sự đóng góp ý kiến cũng như sự đồng cảm của quý thi hữu, thức giả và bạn đọc khi có trong tay tập ***Biển đời*** này.

Xin chân thành ghi nhận và cảm ơn.

Xuyên Mộc Trọng hạ 2014
Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Vài lời cảm nhận

*Tuyển tập thi phẩm Biên đời của tác giả
Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm*

Nhà thơ Lê Viết Vĩnh lấy bút danh Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm, đây là một địa danh của vùng đất Mẹ thuộc tỉnh Quảng Trị nơi anh đã chào đời và lớn lên trước khi dòng Bến Hải biến thành ranh giới chia cách đôi bờ Nam, Bắc nước Việt Nam. Nhịp cầu Hiền Lương vắng người qua lại, tình yêu thương cùng tình dân tộc bị xa rời bởi Hiệp định đình chiến Genève 1954 giữa Việt Nam và thực dân Pháp.

Với hoàn cảnh đau thương của đất nước qua hai thời kháng chiến chống quân xâm lược đã gieo vào lòng của nhà thơ những đêm dài lạnh buốt tâm can thay cho nỗi đớn đau, thương hận.

Quãng đời thơ ấu của anh cũng thế, người cha thân yêu bị Pháp bắt giam tù - mẹ anh phải tảo tần sớm hôm nuôi đàn con thơ dại cho đến khi khôn lớn.

Từ nỗi lòng băng giá thương đau đó mà anh đã dành cho gia đình, quê hương - đất nước một tình yêu nồng nàn, sâu đậm. Bao nhiêu kỷ niệm đầu đời khi sống phiêu lưu viễn xứ:

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

*Cha cương nghị vượt trăm ngàn khổ cực
Không một lời than trách, chẳng buồn đau
Cha âm thầm chẳng nghĩ sự gian lao
Không quản đến tháng ngày hao tổn sức.*

Và chính người cha thân yêu đã tạo cho anh nguồn lực để đương đầu với nghịch cảnh, là ngọn đuốc soi đường xé tan màn đêm tăm tối để anh vững bước đi vào giữa lòng chợ đời muôn mặt sau này:

*... Cha là ánh đuốc soi đêm
Là nguồn lửa ấm trong tim suốt đời
Trong con, cha vẫn rạng ngời
Cha ơi!...*

- Con nguyện nhớ lời cha khuyên.

(Cha)

Hồi tưởng lại cảnh ngộ của gia đình Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm càng cảm thấy công lao to lớn của người mẹ hiền không thể lấy gì để so sánh được. Mẹ đã chịu một nắng hai sương vì cuộc sống gia đình thay chồng dưỡng nuôi đàn con bé bỏng, chẳng khác chi người chinh phụ xưa kia trong dòng thơ của nữ sĩ Đoàn Thị Điểm:

*... Thay chồng thiếp đã hiếu nam
Dạy con đèn sách thiếp làm phụ thân...*

Anh làm sao quên được hình bóng người mẹ thân yêu khi tìm kế mưu sinh trong nắng lửa, mưa dầu không hề than thân trách phận nên trong tập thơ này anh đã dành rất nhiều tình yêu thương cho người mẹ kính yêu, đã tường thuật lại sự hy sinh gian khổ của mẹ mình:

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

... Để tàn tảo nuôi con
Sáng chợ Cạn, chiều chợ Hôm
Xay, xốt, sàng, dầm kiểng lời từng lon cám
Nắng đốt cháy da, bùn lầy hôi hám
Mẹ vẫn còng lưng moi bắt những con đằm¹
Đem xuống chợ Đạo Đầu đổi lấy bát cơm...

Tùng thước phim mà cho đến nay người hiền mẫu không còn tại thế vẫn quay chậm trong tiềm thức của anh mỗi khi nhớ về quá khứ:

... Qua bao nỗi đoạn trường - Cha ở tù...
Mẹ vẫn cắn răng, nén nỗi đau lòng
Tàn tảo nuôi con lo cho ăn học
Mẹ nuôi hy vọng mai sau
- đảm con mình nên người tài đức
Mẹ quên cả thân mình
- với những ngày dài khổ cực
Khi thấy con mình khôn lớn thành nhân...
(Hồi tưởng)

Quê hương anh - địa danh mang hai tiếng “Triệu Sơn”. Hình ảnh làng Đồng Bào nằm trong địa phận xã Triệu Sơn, huyện Triệu Phong, tỉnh Quảng Trị nơi mà hàng vạn tấn bom đạn của quân Pháp, Mỹ đã trút xuống trong suốt gần 50 năm chiến tranh khốc liệt. Ca dao địa phương Quảng Trị có câu “Muốn tìm Việt Minh về Chợ Cạn, - Muốn tìm súng đạn lên Ba Lòng” đã đủ nói lên quê hương Chợ Cạn của anh là cái nôi

¹ Cua đồng.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

của phong trào Việt Minh, Cộng sản cho nên nơi ấy lại càng phải gánh nhận những nỗi khổ đau vô hạn của chiến tranh. Vì vậy nó đã in đậm trong hồi ức gần nửa cuộc đời phải lưu lạc tha phương vì chiến tranh ly loạn của tác giả:

*Quê hương tôi đó Triệu Sơn
Đạn bom cày xới ruộng nương tan tành
Trải qua hai cuộc chiến tranh
Cửa nhà cháy sập, cây cành tan hoang.*

Và quê mẹ anh nay đã qua rồi cảnh đạn bom cày xới, các vết thương chiến tranh được hàn gắn lại, người người sống yên vui trong cảnh thanh bình:

*... Khắp nơi vang tiếng reo cười
Cơm no, áo ấm người người hân hoan
Từ Phú Hải đến Linh An
Ngày mùa ruộng lúa chín vàng nơi nơi
Qua rồi đạn réo, bom rơi
Triệu Sơn quê mẹ - chung vui thái hòa.
(Triệu Sơn quê mẹ)*

Hình ảnh làng Đồng Bào (nơi chôn nhau cắt rốn) cũng sống mãi trong anh với những kỷ niệm êm đềm:

*Làng tôi đó, Đồng Bào quê tôi đó
Con đường Bạn choàng tay ôm xóm nhỏ
Gió ru hàng dương liễu hát ngày đêm
Lối đi về cát mịn trải êm êm
Hoa giếng giếng nở vàng gây nỗi nhớ...
(Hoài niệm)*

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Rồi kể từ ngày chọn Xuyên Mộc, Bà Rịa - Vũng Tàu làm quê hương thứ hai nhà thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm tuổi đời gần ngả về chiều, những lời thơ của anh vẫn mượt mà, ý tưởng sâu lắng, lại thêm nguồn rung cảm trữ tình:

*... Hồi Long Hải - biển bao la xanh ngắt
Gió hiền hòa - em đang thổi về đâu
Dừng lại đây cho ta nhấn đôi câu
Về Xuyên Mộc thăm Hòa Bình đầu ái...
(Cảm niệm)*

Tình yêu quê hương cũng song hành tình yêu Tổ quốc. Ba mươi năm toàn dân kháng chiến chống hai siêu cường Pháp, Mỹ.

Đại thắng mùa Xuân 1975 đem lại hòa bình cho đất nước chưa được bao lâu thì đầu năm 1979 quân Trung Quốc đã vượt biên giới hữu nghị Việt - Trung đánh vào miền Bắc nước ta. Súng lại nổ và máu lại rơi làm sao tránh khỏi khổ đau cho nhân dân các tỉnh địa đầu nói riêng và toàn quốc nói chung, Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm đã đau lòng cảm tác:

*“CHIẾN TRANH! lại lần mò tìm tới!
Tôi van vái, cầu xin thế giới
Hãy chặn đứng bàn tay sát hại dân tôi
Máu đã chảy thành sông
Thấy da vàng đã chồng chất nhiều rồi
Còn chi nữa, xác xơ người dân Việt...
... Cho người Việt chúng tôi có được một ngày
Sống thư thái hòa bình và hạnh phúc
Gần hai ngàn năm bị quân thù xâm lược*

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

*Bàn tay nào đã vấy máu dân tôi
Tàu, Pháp, Nhật, Mỹ, Hàn, Úc qua rồi.
Nay lại đến bàn tay quân Trung Quốc...*

Trước mưu đồ đen tối của người láng giềng vốn là bạn bè hữu hảo, nhà thơ đã khơi dậy lại truyền thống hào hùng của dân tộc để bảo vệ Tổ quốc thân yêu như ông cha ta ngày trước, mặc dầu với ngôn từ giản dị, mộc mạc nhưng dễ thấm sâu vào lòng người yêu nước hiện nay:

*... Hãy quên đi những lập trường, chính kiến
Hãy cùng nhau bảo vệ vùng trời, biển
Mà cha ông đã để lại cho mình
Để đất nước mình giàu đẹp, quang vinh...*
(Lời tự tình)

Và rồi ngày 02/5/2013 lại một lần nữa quân Trung Quốc lại đưa giàn khoan 981 hạ đặt trên vùng lãnh hải thềm lục địa Việt Nam với mộng xâm lăng lấn chiếm hải phận và quần đảo Việt Nam. Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm lại lên tiếng kêu gọi lòng yêu nước của toàn dân Việt:

*... Không thối chí trước ý đồ xâm lược
Của giặc thù bất cứ ở từ đâu
Từ trẻ mười ba cho đến bạc đầu
Quyết xông trận nơi gương đời Tiên Tổ
Bảo vệ quê hương - vượt qua giông tố
Giữ gìn Việt Nam muôn kiếp vững vàng
Cùng đứng vùng lên - hô lớn "VIỆT NAM"
ĐỘC LẬP - TỰ DO muôn đời BẤT DIỆT.
(Ý chí Việt Nam)*

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Đã mang trong mình dòng máu nghệ sĩ, làm sao không rung động trước nhan sắc mỹ miều của người khác phái, nhất là những cánh hoa đồng nội cùng lứa tuổi, với vẻ đẹp tự nhiên không phần son lòe loẹt:

*Em đã bắn gục anh
Không phải bằng xe tăng, đại bác
Cũng không bằng tên nổ, súng trường
Mà chỉ bằng lời mật ngọt yêu thương
Với nụ hôn say nồng, thiết tha, êm ái*

Tuy nhiên: Như nhà thơ Xuân Diệu đã viết: “*Yêu là chết trong lòng một ít*”. Con tim Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm cũng đã bị tổn thương bởi đã được yêu nhưng rồi lại phải đón nhận một sự phũ phàng:

*... Bằng lời nói đầu môi chót lưỡi
Em vô tình hay cố ý em ơi!
Em đã làm cho trái tim anh
- vốn đã dập vùi trong băng giá đơn côi
Giờ thêm một vết thương - làm rỉ máu...
(Tâm sự)*

Từ mối tình dang dở đó, nhà thơ lòng luôn mang nặng niềm riêng tưởng chừng khó bề xoa dịu, vì hình ảnh của ai ngày nào gần gũi, yêu thương giờ phải cách nhau vạn dặm:

*... Thần thờ mắt hướng trời xa
Dáng ai biền biệt, thoát đà một năm
Chẳng han hỏi, chẳng viếng thăm
Người ơi có biết cho chẳng hời người.*

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

*Lòng cay đắng, miệng vẫn cười
Cho tim héo úa, cho đời ngán ngờ
Nỗi riêng ai thấu bấy giờ
Sẽ chia với những dòng thơ riêng mình.
(**Nỗi niềm riêng**)*

Giờ thì xin bước vào lĩnh vực đời sống tâm linh. Nhà thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm vốn là một Phật tử thuần thành sinh hoạt trong đoàn thể Gia đình Phật tử mà lại là một Huynh trưởng của tổ chức mang mục đích “Đào luyện Thanh, Thiếu, Đồng niên trở thành Phật tử chân chính, Góp phần xây dựng xã hội theo chân tinh thần Phật giáo” vì vậy mà thơ anh đã dành cho tổ chức áo Lam¹ này một cảm tình đặc biệt, anh tâm sự:

*... Vì lý tưởng vì màu lam
Chúng ta cùng quyết vững vàng đi lên
Nêu gương cho lớp đàn em
Lấy Bi, Trí, Dũng làm đèn soi chung
Hoa sen trắng nở khắp cùng
Trần gian thoát khổ, tung bừng hoan ca...
(**Tâm sự cùng em Lam**)*

Và anh cũng đã dành cho chư tăng, ni chân tu một sự kính mến tự đáy lòng mình:

*... Thầy luôn giữ niệm Lục hòa
Giữ tâm thanh tịnh, độ ta, độ đời
Thầy luôn Hy xả với người
Không buồn, không trách vì lời gièm pha*

¹ Màu áo của tổ chức Gia đình Phật tử.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

*Pháp thân trụ xứ Ta bà
Giữ tròn đạo hạnh Thích Ca trao truyền
Thầy về với cõi An nhiên
Giác Linh thường trú nơi miền Lạc Bang.*

(Thầy)

*(Tưởng niệm Giác Linh HT Thích Từ Điển Viện chủ Kim Sơn
Tự, Phước Tân, Xuyên Mộc, Bà Rịa – Vũng Tàu).*

Ngộ được triết lý Phật Đà với lý Sắc - Không và quy luật của Nhân - Quả, Vô thường, nhà thơ đã trở về với “bản lai diện mục” qua thời gian dài tu niệm, cảm nhận được sự ảo mộng của cuộc đời:

*Ta... nhân thế cười say sưa
Khi tiệc rượu chưa tàn - cốc chạm cốc
Một mái nhà xiêu, ra vào khó nhọc
Vẫn cứ cười vang chẳng chút buồn rầu...*

Có lẽ nhà thơ đã cảm nhận được triết lý của ngài Điều Ngự Giác Hoàng Trần Nhân Tông (Sơ Tổ của Thiền phái Trúc Lâm).

Ngài đã chỉ rõ:

- “Xét thân tâm, rèn tính thức
- Há rằng mang quả báo phô khoe.
- Cấm giới hạnh, địch vô thường.
- Nào có sá cầu danh bán chức.
- Tham ái nguồn dưng,
chẳng còn nhớ châu yêu, ngọc quý.
- Thị phi tĩnh lặng,
được đâu nghe yến thối, oanh ngâm”.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Nên nhà thơ đã tâm niệm là phải hồn nhiên trong cuộc sống:

... *Ha hả! Ta cười với muôn hoa*
Với tay ta nắm ánh trăng ngà
Nghe muôn khúc nhạc từ vô thi
Nhắc nhở ta về với chính ta.
(Tĩnh mộng)

Phần II của tập thơ *Biển đời* gồm 104 bài thơ Đường luật. Dù mới tập làm thể loại thơ niêm luật quy định khắt khe này, nhưng tác giả cũng có thể đem lại cho bạn đọc thích thú về ngôn từ, cảm xúc được chọn lọc và trạng luận song đối tương đối hoàn chỉnh.

Chúng tôi tác giả đã tìm hiểu phần nào tinh hoa của áng thơ Đường luật mà các nhà thơ lớn ngàn xưa để lại trong văn học sử nước nhà, cùng với ý kiến đóng góp của các bạn thơ đàn anh trong các câu lạc bộ như lời tác giả đã khiêm tốn tự bạch trong lời mở đầu của tuyển tập *Biển đời* này.

Xin giới thiệu một vài dòng thơ trong tác phẩm Đường thi của Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm:

... *Nhớ mùa xuân đến mai khoe sắc*
Nhớ tiết hè sang phượng nở hoa
Nhớ mái nhà xưa trong xóm nhỏ
Nhớ đêm đông lạnh nép mình cha.
(Xuân ly xứ)

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Mấy lời tâm huyết gửi các chiến sĩ đang ngày đêm gian khổ nơi đầu sóng, ngọn gió giữa trùng dương bao la để trấn giữ biển trời Việt Nam thân yêu tác giả đã viết:

*... Chúc người vui khỏe nơi biên giới
Mong bạn yên bình chốn đảo xa
Giáp Ngọ xuân về muôn sự hỷ
Triệu lòng dân Việt hướng Trường Sa.*
(Gửi Trường Sa)

Để chào mời du khách bốn phương về với thắng cảnh thiên nhiên của quê nhà Xuyên Mộc, tác giả đã mô tả cảnh sắc của Xuyên Mộc:

*... Tham quan thì lại rừng sinh thái
Chữa bệnh hãy vào suối nước mát
Hòa Hiệp vườn tiêu cây trái tốt
Tân Lâm rẫy quýt lá hoa tươi
Hòa Bình thác đổ nghe êm ái
Hồ Cốc trong lành thỏa thích bơi.*
(Xuyên Mộc)

Nói chung, bất cứ lĩnh vực văn học, nghệ thuật nào nếu có lòng yêu thích, đam mê và nhất là luôn chịu khó tìm tòi, học hỏi thì mới đem lại sự thành công trong sáng tác.

Có lẽ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm đã hiểu được nguyên lý cơ bản này, nên dù ***Biển đời*** chưa phải là tác phẩm đặc ý và cuối cùng của anh, vẫn có thể đem lại cho bạn đọc sự quan tâm, đồng cảm đồng thời cũng bỏ qua những thiếu sót không thể tránh khỏi của người mới bước vào làng thơ văn để giúp đỡ

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

anh được toại nguyện lòng đam mê, yêu thích của mình và cố gắng hơn nữa trong sự tìm tòi, học hỏi như lời nhà văn phương Tây Augustin Thierry đã nói: *“Ở đời này có cái gì hơn cả lạc thú vật chất, hơn cả của cải, hơn cả sức khỏe nữa - Đó là sự tận tụy cho văn học”*.

Phương Nam chớm thu Giáp Ngọ 2014

Anh Phong - Ngô Đình Phụng

Chủ tịch Chi hội Thơ Đường luật Việt Nam

Huyện Xuyên Mộc, tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu.

PHẦN I

- THƠ MỚI

- THƠ TỰ DO

Để lưu niệm một thời thơ trẻ
Ghi lại đôi dòng trong nhớ nhung
Cô đơn một chuỗi dài năm tháng
Vẫn hỏi đời rằng: Ai thủy chung?

NHỮNG VẦN THƠ

dâng

CHA MẸ

CHO CON GOM HẾT NIỀM NHUNG NHỚ
GỬI VỀ NƠI CHÓN CŨ QUÊ CHA
CHO CON GÓP NHẬT ĐÔI DÒNG LỆ
ĐỂ CHÉP THÀNH THƠ TẶNG MẸ GIÀ.

Cha, Mẹ

Cha tựa ánh dương soi
Xua tan màn đêm tối
Mẹ như dòng nước suối
Tắm gội suốt đời con.

Cha là ánh đuốc soi đêm
Là nguồn lửa ấm trong tim suốt đời
Trong con - Cha vẫn rạng ngời
Cha ơi...
Con nguyện nhớ lời cha khuyên.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

PHÚC ĐỨC MỘT KIẾP NHẤT CỤ TRÙM
VĨNH TRỤ NGÀN ĐỜI THIÊN LẠC TỊNH

Mẹ

Mẹ là bóng cây che mát cho đời
Là mật ngọt của trăm dòng sữa ấm
Mẹ là cả rừng hoa xuân tươi thắm
Cho đời con ngào ngạt mãi hương thơm

Mẹ cao vời như cả dãy Trường Sơn
Cho đời con được mãi hoài ấm áp
Mẹ là tất cả những gì cao đẹp
Mà đời con chỉ có một mà thôi.

Khe Sanh, 15/7 Đình Ty (1976)

Hồi tưởng

Ngày thơ bé con nằm bên mẹ
Chiếc chõng tre èo ọp đong đưa
Mái nhà tranh rách nát
- không đủ để che nắng che mưa
Cái bao bố thay chăn
Mẹ đã nhường cho đàn con
- trong những đêm mùa đông giá rét
Chén cháo trắng thay cơm
Mẹ cũng âm thầm nhường cho con nốt
Còn mẹ thì ăn vội bát canh môn
Để tàn tảo nuôi con
Sáng chợ Cạn, Chiều chợ Hôm
Xay, xát, sàng, giần - kiếm lời từ lon cám
Quên cả thân mình - giá rét run người,
- nắng đốt cháy da, bùn lầy hôi hám
Mẹ vẫn còng lưng moi bắt những con đằm¹
Dem xuống chợ Đạo Đầu đổi lấy bát cơm
- cho lũ con thơ, dù mình đang đói.
Gà gáy canh ba - dẫu đang mệt mỏi
Mẹ cũng nhẹ nhàng - tách khỏi đứa con thơ
Để tiếp tục tàn tảo sớm trưa

¹= Cua đồng

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Chạy ngược, chạy xuôi
Mong sao đám con mình đừng đói khổ
Ôi lòng mẹ bao la
Như trời cao, như biển cả
Và ngọt ngào như nhánh chuỗi Ba hương
Qua bao nỗi đoạn trường...!
Cha ở tù...
Mẹ vẫn cắn răng - nén nỗi đau lòng
Tần tảo nuôi con - lo cho ăn, học
Mẹ nuôi hy vọng ngày sau
Đám con mình nên người tài đức
Mẹ quên cả thân mình -
- với những ngày dài khổ cực
Khi thấy con mình khôn lớn thành nhân
Mẹ cười!!!
“Tổ cha bây, chừ¹ đưa mô cũng nậy sầm sầm²
mà dác dư³ quỷ sứ, chớ tao hồi nớ⁴ mà dác dư⁵
bây chừ rửa⁶ thì chắc khung⁷ đưa mô⁸ sống
đến chừ mô⁹”!
Ôi...! Lời mẹ mắng nhẹ nhàng

¹ Bây giờ.

² To lớn.

³⁺⁵ Nhắc như.

⁴ Hồi đó.

⁶ Bây giờ thế.

⁷ Không.

⁸ Nào.

⁹ Bây giờ đâu.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Nhưng gom hết xót đau từ thuở xa xưa
Như trao hết yêu thương, cho đàn con nhỏ
Những giờ phút đó -
con làm sao quên được mẹ hiền ơi !!!
Giờ đây 28 tuổi đời
Ngồi khóc thương mẹ
Than ôi!... muộn màng.

Khe Sanh, Xuân Đinh Tỵ 1977

Bình Minh trên Quê hương

BÁCH NIÊN THÂN TRÚ ĐỒNG BÀO XỨ
VẠN LÝ LINH QUY TỊNH ĐỘ THIÊN

Bông hồng dâng mẹ

Một bông hồng dâng mẹ hiền yêu mến
Vu Lan về con nhớ mẹ, mẹ ơi
Mẹ vì chúng con, hy sinh cả cuộc đời
Thuở thơ dại nghe lời ru âu yếm

Con lớn lên trong tình yêu thánh thiện
Của mẹ hiền từ thuở mới trong nôi
Mẹ là bóng cây che mát cho đời
Là mật ngọt của trăm dòng sữa ấm

Mẹ là cả rừng hoa xuân tươi thắm
Cho đời con ngào ngạt mãi hương thơm
Mẹ cao vời như cả dãy Trường Sơn
Cho đời con được mãi hoài ấm áp.

Mẹ là tất cả những gì cao đẹp
Mà đời con chỉ có một mà thôi
Nhớ thuở nào còn bé tằm trong nôi
Mẹ âu yếm, mẹ quạt nồng, ấp lạnh

Mẹ quên hết những gì là e thẹn
Lúc con đòi bú mẹ - chỗ đông người
Môi mẹ luôn luôn nở nụ cười tươi
Mẹ trao hết tình thương cho con trẻ

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Một bông hồng dâng mẹ hiền tại thế
Thỏa lòng con mơ ước trọn một đời
Hoa đã cài lên áo mẹ - mẹ ơi
Là biểu tượng của hương thơm, mật ngọt

Bông hồng trắng dâng lòng ai đau xót
Khi mẹ mình đã vĩnh viễn ra đi
Đời thiếu mẹ hiền - đời chẳng còn chi
Là êm ấm, là vui tươi - hạnh phúc.

Một bông hồng dâng về miền địa ngục
Của những người con bất hạnh trên đời
Cầu Phật từ bi cứu độ cho người
Được thoát cảnh khổ sâu nơi cõi ấy

Triệu bông hồng, triệu triệu lời vang dậy
Cầu thế nhân thoát khỏi cảnh luân hồi

Hoa đã cài. Lời cầu nguyện không thôi
Cầu mẹ sống được an bình trăm tuổi
Cầu mẹ đã qua đời thoát vòng tăm tối
Đồng sanh về cõi Cực lạc Tây phương .

Nam mô đại hiếu Mục Kiền Liên Bồ tát.

Đồng Bào, Mùa Vu Lan P.L 2518 (1974)

Nỗi lòng

Hoàng hôn lên đỉnh núi
Mắt trông về phía đông
Cố hình dung bóng mẹ
Mẹ ơi! Giờ khỏe không?

Ngày con đi mẹ giấu
Đôi ngón lệ lẫn tròn
Trên má già nhiều nếp
In đậm bởi thời gian

Mắt trông về chốn cũ
Lòng vời vợi nhớ mong
Mẹ ơi nơi chốn ấy
Mẹ có buồn con không

Ngăn đôi dòng lệ nóng
Trào lên mắt nặng sầu
Lòng con đau tựa xé
Mẹ ơi!... Giờ mẹ đâu?

Khe sanh mùa thu 1979

Nhớ mẹ

Mẹ! Đã bao lần con khóc
Đã bao lần trần trọc hết năm canh
Cầu thập phương, nguyện Tiên linh
Nguyện cho mẹ được yên bình - mẹ ơi

Chừ con thuyền đã ra khơi
Lạc loài biển cả, đầy vơi mạn thuyền
Nhớ thương quê cũ, mẹ hiền
Mà lòng thốn thức triền miên tháng ngày

Khóc nhớ mẹ - thương thân này
Không bờ, không bến - đắng cay, lạc loài
Bơ vơ không chút tương lai
Mẹ ơi... biết đã bao ngày chờ trông.

Thanh Sơn 3, Xuân Tân Dậu (1981)

1-SINH TRÚ ĐỒNG BÀO XỨ,TỬ QUY TÍNH ĐỘ THIÊN.
2-NHẤT THỜI SÂU LY BIỆT,VẠN KIẾP THÚ ĐOÀN VIÊN

Tặng mẹ

Sáng nay lên rú¹
Ngắt một cành hoa
Mang về tặng mẹ
Mồng tám tháng ba.

Đồng Bào, 08/3/1988

¹ *Rừng càn*

Lời dâng mẹ

Đây một đóa hồng nhân mùa báo hiếu
Kính dâng mẹ hiền muôn vạn kính yêu
Mẹ là đài hoa thơm ngát mỹ miều
Là mật ngọt nuôi đời con khôn lớn

Mẹ là tất cả những gì thánh thiện
Mà đời con chỉ có một mà thôi
Mẹ là đóa hoa thơm mãi muôn đời
Con điểm phúc được làm con của mẹ

Vu Lan về lá vàng rơi nhè nhẹ
Làm con thơ lo lắng quá mẹ ơi
Mẹ chừ đây đã tám hai tuổi đời
Đầu đã bạc, bước đi đà chềch choáng

Con xa quá, làm sao diu mẹ được
Mẹ hiền ơi! Con đau xót vô vàn
Nhìn người ta bên mẹ lễ Vu Lan
Mà dòng lệ cứ lăn tròn lên má

Con cúi lạy đấng Từ bi cao cả
Xin dâng lên hàng triệu đóa hoa hồng
Để thay cho lời con trẻ cầu mong
Mẹ luôn được an bình nơi cõi thế.

Hòa Bình, Mùa Vu Lan 2525 (1981)

Lời khuyên cáo

*“Ai còn Mẹ xin đừng làm Mẹ khóc
Đừng để buồn lên mắt Mẹ kính yêu”.*¹
Ai còn Cha nhớ đừng làm Cha khổ
Đừng để Cha già tuổi phận bao giờ

Còn Mẹ Cha là phước đức vô bờ
Đừng phụ bạc mà suốt đời ân hận
Cha một thuở luôn cày sâu cuốc bẫm
Lặn suối, trèo non quên cả thân mình

Mẹ một đời luôn chịu đựng hy sinh
Buôn bán tảo tần nuôi đàn con trẻ
Ai còn Cha Mẹ - xin đừng làm nhé
Đừng làm Mẹ buồn Cha tủi bởi cô đơn

Hãy dành cho Cha, Mẹ trọn niềm thương
Khuyên Cha, Mẹ hướng lòng quy Tam bảo
Dành tất cả những điều gì phước báo
Hồi hướng, cầu xin Cha, Mẹ thoát luân hồi.

Phú Quốc, Mùa Vu Lan P.L 2540

¹=Thơ HT Kim Cương Tử

Tâm sự (1)

Mười năm rồi dặm trường ngăn trở
Là mười năm tưởng nhớ vui đây
Nỗi lòng con, mẹ có hay
Rằng con thơ trẻ - đêm ngày nhớ mong

Đêm tiếp nối đêm - dòng lệ chảy
Khóc thân mình lắm nỗi truân chuyên
Lạc loài - chỉ một con thuyền
Biển khơi sóng gió, lênh đênh vô bờ

Ngày lại ngày bơ vơ một bóng
Hương về quê mẹ ngóng tin ai
Đêm đêm thổn thức canh dài
Bao giờ hết cảnh lạc loài, chơi vơi

Con xin hứa: Mẹ ơi con trẻ
Sẽ trở về bên mẹ kính yêu
Để cùng cha mẹ sớm, chiều
Sống yên vui dưới túp lều tranh quê.

Thanh Sơn 3, ngày 10/01 Canh Ngọ (1990)

Tâm sự (2)

Đêm qua...

Trời đổ mưa

- cơn mưa như trút nước

Sáng nay...

Những tia nắng vàng

- kéo ra từng sợi dài óng ánh

Chim... hót vang trên cành

Vô tư... chào mừng ngày mới

Nào có biết rằng:

- trong lòng ta... cơn mưa vừa trút tới

Tùng đọt kéo dài, xé nát tim cô.

Đã trót sinh ra làm kiếp con người

Ôm đau đớn, tủi hờn từ thuở bé

Mới ba tuổi - đã vội rời vú mẹ

Tuổi mười ba

- đã sống kiếp không nhà

Chưa trưởng thành

- đã vất vưởng quê xa

Nỗi nhớ Mẹ - thương Cha nào xiết kể

Vui !... để tìm quên

Bởi đời...

- có gì vui đâu nhỉ?

Thương cho đời mình

- nên tiếng hát sầu miên !!!

Tân An, 22/4/1986

Tâm sự (3)

Và như thế là mẹ đã vĩnh viễn
Xa đàn con thơ trẻ mẹ quay về
Tay dịu hiền thuở nào mẹ vuốt ve
Lời êm ái mẹ thắm ngày dạy bảo

Và như thế là con đã mãi mãi
Không bao giờ còn gặp mẹ yêu thương
Mẹ hiền ơi! Lòng bao nỗi vẫn vương
Ngẩn lệ trào tuôn khi nhìn di ảnh mẹ

Ôi đau đớn! Ai thấu lòng con trẻ
Mất mẹ rồi, từ đây chịu mồ côi
Mùa Vu Lan nay lại trở về rồi
Nhưng đâu nữa, đóa bông hồng trên áo!

Mẹ hiền ơi lòng con thơ ảo não
Nhìn bông hồng mà tủi phận đơn côi
Bông hồng cho con, nay đã tàn rồi
Bông trắng cài trên ngực con - trắng quá!

Con cúi lạy đáng Từ bi cao cả
Ban ân lành cứu mẹ côi U minh
Được thoát qua bao đau khổ, cực hình
Được an lạc nơi cõi trời Đạo lợi

Con của mẹ nơi Ta bà thế giới
Luôn hướng lòng về người mẹ kính yêu.

Tâm sự với chim

Mở mắt chào xuân
Ngoài kia vang tiếng hót
Cô đơn
Của con chim se sẻ
Hãy đến đây cùng tôi
- ơi con chim non nhỏ bé
Mồ côi mẹ !!!
Vì tôi...
Cũng đang buồn như thế
Cũng lang thang
- buồn tủi, kiếp đọa đày.
Hãy đến cùng tôi
- tay nắm chặt tay
- chào một mùa xuân mới
Hãy đùm bọc, thương yêu nhau
- cùng nhau ta bước tới
Trong tình yêu của
Chân lý - Từ bi
Hãy vui lên
- hãy bước lên đi
Biết đâu... ngày mai
- chúng ta cùng gặp Mẹ
Hãy vui lên
- hãy cùng vui lên nhé
Xin chào em
- con chim sẻ mồ côi.

Tạ tội

Thấp nén hương lòng tạ tội
Trước hương linh của mẹ quê
Mong mẹ muôn lần thứ lỗi
Cho thằng con ở xa về

Con sẽ quỳ bên mộ mẹ
Cầu xin đừng trách buồn con
Con biết con không trọn đạo
Làm cho mẹ nhớ, mẹ buồn

Mẹ ơi - lòng con đau xót
Khi hay tin mẹ lìa trần
Nước mắt chảy vào lòng trẻ
Nuốt dòng lệ đắng khóc thầm

Thương mẹ một đời lận đận
Nuôi đàn con bé thành nhân
Ngày mẹ ra đi vĩnh viễn
Đàn con chẳng đứa nào gần

Cầu nguyện thập phương chư Phật
Ban cho mẹ chút hồng ân
Để mẹ được về đất tịnh
Quên đi khó nhọc cõi trần.

Thanh Sơn 3, 19/5/1997
(*Nhận được tin mẹ nuôi qua đời*)

Lời nguyện cầu

Ngắm nhìn di ảnh Mẹ Cha
Mà lòng quặn thắt, thoát đà một năm
Cha đi về cõi xa xăm
Ngàn thu vĩnh cách, âm thầm nhớ thương

Mẹ thời đã bốn năm hơn
Quay về tiên cảnh, lòng con bời bời
Vu Lan chừ đã đến rồi
Xót cảnh hoa trắng vừa cài áo con

Công cha, nghĩa mẹ dường non
Con chưa đền đáp công ơn phần nào
Chạnh lòng con trẻ xót đau
Mẹ ơi, Cha hỡi - biết đâu mà tìm!!!

Nỗi đau đành nén vào tim
Cho dòng lệ nóng tràn lên môi mềm
Con quỳ lạy đáng vô biên
Tù bi cứu độ mẹ hiền, cha yêu

Hương linh sớm được tiêu diêu
Nơi miền Cực lạc - hưởng điều an vui
Nguyện cầu cho cả muôn loài
Đồng sanh Phật quốc - tọa đài Liên hoa.

Kim Sơn Tự, Mùa Vu Lan PL 2541 (1997)

Nỗi niềm

Mẹ ơi!!! Giờ thì mẹ đã xa rồi
Xa con trẻ, xa cha và xứ sở
Mẹ ra đi là con không còn nữa
Những lời khuyên âu yếm của mẹ hiền

Mẹ đã đi vào giấc ngủ triền miên
Con xa xót đứng nhìn thi thể mẹ
Mẹ đi xa...! Đã xa rồi cõi thế
Bỏ lại sau lưng con trẻ ngổ ngàng

Mất mẹ rồi - đời con bước sang trang
Tự chọn cho mình con đường đi tới
Mất mẹ rồi - đường đời con chơi với
Biết tựa nơi nào hồi mẹ kính yêu

Mẹ kính yêu ơi - chừ mỗi sáng, chiều
Lấy ai âu yếm nhìn con hờ mẹ
Thế là hết, mẹ ơi! Đàn con trẻ
Chỉ biết nhìn di ảnh mẹ mà thôi

Mẹ đã đi - xa biên biệt phương trời
Ngàn thu vĩnh cách, mẹ ơi bao giờ
Con được gần bên mẹ để đọc thơ -
để ca tặng mẹ bây giờ! Mẹ ơi...

Ngày 30/9 Nhâm Thân (1992)
(Ngày Chung thất trai tuần Mẹ)

Bình minh trên quê mẹ

Bất hạnh

Hoa hồng cài áo ai
Thật muôn vàn diễm phúc
Ôi! Hoa trắng ngực tôi
Bất hạnh một đời... thôi!!!

Mùa Vu Lan 1993 (PL 2537)

Cha tôi

Cha cương nghị vượt trăm ngàn khổ cực
Không một lời than trách, chẳng buồn đau
Cha âm thầm chẳng nghĩ sự gian lao
Không biết đến tháng ngày hao tổn sức

Nuôi con lớn biết bao nhiêu khổ cực
Dạy con khôn rất nhiều nỗi gian lao
Dẫu gặp phải bao cay đắng khổ sầu
Cha cam chịu chẳng một lời than oán

Cha mong có một ngày mai tươi sáng
Mấy đứa con thơ - khôn lớn, nên người
Là cha yêu môi nở nụ cười tươi
Quên đi cả một cuộc đời gian khổ.

Thanh Sơn 3, Trạng thu 1993

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Cây cau

Mồ côi

Mẹ đi rồi
Xa biên biệt
Con biết mình
Đã mồ côi.

Ngày 09/02 PL 2536

Xuân nhớ mẹ

Xuân lại đến - thêm một mùa xuân nữa
Năm năm rồi con xa mẹ - mẹ ơi
Đón xuân về mà nước mắt tuôn rơi
Nghe nỗi nhớ xé tan lòng cô lữ

Con cũng biết mẹ ơi chừ ngoài nớ
Mẹ cũng đang lòng mòn mỏi nhớ thương
Đứa con thơ đang lạc lối, lỡ đường
Ôm tủi hận đi vào vùng khổ ải

Con cũng biết - bây giờ và mãi mãi
Con vẫn là thằng bất hiếu mà thôi
Công mẹ sinh, cha dưỡng
-từ thuở còn đỏ hỏn trong nôi
Cho đến lúc trưởng thành, đi vào xã hội

Chưa một phút hay một lần con nói,
- làm vừa lòng để cha, mẹ được vui.
Con cúi đầu lạy cha, mẹ mà thôi
Xin hai đấng Huyền Đường¹ thương tha tội.

Thanh Sơn 3, Xuân Canh Thân 1980

¹ Cha mẹ.

Nhớ mẹ

Một chùm mận đỏ
Dâng cúng ông bà
Trăng treo cửa sổ
Nhớ mẹ quê xa.

Thanh Sơn 3, Xuân Nhâm Tuất (1980)

Khóc

Con thơ đòi bú sữa
Vợ lại về quê xa
Thương con rồi nhớ vợ
Mắt rơi lệ nhạt nhòa.

Thanh Sơn 3, 26/3/1992

ĐỨC GÂY MỘT KIẾP NHẤT ÔNG BÀ
PHƯỚC HƯỞNG NGÀN ĐỜI TRĂM CON CHÁU

Bàn thờ Tổ tiên gia đình

Giỗ mẹ

Dầm lát khoai lang luộc
Cùng một nắm mười giờ
Nhân ngày lễ húy nhật
Con dâng lên kệ thờ.

Cầu nguyện hương linh mẹ
Nơi cõi tưởng an vui
Và thấu lòng con trẻ
Thương nhớ mẹ đầy vơi.

Thanh Sơn 3, 08/02 Âm lịch 1994

Vòng xoay TP Huế

Cảm xuân

Xuân cho lá thắm, hoa tươi
Cho đời luôn nở nụ cười như hoa
Xuân trao lộc đến mọi nhà
Hạnh phúc, an lạc chan hòa tình Xuân.

Láng Bè, Xuyên Mộc chiều cuối đông 1987

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

NHỮNG DÒNG

CHO

QUÊ HƯƠNG

***“QUÊ HƯƠNG NẾU AI KHÔNG NHỚ
SẼ KHÔNG LỚN NỔI THÀNH NGƯỜI”***

Quê hương

Quê hương nơi ấy bạn chào đời
Nơi cùng cha, mẹ sống yên vui
Dưới mái tranh nghèo đầy hạnh phúc
Cùng chị, anh, em suốt một thời

Nơi ấy chúng ta có bạn bè
Cùng chung học dưới mái trường quê
Có con đường nhỏ cây che mát
Sớm - chiều hai buổi bước đi - về

Ra đi lòng hướng về quê cũ
Mong ngày trở lại với làng quê.

Đồng Bào, 18/10/1976
(Ngày rời quê hương đi vùng kinh tế mới)

Hoài niệm

Làng tôi đó, Đồng Bào quê tôi đó...

Con đường bạn choàng tay ôm xóm nhỏ
Gió ru hàng dương liễu hát ngày đêm
Lối đi về cát mịn trải êm êm
Hoa giếng giếng nở vàng gây nỗi nhớ

Đàn em bé tung tăng đùa trước ngõ
Dăm cụ già ngồi ôn chuyện ngày xưa
Ngoài sân đình cho ngày hội giao mùa
Lớp trai trẻ lo họp hành chuẩn bị

Làng tôi đó, buồn vui sao xiết kể
Từ ấu thơ cho đến tuổi thành niên
Không thể nào quên - Có thể nào quên
Xin gởi cả niềm thương về QUÊ MẸ.

Đêm nhớ về quê mẹ 22/6 Âm lịch 1988

Đôi lời tâm sự

Chợt vọng từ đâu về
Tiếng ai ngâm bài ***Quê hương*** nghe thật rõ

*“Thuở còn thơ ngày hai buổi đến trường
Yêu quê hương trên từng trang sách nhỏ”*

Bài thơ ngâm nghe hãy còn dang dở
“*Ai bảo chăn trâu là khổ*”¹
Cung trầm buồn nghe náo nuột lòng ai!

Đồng Bào ơi! Sao gọi nhớ thương hoài
Bao kỷ niệm quay về trong ký ức
Đồng Bào ơi - Làm sao con quên được
Nơi chôn nhau - cắt rốn một kiếp người

Con sẽ quay về - Quê mẹ Đồng Bào ơi
Khi con đã làm hoàn thành trách nhiệm
Xin được gọi về Đồng Bào yêu mến
Những dòng thơ - tâm sự kẻ xa quê.

Hướng về quê mẹ 1990.

¹⁼ *Quê Hương của nt Giang Nam*

Triệu Sơn quê mẹ

Quê hương tôi đó Triệu Sơn
Đạn bom cày xới ruộng, nương tan tành
Trải qua hai cuộc chiến tranh
Cửa nhà cháy, sập - cây cảnh tan hoang.

Hòa bình lập lại quê hương
Ngân tay chung sức, ruộng vườn tốt xanh
Muôn nhà cùng sống an bình
Chung lòng xây dựng quê mình đẹp tươi

Khắp nơi vang tiếng reo cười
Cơm no, áo ấm người người hân hoan
Từ Phú Hải đến Linh An
Ngày mùa ruộng lúa chín vàng nơi nơi

Qua rồi đạn rổ, bom rơi
Triệu Sơn quê mẹ - chung vui thái hòa.

Nhân ngày về thăm quê 12/6/1981.

Nguyện cầu

Con cúi lạy đấng Từ bi - Cứu khổ
A Di Đà - Phật Tổ - Quán Âm
Lạy Chư Thiên, lạy Địa Thần
Ra tay cứu độ muôn dân khốn cùng
Lạy cùng các đấng từ tâm
Đoái thương nhân loại trăm phần xót đau
Con xin quỳ gối nguyện cầu
Cho cha cho mẹ, Đồng Bào quê hương
Cho bà con khắp mọi phương
Cho bè bạn được thoát cơn khổ nạn
Dầu cho nhà cửa nát tan
Xin cho tất cả an toàn bản thân
Nếu xui rủi, phải lìa trần
Phải lâm vào cảnh tâm thần xót đau
Con xin thành khẩn van cầu
Chư Phật cứu độ được vào cõi Thanh
Xa lìa cõi Trược ưu phiền
Đài sen tiếp độ thiên niên an bình
Cho người đang sống dương trần
Cơm no, áo ấm - tâm, thân an lành
Cho em thơ được học hành
Cho quê hương được yên bình, ấm no
Cho nhân thế hết sầu lo
Thiên tai, dịch họa rời xa cõi trần
Con xin cúi lạy vạn lần
An vui nhân loại, chúng sanh... NGUYỄN CẦU.

Mùa bão lụt năm 1985

Lũ về

Đêm qua lũ lại tràn về
Miền Trung yêu dấu - vùng quê nghèo nàn
Gây nên bao cảnh ly tan
Gây nên bao cảnh cơ hàn, xót thương
Gây nên bao cảnh đoạn trường
Áo, cơm thiếu thốn, chiếu giường trống không
Không thể nào ngăn dòng lệ nóng
Con mất cha - khăn tang chít ngang đầu
Chị mất em - ôm ngàn nỗi xót đau
Chồng tìm vợ - nghẹn ngào dòng lệ nhỏ
Bà cụ già nua than khóc bên mộ
Con, cháu của bà đã chết hôm qua
Nước lũ vô tình đã khiến cha già
Phải xa lìa đứa con còn thơ trẻ
Ngàn đau xót, bút mực nào xiết kể
Vạn khổ sầu, dòng lệ chảy sao vơi
Cùng máu đỏ, da vàng mọi người ơi
Xin hãy thương xót, miền Trung đói khổ
Nhín chút tiền tài, vật chất bé nhỏ
Cứu giúp cho đồng loại được phần nào
Cho họ vơi đi khổ não buồn đau
Cho mình được một niềm vui thánh thiện.

Tân An ngày 18/11/1985

Giọt đau quê mẹ

Ta trở lại đứng bên dòng Thạch Hãn
Thị xã ngày nao - chừ đã hoang tàn
Cây đứng trơ cành buông tiếng thở than
Nghe lũ mèo hoang kêu gào thảm thiết
Ta đứng lặng bên dòng sông xanh biếc
Nhìn chiếc cầu Ga gãy nát lòng đau
Ký ức bùng lên vạn nỗi thương sầu
Quảng Trị ơi! Biết bao giờ sống lại
Chiều Nguyễn Hoàng áo dài bay phất phới
Tối Trí Bưu, Qui Thiện - ngấm trăng vàng
Sáng thả hồn theo tiếng mõ, tiếng tang
Chùa Tĩnh Hội, Đệ Tam, chùa Thạch Hãn
Nước mắt ngược dòng xót đau vô hạn
Trước cảnh hoang tàn Thành Cổ, Hạnh Hoa
Ai đã gây nên cảnh trẻ mất cha
Người vợ trẻ tìm chồng trong đống nát
Mẹ mất con, bạn bè đành thất lạc
Chiến tranh ơi - sao mi quá vô tình!!!
Hãy dừng ngay đi cái cảnh đao binh
Để nhân loại được yên bình hạnh phúc
Quảng Trị ơi - chừ ta đang đứng khóc
Khóc cho ta và khóc cả cho người
Thôi đành giã biệt người ơi!!!
Ta đi tiếp nối - đoạn đời đắng cay.

Ngày về thăm Quảng Trị 1973.

Nghẹn ngào

Nghẹn ngào nước mắt tuôn rơi
Làm sao nói được nên lời! xót thương !!!
Quê hương - hai tiếng Quê hương
Mẹ sinh, cha dưỡng - xóm giềng đùm bao

Hỡi trời xanh - biết làm sao?
Ruột đứt từng đoạn, gan bào từng cơn
Ôm xót đau, nuốt tủi hờn
Nào ai biết được lòng con bây giờ

Sao nghe lạc lõng, bơ vơ
Chợ đời chừ biết nương nhờ vào ai
Một thân cô quạnh, lạc loài
Không cha, không mẹ - đêm ngày ngóng trông

Sao nghe lửa cháy trong lòng
Sao nghe gan ruột rối bòng như tơ
Biết làm sao được bây giờ
Hỡi cao xanh - nở làm ngơ sao đành.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Gieo chi bão, lụt tan tành
Gieo chi sóng gió vào Bình Trị Thiên
Gieo chi bao nỗi ưu phiền
Gieo chi tang tóc triền miên cho người

Gieo chi đổ nát tơi bời
Gieo chi nước mắt đầy vơi, đau lòng
Gieo chi hiểm họa khôn cùng
Gieo chi những cảnh lạnh lùng, tang thương

Quê hương ơi... Hỡi quê hương!!!
Mẹ, cha, anh, chị, xóm giềng tôi đâu?
Trả lời đi... Hỡi trời cao!!!
Cho tôi biết được Đồng Bào quê tôi

Ra sao hờ?... ra sao rồi?!!!
Ai còn – ai mất?... Than ôi - Nghẹn lời!!!

Mùa bão, lụt 1985

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Làng quê Đồng Bào, Triệu Sơn

Quê mẹ

Chẳng có nơi nào mà không lưu kỷ niệm
Đây quê hương tôi - sao ngọt ngào âu yếm
Tôi muốn ôm hôn - mảnh đất ấy thân thương
Trong thớ đất này có nước mắt, máu xương

Có mồ hôi cha, ông ngàn đời đổ xuống
Có sức trâu, người - cuốc, cày trên đồng ruộng
Nuôi đất hôm nay nên màu mỡ tốt xanh
Có mái nhà xưa - lợp bằng cỏ, bằng tranh.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Có những con đường đất - bùn lầy trơn trượt
Có mẹ cha xưa - áo quần không đủ mặc
Giá rét căm căm - vẫn cặm cụi trên đồng
Cơm chẳng đủ ăn - để sống tạm sang đông

Vẫn phải sống bằng khoai môn, gốc chuối
Vẫn hy vọng vào những ngày tháng tới
Ở đám con mình - đang nhỏ dại, ấu thơ
Ôm trọn niềm đau - nuôi dưỡng ước mơ

Cho con trẻ - mai sau nhà cao, cửa rộng
Cho lối đi, về - xóm thôn láng bóng
Cho cơm no, áo đẹp - tuổi đương thời
Hãy hướng về đây - dù ở ngàn nơi

Xin hãy đừng quên - Quê cha, Đất tổ
Dù ở đây đói nghèo hay cực khổ
Nhưng vẫn là nơi nuôi dưỡng bạn nên người
Hãy hướng về đây - Quê mẹ - mọi người ơi

Hãy góp sức mình mà dựng xây, vun đắp
Cho quê mẹ - ngày càng thêm khởi sắc
Cho đất cha - ngày càng được tốt tươi
Hướng về đây - Quê mẹ - mọi người ơi.

Tân An, 16/11/1987

Lời tự tình

CHIẾN TRANH!!! Lại lần mò tìm tới

Tôi van vái, cầu xin thế giới
Chặn đứng bao bàn tay sát hại dân tôi
Máu đã chảy thành sông,
Thây da vàng đã chồng chất nhiều rồi

Còn chi nữa, xác xơ người dân Việt
Xin ngừng lại, những bàn tay chém giết
Những âm mưu đô hộ Việt Nam này
Cho người Việt chúng tôi có được một ngày

Sống thư thái, hòa bình và hạnh phúc
Đã qua bao thế kỷ bị quân thù xâm lược
Bàn tay nào đã vấy máu dân tôi
Tàu, Pháp, Nhật, Mỹ, Hàn, Úc qua rồi

Nay lại đến bàn tay quân Trung Quốc
Với âm mưu dành biển và lấn đất
Chúng tung ra đủ mọi chiêu cờ
Hữu nghị, Đồng minh, Hỗ trợ tung hô.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Đề che giấu những mưu đồ đen tối
Hãy đứng vững lên, đừng nên chờ đợi
Diệt bọn xâm lăng - giữ đất quê mình
Đừng nên yếu hèn, nhu nhược, làm thình

Đề quân giặc cướp đề đầu, cười cở
Hãy đứng thẳng lên, bắn vào đầu chúng nó
Như cha ông ta đã làm ở ngàn xưa
Hãy nắm chặt tay, đoàn kết hơn bao giờ

Hãy quên những hận thù hay chính kiến
Hãy cùng nhau bảo vệ vùng trời, biển
Mà cha, ông đã để lại cho mình
Để đất nước mình giàu đẹp, quang vinh

Đừng ngần ngại trước quân thù khát máu
Hãy vùng dậy, chết ta còn con cháu
Nối tiếp nhau gìn giữ nước non này
Vùng dậy ngay...
Hỡi người dân Việt chó chùn tay.

Ngày 22/3/1979

*(Ngày quân Trung Quốc vượt qua biên giới
Việt - Trung xâm lược miền Bắc Việt Nam)*

Bình minh

Nay tôi về Huế của tôi
Nhà tan cửa nát - than ôi não lòng
Đông này mới thật là đông
Lệ chảy thành dòng nước ngập quê hương

Rồi mai tôi phải lên đường
Sau lưng tôi cảnh tang thương ngập đầy
Xác ai trong đám bùn lầy
Con ai đang sống lắt lầy tháng ngày

Biết làm sao được giờ đây
Tôi như chim én lạc giữa đông
Đau thương đành nén vào lòng
Cho mầm hy vọng - nở trong bụi tàn

Mai trời lại nắng chang chang
Hoa sen bùng nở, xóm làng lại vui
Xua đi đau khổ, tả tơi
Cùng nhau dựng lại cuộc đời bình yên

Chuông Thiên Mụ lại ngân lên
Xóa tan bao nỗi muộn phiền trong tôi
Đồng quê lúa lại tốt tươi
Đau thương chừ đã qua rồi... Bình Minh.

Huế trong mùa bão lụt năm 1987

Vọng cố hương

Chợt vọng từ đâu về
Tiếng ai ngâm bài *Quê hương* -
Của nhà thơ Giang Nam - nghe thật rõ
“*Thuở còn thơ ngày hai buổi đến trường -
Yêu quê hương trên từng trang sách nhỏ*”
Bài thơ ngâm nghe hãy còn dang dở
“*Ai bảo chăn trâu là khổ*”
Cung trầm buồn nghe não nuột lòng ai!!!
Lối đi về xưa mòn gót chân mài
Cái thuở ấy chăn trâu cùng cả lũ
Sim, móc, bù tru, trâm bầu, mao búa
Bù lù, ổi, me, lua húa, mít nài
Khi lên rú rồi - chẳng ai chịu nhường ai
Nên lắm lúc cũng u đầu, chảy máu
Mới đó rứa - mà bây giờ con, cháu
Đã đầy đàn - tóc đã bạc phần ba
Con cái đi xa - còn lại vợ chồng già!
(Cả chục đứa - đứa mô cùng than vậy)
Cây đa đầu đình không còn trông thấy
Nhưng hình ảnh ngàn đời
- còn đọng mãi quê hương.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Cây mã, cây mung, cây đòi mọi dộc đường
Lùm Miếu Ông - tìm mặt trời không thấy
Ruộng Họ, Hạ Liên, Cồn Đa, Cồn Rầy
Sông Mớí, Bàu Nai, Cồn Quán, Cồn Thần
Bồ Mốc, Mỹ Canh, Cát Lấp, Đàng Đàm
Giếng Liêng, Mương Bàu, Nền Đình, Địa Mạch
Ba Miếu, Ông Đô, Hạ Mua, Mẫu Lạch
Khẩu Ngưu, Âm Hồn, Léc Kéc, Thượng Mua
Miếu Quán, Mả Dương, Mương Cống, Rộc Chùa
Những nơi ấy tuổi thơ mình đã sống
Bãi Cát Bà và bao la đồng rộng
Không nơi nào chân mình chẳng đi qua
Lúc mưa suốt ngày, khi nắng phồng da
Ôi ký ức - làm sao mà quên được!!!
Ngàn dặm xa - lúc nào mình cũng ước
Được quay về bên quê mẹ dấu yêu
Được ngắm hoàng hôn giăng nắng buổi chiều
Được nhìn trăng vàng suốt đêm vắng vặc
Được tắm dòng nước trong
-chảy vào từ Cát bạc¹
Được ăn trái bù tru trâu trên rú ngọt bùi
Được đứng ngắm nhìn đàn trẻ nhỏ đùa vui
Được hít thở mùi thơm của lúa vàng chín rộ

1=Khu cát bạc cạnh biển Gia đẳng

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Được ôn lại tuổi ấu thơ đầy nhung nhớ
Được sống tuổi xế chiều
 -bên làng, xóm, quê hương
Tâm sự vui - đầy,
 -ngàn nỗi nhớ - niềm thương
Nhưng mơ ước, vẫn chỉ là mơ ước!!!
Không biết đến bao giờ thì mình về được
Nơi chôn nhau, cắt rốn thuở sơ sanh
Nơi Mẹ, Cha nuôi dạy đến trưởng thành
Nơi tất cả bà con, họ hàng đang sinh sống
Mình sẽ trở về - hoàn thành ước mộng
Sẽ trở về - khi đến tuổi sáu mươi
Để cùng sống chung
 -với làng, xóm.với mọi người
Để cùng được sốt chia
 -những buồn, vui, sướng, khổ
Để quên đi tháng năm dài khốn khó
Sống ly hương, nỗi nhung nhớ, sầu thương
Mẹ, cha già - cùng bè bạn, quê hương
Tình yêu tuổi mới vào đời vụng dại
Mình sẽ trở về, không gì ngăn bước nổi
Mình sẽ trở về - QUÊ MẸ - trọn niềm mong.

Thanh Sơn 3, 12/02/2004.

Cảm niệm

Chiều Long Hải nghe rì rào sóng vỗ
Chợt thấy lòng ta bao nỗi nhớ nhung
Em bây giờ ở phương nớ ra rặng¹
Hòa Bình hỡi người em tôi mến nhất

Hỡi Long Hải biển bao la xanh ngắt
Gió hiền hòa - em đang thổi về đâu
Dừng lại đây cho ta nhẩn đôi câu
Về Xuyên Mộc thăm Hòa Bình dấu ái

Hòa Bình ơi - ngày mai mình gặp lại
Cùng em yêu trong buổi sáng mù sương
Dù cho tóc đỏ bụi đường
Bên em ta thấy thân thương, tự hào.

Khu nghỉ dưỡng Long Hải, 13/6/1986

¹ Ra sao.

Suối La la Xã Thuận Hướng hóa.

Chiều lên bản thượng

Róc rách dòng nước suối La reo
Lũ làng chuẩn bị buổi cơm chiều
Ríu rít chim muông tìm tổ ấm
Chỉ mình ta - bỗng thấy cô liêu.

A Dơi 22/6/1977

*(Để nhớ về những ngày làm mướn cho người
thiếu số ở bản A Dơi, Hướng Hóa, Quảng Trị).*

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Quê hương Triệu Sơn

Lời tâm tình

Thân tặng đoàn đại biểu HDND xã Triệu Sơn.

Nghe tin đoàn cán bộ quê nhà
Sẽ đến viếng thăm Thanh Sơn ba¹
Lòng những dâng tràn niềm vui sướng
Chép mấy vần thơ... kẻ miền xa

¹ Ấp Thanh Sơn 3, Phước Tân, Xuyên Mộc, Bà Rịa - Vũng Tàu
Nơi dân xã Triệu Sơn, Triệu Phong, Quảng Trị đi kinh
tế mới (tự túc) vào thường trú làm ăn sinh sống từ năm 1979.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Anh, chị có hay kẻ ly hương
Cách sông trở núi vẫn nhớ thương
Nơi chôn mình chôn nhau, cắt rốn
Cha, mẹ - bà con với xóm giếng.

Lòng những mong ngày về cố quận
Thăm bà con, quê mẹ Đồng Bào
Thăm mái trường xưa bao kỷ niệm
Thăm bạn bè thân thương thuở nao

Thăm làng Thượng Trạch thăm Chợ Cạn
Thăm An Lưu, An Phú, Xóm Phường
Thăm Văn Phong, Linh Chiêu, Phương Sơn
Để voi bớt niềm thương, nỗi nhớ

Dù vạn dặm vẫn hướng về đất Tổ
Ước một ngày kia tuổi xế chiều
Được quay về quê cũ mến yêu
Được gọi năm xương tàn trên đất mẹ

Mai anh, chị về - kính chúc sức khỏe
Để làm tròn bổn phận của dân giao
Xây dựng Triệu Sơn giàu đẹp - tự hào
Xin nâng cốc - chúc mừng ngày hạnh ngộ.

Thanh Sơn 3, ngày 23/12/2007

Bão

Bão về gió rít từng cơn
Nhà xiêu, cây đổ, rẫy nương tan tành
Người không chốn để nương thân
Chim bay ngơ ngác tìm cành trú đêm.

Quảng Ngãi, 19/9/1995

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Biển Đảo Việt nam

Chí nguyện

Là người dân Việt anh hùng
Dầu cho sống - thác cũng chung một lòng
Nguyện thề bảo vệ non sông
Xứng danh con **LẠC** cháu **HÔNG** nơi nơi.

Khe Sanh 23/3/1979

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Thăng cảnh TP Vũng Tàu

Cảm tác Vũng Tàu

Chiều về thăm xứ biển
Gió nhẹ vln hàng dương
Êm êm ngàn sóng vỗ
Lên bờ cát quê hương

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Đây Vũng Tàu thân thương
Sao mà nên thơ quá
Hàng Dương say nắng hạ
Chí Linh vồn trắng tròn

Bãi Dứa đón hoàng hôn
Thuyền Vân chào ngày mới
Bạch Dinh cao vời vợi
Sứ đại trở đầy hoa

Kia tượng đài Thích Ca
Từ bi nhìn biển rộng
Biển xanh ngàn gió lộng
Vang tiếng hát muôn đời

Biển ru đất mẹ - à ơi...
Thanh bình - An lạc
Yên vui mọi nhà.

Vũng Tàu, Xuân 2002

Ý chí Việt Nam

Hãy cương quyết dù là già hay trẻ
Không khoan nhượng với những kẻ xâm lăng
Phải làm cho bọn chúng nó biết rằng:
Người dân Việt lòng luôn hằng yêu nước

Đừng ảo vọng - không bao giờ cướp được
Đất Biển Đông và quần đảo Việt Nam
Hãy dừng ngay hành động bởi lòng tham
Muốn xâm lược và làm điều sai quấy

Nhân dân ta cùng quyết tâm đứng dậy
Bảo vệ đến cùng đất nước, quê hương
Không tiếc của tiền, chẳng tiếc máu xương
Không lùi bước trước quân thù cướp nước

Không thối chí trước ý đồ xâm lược
Của giặc thù bất cứ ở từ đâu
Từ trẻ mười lăm cho đến bạc đầu
Quyết xông trận - noi gương đời Tiên Tổ

Bảo vệ quê hương - vượt qua giông tố
Giữ gìn Việt Nam muôn kiếp vững vàng
Cùng đứng vùng lên - hô lớn : **VIỆT NAM**
ĐỘC LẬP - TỰ DO muôn đời bất diệt.

Hòa Bình, 03/5/2014.

Mừng đại hội

Hôm nay ngày đại hội
Những phụ lão làng ta
Thành lập hội người già
Gọi: Hội Người Cao tuổi
Về tham dự đại hội
Đồng đủ quý ông, bà
Cao tuổi của làng ta
Có đến trên trăm cụ
Thật là điều hiếm có
Nhờ đất nước hòa bình
Làng, Xã được an ninh
Con, cháu cùng đoàn tụ
Trong nỗi hân hoan đó
Kính chúc quý ông, bà
Sống thọ trên trăm tuổi
Nhìn quê hương đổi mới
Đã thỏa lòng mong đợi
Nhà cửa được khang trang
Đường đi lại mở mang
Ruộng vườn luôn tươi tốt
Chúc vạn lòng như một
Chung xây dựng quê nhà.

Thân tặng Đại hội Hội Người Cao Tuổi 1996

Vùng trước mặt

Tôi đứng lặng bên lề Liên tỉnh lộ
Nghe tâm mình xúc động dạt dào dâng
Tự hỏi lòng mình có phải thể chẳng
Khi tất cả cùng chung lòng chung sức

Thì thiên nhiên phải cúi đầu khuất phục
Với sức người sỏi đá cũng thành cơm
Tôi lặng nhìn, chẳng biết nói sao hơn
Vì tất cả đã trả lời trước mắt

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Rõ ràng kia có gì đâu thắc mắc
Rõ ràng kia còn suy nghĩ làm chi
Rõ ràng kia đặt câu hỏi làm gì
Tôi say đắm mãi nhìn bức tranh đó

Mới ngày nao nơi đây là tranh cỏ
Rừng phủ bên đường đen tối âm u
Mà giờ này cây công nghiệp, cao su
Tùng lồi một nối nhau dài thẳng tắp

Tranh, cỏ giờ đây gọn gàng ngăn nắp
Thành đường luống, từng lồi nối đuôi nhau
Ai biết rằng mới năm trước - năm sau
Đã thay đổi được hoàn toàn bộ mặt

Âm u trước đó, giờ đây sáng quắc
Cao su thay cho cỏ đề, cỏ tranh
Cao lớn, từng hàng, cành lá tươi xanh
Vươn sức sống cho ngày mai tươi sáng

Thế mới biết, không có gì ngăn cản
Được con người khi tất cả đồng tâm
Vì ngày mai, vì Tổ quốc, non sông
Vì hạnh phúc, vì đẹp giàu đất Việt.

Nông trường Hòa bình 05/11/1984

Mừng Hội nghị

Hội nghị tổng kết một năm qua
Y học cổ truyền của tỉnh nhà
Nêu lên tất cả mặt công tác
Phục vụ nhân dân tận vùng xa

Thực hiện châm ngôn của lương y
Khó khăn gian khổ có ngại gì
Miễn sao cho mọi người thoát khỏi
Đau khổ bởi vì sức khỏe suy

Chúc mừng hội nghị được thành công
Tất cả lương y chung một lòng
Học hỏi nâng cao nghề thầy thuốc
Thỏa nguyện ngài Y Tổ Lãn Ông.

*Thân tặng hội nghị Y học Dân tộc
Bà Rịa - Vũng Tàu, năm 1995 - 1996*

Tình ca tặng cây cao su

Ta nghe ngàn gió ru cây
Xua tan đông lạnh đêm ngày trong lò
Hỏi em xuân đến bao giờ
Mà sao lá rụng, còn trơ cây cảnh

Bao giờ cây lá lại xanh
Để cho ta lại được gần bên em
Để nghe khúc nhạc êm đêm
Nghe lời tâm sự của em ngọt ngào

Cho dù lắm nỗi xót đau
Vẫn cam lòng chịu - em nào thở than
Giờ ta nghe tiếng gió ngàn
Ru em tròn giấc mộng vàng ngày xuân

Một đời em chịu hy sinh
Em đem vàng trắng, trắng tinh cho đời
Quê hương giàu đẹp cây ơi
Trong lòng Tổ quốc rạng ngời tên em.

***Mùa lá rụng Xuân 1990, Nông trường Cao su
Hòa Bình 1, Xuyên Mộc, Đồng Nai***

Gio Linh xưa & nay

Chiều đứng chợ Kê nhìn về Bến Hải
Cờ đỏ sao vàng phát phới tung bay
Gợi nhớ ngày nào bom xối, đạn cày
Người Gio Linh phải gò lưng gánh lấy

Vết thương xưa vẫn còn nguyên nơi ấy
Trong núi - đồi, trong lòng đất quê hương
Cửa Việt, Gio Hà cho đến Trung Sơn
Chẳng nơi nào đạn bom không cày xới

Thế mà nay đã hoàn toàn đổi mới
Đồng lúa xanh rờn, đường rộng thênh thang
Sân cỏ bê tông, nhà cửa khang trang
Nơi nơi đều có đình, chùa, miếu vũ

Đời sống vật chất, tinh thần đầy đủ
Hạnh phúc, an vui, no ấm, yên bình
Tất cả chung lòng xây dựng Gio Linh
Đất thép đẹp giàu, quang vinh mãi mãi.

Gio Linh, 24/3/2000

Bạo, lụt quê miềng

*Thân tặng quý nghịch lão thơ Quảng Trị
Riêng tặng nhà thơ Võ Văn Hoa, Hải Lăng*

Rẻng¹ việc về thăm xứ Quảng
Ba ngày nắng, cực quá rồi
Bất chợt ùng ùng bạo - lụt
Mò vô “mệt quá đi thôi”

Nước xoáy lở bờ L... Đi²
Gió về tróc đất Mụ Cheo³
Lên chợ nghe đồn lụt lớn
Dòm⁴ qua chợ⁵ lụt Cồn Lồi⁶

Muốn chạy trốn, e không kịp
Phải đành ở lại quê tôi
Mai một hết cơn bạo⁷ - lụt
Tui⁸ về trong nớ, mần⁹... thôi.

Nhân về thăm quê gặp bão, lũ 1998

¹ Rảnh.

² Địa danh làng Văn Phong Quảng Trị.

³ Địa danh làng Đồng Bào, Quảng Trị.

⁴ Nhìn.

⁵ Thấy.

⁶ Địa danh làng Đồng Bào, Quảng Trị.

⁷ Bão.

⁸ Tôi.

⁹ Làm việc.

Biển-Đảo Việt nam

Tặng người chiến sĩ

*Tặng các anh chiến sĩ
bảo vệ Biển Đông và Hoàng Sa, Trường Sa.*

Tôi viết bài thơ tặng người chiến sĩ
Đang ngày đêm bảo vệ nước non nhà
Và đấu tranh giữ biển đảo miền xa
Trước bạo lực và vùi rống Trung Quốc

Các anh vẫn kiên cường không lùi bước
Vẫn vững vàng và bình tĩnh đấu tranh
Vẫn hiên ngang giữ biển đảo của mình
Không lay động và không hề thối chí

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Lời kêu gọi dội vang từ mọi phía :
“Các bạn Trung Quốc hãy dỡ giàn khoan”
“Rời khỏi thêm lục địa của Việt Nam”
- “Hãy trả lại yên bình cho lãnh hải”

“Thực hiện công ước 82 của thế giới” -
“Không chiếm đất người
-bằng sức mạnh, đao binh” -
“Việt Nam chúng tôi yêu chuộng hòa bình” -
“Nhưng cương quyết giữ vẹn toàn lãnh thổ”

Biên xanh vang dội lời kêu gọi đó
Quyết giữ Tổ quốc dù phải hy sinh
Nổi gót cha, anh của đất nước mình
Quyết đứng thẳng lên
-diệt bạo cường, xâm lược

Các anh cứ hiên ngang và vững bước
Đằng sau lưng còn có triệu người dân
Sẵn sàng đứng lên kêu gọi hòa bình
Và bảo vệ biên trời đất nước Việt

Dù máu đỏ, xương roi hay phải chết
Quyết một lòng cùng vững chí đấu tranh
Quyết noi gương Tiên Tổ hùng anh
Giữ Độc lập - Tự do, vẹn toàn đất Việt.

Hòa Bình, 09/5/2014.

Tổ quốc ghi công

*Tặng người chiến sĩ đã hy sinh trong sự nghiệp
bảo vệ Tổ quốc Việt Nam*

Anh – người chiến sĩ kiên cường
Xông pha trên mọi chiến trường hiểm nguy
Ba lô, súng đạn - ra đi
Quyết tâm vì nước ngai gì gian lao
Giặc thù hung hãn xiết bao
Nhưng lòng đã quyết anh nào sợ chi
Đã là chiến sĩ lo gì
Đạn chùm, bom cháy, bom bi, pháo tàu
Chẳng ngăn được bước anh đâu
Đạn đồng anh nhắm vào đầu đối phương
Xúng danh là lính chiến trường
Quyết tâm giữ vững quê hương của mình
Cho dù tan nát thân hình
Nhưng lòng vẫn quyết hy sinh diệt thù
Đông, Xuân rồi đến Hè, Thu
Vững chắc tay súng cho dù nơi đâu
Bây giờ đất nước đẹp giàu
Công anh chiến sĩ ghi vào sử xanh
Triệu lòng dân Việt nhớ anh
Nén hương tưởng niệm cùng cảnh hoa tươi
Ở nơi cõi tưởng xa xôi
Xin anh hiểu thấu - lòng người Việt Nam.

Hòa Bình, 27/7/2014

NHỮNG DÒNG

cho

TÌNH YÊU

Nợ trần ai đó. Nợ trần ai!
Nó cứ theo ta – theo mãi hoài
Đã vương trần ai - Ai chẳng nợ
Trả, vay – Vay, trả, vẫn hoài thai.

Yêu

Yêu là khổ, là buồn, là nước mắt
Khổ khi yêu là khổ của con tim
Buồn khi thương là buồn của yêu đương
Nước mắt chảy là khi tình đã lụi

Khi yêu rồi người ta không còn nghĩ
Yêu sẽ đau buồn hay sẽ dở dang
Khi biết rồi người ta mới bàng hoàng
Và đau khổ sẽ bắt nguồn từ đó.

Mùa hè năm 1967

Biển, em, tôi & trăng

Sóng tiếp sóng nhẹ nhàng nâng thân ngọc
Biển dịu dàng hôn mái tóc em yêu
Biển bao la. Em bé bỏng mỹ miều
Biển xanh mặn.Em ngọt ngào trong trắng

Biển sôi động.Em dịu hiền,tĩnh lặng
Biển cùng em hai thái cực chung hòa
Biển yêu em, em yêu biển thiết tha
Em cùng biển - bản tình ca bất tận

Tôi chợt ước mình sẽ là biển mặn
Tung sóng bạc đầu - ôm trọn thân em
Hôn lên làn môi bé bỏng dịu hiền
Ve vuốt thân em - ngọc ngà, trinh trắng

Vùi đầu trong mái tóc huyền - im lặng
Nghe tiếng tim em - đều đặn, nhịp nhàng
Nghe hương trinh từ tóc tỏa lan sang
Nghe hơi ấm từ vòng tay mềm mại

Nghe tiếng lòng em thì thầm êm ái
“Biển yêu ơi, em yêu biển trọn đời”
Trăng lên - vàng cả biển khơi
Vàng làn sóng bạc, vàng người tôi thương.

Vũng Tàu ngày vào miền Nam 18/12/1981

Tặng người đang yêu

Thân tặng đôi bạn đang bước vào tình yêu

Hồng nhung một đóa sân trường
Nâng niu đem tặng người thương đầu đời
Dịu dàng – nở nụ cười tươi
Cài lên mái tóc - nói lời cảm ơn

Trời thu nắng nhạt, mây vờn
Gió lùa khóm cúc - gọi hồn thi nhân
Bút hoa chép vội mây vờn
Tặng đôi bạn trẻ trong sân trường - chiều...

Vần thơ mang đậm hương yêu
Chúc cho đôi bạn muôn điều thuận duyên
Tình yêu mãi được bình yên
Cho dù bão táp ngả nghiêng đường đời

Luôn tròn nguyện ước, đẹp đôi
Hạnh phúc bền vững, suốt đời bên nhau.

***Kỷ niệm một lần gặp đôi bạn trẻ
tặng hoa hồng cho nhau trong sân
trường cấp III/Xuân Mộc 1998.***

Mộng xưa

Nhớ về tuổi học trò

Ừ nhĩ qua rồi thời thơ ấu
Mái trường, trang sách bỏ sau lưng
Kỷ niệm lui dần về quá khứ
Nhớ người xưa mắt lệ rung rung

Em hồi - bây chừ đang ở mô?
Có còn thương nhớ thuở xa xưa
Áo trắng tan trường bay trước gió
Phượng đỏ sang hè gọi tiễn đưa

Gió thoảng hương lái - gợi ý xuân
Chao ôi! Thương nhớ - nhớ vô ngần
Dĩ vãng chợt về - ai đứng đó?
Vội vội mắt buồn - Gợi cố nhân

Chợt tỉnh mộng tình - tóc điểm sương
Ngày tháng qua rồi tuổi vẫn vương
Em ơi áo trắng chừ phai bạc
Mộng vàng xin trả lại người thương.

Nhân mùa tựu trường 1988.

Tâm sự

Em...! Em đã bắn gục anh

Không phải bằng xe tăng, đại bác
Cũng không bằng tên nổ, súng trường
Mà chỉ bằng lời mật ngọt yêu thương
Với nụ hôn nồng, thiết tha, êm ái

Em...! Em đã bắn gục anh
Bằng những lời đầu môi chót lưỡi
Em vô tình, hay cố ý - em ơi!

Em đã làm cho trái tim anh
Vốn đã dập vùi trong băng giá, đơn côi
Giờ thêm một vết thương - làm rỉ máu

Em đã làm cho tâm hồn anh
Vốn đã ngàn đêm dài - trong lạnh lẽo
Giờ cru mang thêm nỗi xót xa này

Chợt tỉnh mộng tình - đâu ân ái nồng say
Em ơi - có biết lòng này chẳng em!?

Viết sau giấc mơ, 1981

Lãng mạn

Trời tháng tám - mây mù giăng khắp lối
Giữa trời thu - ta cô lữ, bơ vơ
Giữa đêm thu - ai biết được chữ ngờ
Em đã đến - ta nghe lòng ảm lạ

Ta cứ ngỡ: ta - em người một ngã
Nào ngờ đâu em đến giữa đêm mơ
Tri kỷ nào đây - sao ân ái hững hờ
Em đài các - còn ta thì băng giá

Ta lữ thứ - còn em thì vương giả
Lặng nhìn em, ta quên cả ngày mai
Ngồi bên em, ta ngỡ giữa thiên thai
Ta muốn nói yêu em - tình yêu thánh thiện

Em ở đâu - hỡi nàng Quỳnh yêu mến
Mà hương em ngan ngát giữa hư không
Sao không về đây, nhấp chén rượu nồng
Để nghe ta hát bài ca tình muộn

À ơi... rượu nồng chưa uống đã say
Yêu em tình muộn, kiếp này dở dang.

***Thanh Sơn 2b, ngày 08/8 Canh Thân (1982)
Viết trong buổi tiệc đón hoa quỳnh nở
(tại nhà bạn Bốn Thông)***

Tiếng lòng

Ba một năm rồi em nhĩ
Cách ngăn đành chịu mang sầu
Ba một năm đây nhưng nhớ
Biết tìm em ở nơi đâu

Kỷ niệm quay vòng ký ức
Tình anh quạnh quẽ, cô liêu
Em hỡi bây chừ còn nhớ
Hay đã quên cả lời yêu

Quên hết mối tình thơ trẻ
Bên nhau chiều sớm đi về
Quên tối trắng rằm soi tỏ
Cùng nhau trao trọn duyên quê

Anh vẫn mãi hoài thương nhớ
Vẫn luôn giữ trọn lời thề
Và vẫn mãi hoài yêu mến
Người em gái nhỏ xóm quê.

Thanh Sơn 3, 12/8/2006

Em đừng giận nhé!

Đã bốn ngày rồi - mưa hoài không dứt
Nhớ em nhiều nhưng chẳng biết làm sao
Bởi thời gian có dừng lại được đâu
Mà nhưng nhớ cứ dày vò tâm thức

Đã bốn ngày - trời mưa hoài không dứt
Gió từng cơn như xé nát tim anh
Nhớ em nhiều nên đã thức thâu canh
Ngồi đếm thời gian qua đi từng khắc

Đã bốn ngày qua - mưa hoài không dứt
Lỗi hẹn tại trời, nào phải tại anh
Đừng giận nghe em - mai một anh đền
Bằng tất cả những gì âu yếm nhất

Anh sẽ về bên em chiều chủ nhật
Khi trời quang, mây tạnh, ánh dương hồng
Để thỏa lòng em nhưng nhớ, chờ trông
Đợi anh nhé, em ơi - đừng giận nhé.

TP.HCM, 24/8/1999.

Tâm sự với Ngọc Lan

Thương tặng bé Ngọc Lan

Chiều nay về ghé quán thăm em
Ngọc Lan sao rủ cánh bên rèm
Rung rung dòng lệ lưng trông mắt
Cùng anh tâm sự nỗi niềm riêng

Ngọc Lan em hỡi - đừng khóc nhé
Đời ai có được mấy lúc vui
Khi biết mình yêu là chuốc lấy
Một chút đau thương, một chút buồn

Anh biết làm sao chia giúp em
Một chút tình buồn, một chút thương
Để bình minh đến - xua đêm tối
Để đóa Ngọc Lan rạng rỡ lên

Đừng khóc em nhé - đừng khóc nhé
Cố nén buồn đau - để đời vui
Hoa nào chẳng muốn khoe sắc thắm
“Hồng nhan bạc phận” thế đành thôi!!!

Một tối mùa đông năm 1997.

Thu

Viết tặng cô bé tóc vàng tên Thu

Chợt hứng trời đông cả sắc Thu
Gió lay lá rụng dưới sương mù
Tóc em tựa lá vàng đang rụng
Xao xuyến lòng Ai ngỡ giấc mơ

Đông lạnh nhưng lòng Ai lại ấm
Ấm bởi nụ hồng - bởi dáng Thu
Thu ơi...! Em đến làm chi để
Khơi dậy lòng Ai chút hận thù

Hận kẻ đang yêu, kẻ đã yêu
Hận Thu vóc dáng quá yêu kiều
Cho Ai chợt thấy mình bé nhỏ
Không dám tỏ lời “Ai đã yêu”

Yêu mái tóc vàng, yêu dáng Thu
Yêu môi mộng thẩm, mũi dọc dừa
Yêu nụ cười tươi và duyên dáng
Yêu cả nàng Thu đang mến thơ

Biết rằng Thu vẫn thờ ơ
Nhưng Ai vẫn chép vần thơ tặng nàng.

Kỷ niệm ngày hội ngộ tại Café Yên Linh.

Ký ức Nguyệt Cầm

Ta đến cùng em buổi cuối đông
Gió hiu hiu lạnh - lạnh tê lòng
Nguyệt Cầm tên gọi bao niềm nhớ
Quán chiều - chiều chạnh nỗi chờ mong

Nguyệt Cầm đang ở - ở nơi mô
Lòng anh thương nhớ - nhớ vô bờ
Hồn thiêng còn vọng tình xưa ấy
Hãy về theo gió tựa dòng thơ...

Đề anh thỏa nỗi mong chờ
Em ơi ...! Biết đến bao giờ gặp em...!

*Viết buổi tối họp mặt U50 (2002)
quán Café Nguyệt Cầm Bà Tô, Xuyên Mộc*

Mơ ước

Đóa hoa vàng rất thơm vào buổi tối
Tôi bất ngờ tìm thấy ở bên đường
Tôi hái về, mang đến tặng người thương
Đặt tên nó *Dạ hương* buồn muôn thuở

Em đón nhận bằng nét mặt rạng rỡ
Tay nâng niu - ép lên má tươi hồng
Ánh mắt xa vời như đợi, như trông
Nét chấm phá - của một đời con gái

Tôi mơ ước được làm loài hoa ấy
Để được bên em trọn cả cuộc đời
Để được hôn bằng môi mộng hồng tươi
Được âu yếm bởi bàn tay xinh trắng

Rồi mơ ước vẫn cứ hoài thắm lặng
Lớn mãi trong tôi cho đến bây giờ
Hoa đã phai tàn, nhụy đã héo khô
Nhưng tôi vẫn nhớ hoài mùi hương ấy.

Núi Thành, 25/4/1997

Tôi biết

Sẽ có một ngày em xa tôi
Buồn vương - vương mãi - mãi trong đời
Thà rằng em chỉ là em gái
Để tôi thầm nhớ - thể mà thôi

Một ngày nào đó em ra đi
Ra đi - đi mãi chẳng quay về
Em về bên ấy vui duyên mới
Tôi ở bên này với nợ tôi

Đừng buồn chi nữa nhé em thương
Biết yêu tình muộn khổ trăm đường
Yêu em - yêu lắm, đành câm lặng
Chẳng thể nói lời “yêu mến em”

Bởi vì anh sợ nói yêu em
Anh chỉ làm em đau khổ thêm
Thà rằng chỉ một mình anh khổ
Còn hơn đau khổ cả đôi bên

Thế nên đành phải cách xa nhau
Xin đừng nhung nhớ, chớ sầu đau
Thương nhau chi nữa, thêm khổ hận
Tình này xin hẹn lại kiếp sau.

Mến tặng V. người em gái tôi thương.

Yêu & ghen

Chờ em áo trắng cổng trường
Một vui, một giận, một thương, một buồn
Vui vì được đón em luôn
Giận vì mỗi buổi, mỗi tuần vắng em

Thương vì đôi mắt đen huyền
Buồn vì chưa được sánh duyên cùng nàng
Chờ em, rảo bước lang thang
Lui lui, tới tới bên hàng giậu xanh

Ngỡ rằng em đã bỏ anh
Thần thờ lui tới một mình... theo ai?!
Nỗi lòng xa xót, đắng cay
Sợ rằng không được tháng ngày đón em

Để mà yêu, hận, lo, ghen
Yêu em - yêu mái tóc huyền chấm vai
Hận em - hận mãi ôn bài
Lo là - lo sợ ngày mai hững hờ
Ghen vì - nghĩ vẫn nghĩ vợ
Cho đời anh mãi thần thờ vì em.

Kỷ niệm những ngày mới biết yêu (1967).

Hoa

Hoa phù dung một đóa
Sớm khoe sắc tối tàn
Em một đời trinh trắng
Phải mấy lần sang ngang.

Tặng H. mỗi tình đầu của tôi.

Nỗi niềm xưa

Đà Lạt vào đông hoa quỳ nở
Vàng cả đồi thông, cả lối đi
Trở lại thăm em chiều giá lạnh
Lạnh cả không gian, lạnh cả lòng
Anh nhớ ngày nào hai đứa ta
Dìu nhau trên phố buổi chiều tà
Viếng thác Cam Ly, dinh Bảo Đại
Sánh bước trong tình yêu thiết tha
Ngày ấy qua rồi phải không em?
Giờ đây ôn lại phút êm đêm
Bên hồ Than Thở dòng lưu niệm
Quay về gọi nhớ - nhớ nhung thêm.
Nhớ mãi vòng tay - êm ái xưa
Nhớ tóc em dài buông thướt tha
Nhớ tà áo tím - vờn trong gió
Nhớ lúc em buồn - buổi tiễn đưa
Kỷ niệm vẫn hoài trong ký ức
Tình anh vẫn trọn hướng về em
Nguyệt Cầm em ở nơi nào thế
Hay hồn đang sánh bước bên anh
Hồn về tựa gió trăng thanh
Tựa đồi thông cũ, để anh với nàng
Vui vầy sum họp Phượng - Loan
Cho tình yêu mãi rõ ràng như xưa.

Ngày về thăm lại Đà Lạt 14/11/1991.

Tình ngăn đôi bờ

Thương tặng L.

Đã năm ngày rồi - gió, mưa không dứt
Thấy nhớ em nhiều, em có hay chăng
Chiều nay thứ bảy vội về chốn ấy
Nhưng đáng em yêu đâu thấy nơi nào
Trong vòng tay anh - một người xa lạ
Ân ái vụng về, không chút thương yêu
Mang trọn nhớ nhung vào giấc ngủ muộn
Mơ thấy em về, ân ái nồng say
Tỉnh giấc bàng hoàng - em đâu rồi nhỉ?
Anh muốn bên em - trọn cuộc đời này
Nhưng không thể được... đôi bờ ngăn cách
Nên chỉ ôm riêng một mối tình sầu
Biết yêu muộn màng - là sẽ khổ đau
Đành chấp nhận, không một lời than trách
Anh biết tuổi đời đôi mình xa cách
Nhưng tình yêu - ai phân biệt trẻ, già
Khi trái tim hồng say đắm thiết tha
Là tất cả không gian đều dừng lại
Khi vòng tay ôm trọn tình ân ái
Thì thời gian nào có nghĩa gì đâu
Thôi đành chôn chặt niềm đau
Thôi đành - xin hẹn kiếp sau trọn tình.

Giọt buồn cho em

Cho anh nắm tay em lần sau cuối
Một lần thôi - em nhé, một lần thôi
Để ngày mai - mình mỗi đứa một nơi
Anh ập ủ trong tim hình bóng cũ

Cho anh được hôn em lần sau cuối
Một lần thôi - em nhé, một lần thôi
Để rồi mai mỗi người một phương trời
Anh vẫn thấy ngọt ngào hương vị ấy

Cho anh được ôm em lần sau cuối
Một lần thôi - em nhé, một lần thôi
Để ngày mai mình hai đứa hai nơi
Anh vẫn thấy đôi vòng tay ấm mãi

Cho anh được vuốt tóc em lần cuối
Một lần thôi - em nhé, một lần thôi
Để khi mình vĩnh viễn cách xa rồi
Anh vẫn nhớ mùi hương làn tóc cũ

Để mãi mãi ngàn đời anh ập ủ
Trong tim mình hình bóng ấy anh yêu
Để cho mỗi sáng, mỗi chiều
Bên anh luôn có em yêu thương nào.

Thanh Sơn 3, đêm 16/6 Đình Hối (2009)

Nỗi niềm riêng

Một dòng trôi - có đôi bờ
Thương ai ra ngẩn, vào ngơ một mình
Biết làm sao - bởi chữ tình
Như dây tơ nhện buộc mình với ta

Thần thờ mắt hướng trông xa
Dáng ai biên biệt, thoát đà một năm
Chẳng han hỏi, chẳng viếng thăm
Người ơi có biết cho chẳng hỏi người

Lòng cay đắng, miệng vẫn cười
Cho tim héo úa, cho đời ngẩn ngơ
Nỗi riêng ai thấu bây giờ
Sẽ chia với những dòng thơ riêng mình .

Long An, 22/6/1998.

Nỗi niềm riêng mang

Nhớ

Thương trao về H.

Sáng nay trời trở gió
Mây phủ đen nền trời
Một không gian ảm đạm
Chạnh nhớ người - người ơi.

Đồng Bào, 18/6/2001.

Mưa Huế

Ngày xưa mưa xứ Huế
Rả rích suốt đêm trường
Bên em tâm sự rớt
Trao trọn cả niềm thương

Ngày nay mưa quán nhỏ
Nhẹ nhàng từng giọt rơi
Quán vắng mình tâm sự
Cùng ly café thôi.

TP. Huế, 19/6/2001.

Giọt đắng

Từng giọt rồi từng giọt
Chậm rãi rơi vào ly
Ta một mình đơn độc
Ngồi đếm giọt café

Nhâm nhi từng giọt đắng
Vào tận đáy tâm hồn
Cho một đời chiêm lặng
Buồn..! Có buồn nào hơn!

Tâm sự cô giáo nhỏ

Chợt nhớ lại thuở mình còn thơ ấu
Cấp sách đến trường hai buổi sớm hôm
Khổ nhọc - tảo tần cha mẹ nuôi con
Rất hòng, khô hơi - thầy cô dạy dỗ

Thoáng một cái - giờ thành cô giáo nhỏ
Nhỏ đến không phân biệt được cô, trò
Lên bục giảng rồi mà ngỡ nằm mơ
Đám học trò xì xào “Cô nhỏ xiu”

Buổi lên lớp đầu tiên như muốn xỉu
Phân sợ, phân lo, phân quá ngỡ ngàng
Rồi cũng qua đi, như sách sang trang
Mình đã kiên trì - vượt bao khó nhọc

Có khi buồn học trò - mình đã khóc
Cũng có khi vui - nước mắt tuôn trào
Đời giáo viên cũng lắm nỗi lao đao
Cũng có lắm những ngày vui đẹp nhất

Mình tự hứa sẽ quyết tâm học tập
Theo thầy, cô bậc anh chị của mình
Đưa lớp, đưa trường đến đỉnh quang vinh
E thẹn cúi đầu - (mình cô giáo nhỏ).

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Đầu Giây, 18/11/2006.

Lời tâm sự

Viết tặng học sinh lớp 12A Xuyên Mộc

Một cây thơm - nở trăm chồi
Một thầy, cô có trăm đời học sinh
Một đời lặn lội, quên mình
Quyết đem ánh sáng văn minh trao đời

Thương cô, thầy quá đi thôi
Bảng đen - bụi phấn, mặc trời gió mưa
Vẫn đi sớm, vẫn về trưa
Vì tương lai trẻ - say sưa trao truyền

Sử, văn, địa, toán, tự nhiên
Hóa, sinh, ngoại ngữ. Không quên dặn dò
Giao thông đi đúng luật cho
Xì ke, ma túy - Đừng đùa mà nguy

Chúng con xin nguyện khắc ghi
Lời thầy, cô dạy - để khi vào đời
Không phụ cha, mẹ dưỡng nuôi
Không phụ những lời dạy dỗ thầy, cô.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Ngày Hiến chương Nhà giáo năm 2005

Tâm sự với em

Thương trao về L.

Tôi vẫn yêu đời, yêu mãi em
Chiều nay thu đến lá rơi thêm
Ngày mai em đã về bên ấy
Để lại lòng tôi nỗi nhớ thêm

Tôi sẽ không buồn không trách em
Buồn trách chỉ nhau chỉ khổ thêm
Tôi chỉ trách mình sao quá vụng
Nên tôi đành để mất tình em

Thôi nhé em mai về chốn ấy
Chúc em hạnh phúc với duyên mình
Hãy cố quên duyên tình đã lỗi
Cho đời thấm đượm chút hương yêu.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Ngãi Giao, 06/12/2003.

Tham

Chim tham ăn mắc vào vòng lưới
Cá tham mồi mắc lưới cần câu
Người tham danh lợi sang giàu
Mắc vào trãm vạn khổ sầu, buồn đau.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Hòa Bình, 22/9/2012.

Kệ

Người ta bảo “*chúng mình yêu nhau lắm
Sẽ có ngày mình lại cắn nhau đau*”
Sao chuyện mình người ta thích chen vào
Làm dang dở chuyện tình duyên đôi lứa

“*Kệ... người ta nói, kệ người ta rủa*”
Hai đứa mình luôn giữ dạ sắt son
Khi đã yêu ai tính chuyện mất còn
Đừng nghe chi những lời người đàm tiếu

Đã yêu nhau, chúng mình cần phải hiểu
Khi đã yêu là dâng hiến - hy sinh
Khi đã yêu là trao trọn tim mình
Không cần sắp xếp, chẳng cần tính toán

Hãy tin vào một ngày mai tươi sáng
Hai đứa mình cùng chung sống bên nhau
Hạnh phúc, tin yêu - Trăm tuổi bạc đầu
“*Đừng lo lắng... Kệ... đừng nghe họ nói*”.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Chu Lai, 16/9/1973

NHỮNG DÒNG

CHO

TÔI VÀ BẠN BÈ

Lang thang

Lang thang cho hết tuổi buồn
Lang thang cho chết cõi hồn thương đau
Lang thang cho hết mộng sầu
Lang thang cho đến bạc đầu mới thôi
Lang thang cho biết cuộc đời
Lang thang cho trọn kiếp người...

Tâm sự cùng bạn

Bạn thân mến!

Tôi xin được viết những dòng này cho bạn, dù bạn là ai – đang ở trên chiến tuyến nào của tư tưởng: Mohammedanism - Buddhist - Catholic - Christian - Cao đài - Hòa hảo v.v... tôi cũng xin mở lời bằng lời chúc bình an cho bạn.

Bạn thân mến!

Tại sao chúng ta lại phải nhìn nhau bằng những cặp mắt đầy xa lạ, (tôi đã tự hỏi mình rất nhiều lần như thế) trong lúc đó ta vẫn có một cái tên chung là: ***Đại đồng nhân loại***.

Ồi cái tên thật dễ mến, dễ thương mà hầu như trong chúng ta: tôi, anh, em và... đều đã cố ý quên đi để chạy theo cái dục tính tự nhiên của bản thân mình do những môi trường mà cuộc sống thế gian xô bồ thác loạn đã tạo ra cho chúng ta.

Chúng ta đã cố ý bỏ quên đi cái mà chúng ta đã có nó từ thuở mới ra đời (***Nhân chi sơ tánh bổn thiện***) nhờ nó mà chúng ta tồn tại và phát triển trong hoàn cảnh khắc khe, nghiệt ngã của thế gian này.

Giả sử có một buổi hoàng hôn nào đó trong cuộc sống, bạn cảm thấy bị cô đơn, bị ruồng bỏ, bị hắt hủi v.v... bạn thử một lần quay về chốn cũ (***nơi hoang sơ của tư tưởng nhiệm mầu***) chưa một lần bị khuyếch đại lên, chưa một lần bị vắn đục.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Bạn sẽ nhìn thấy: Trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta - chúng ta đã làm những việc hoàn toàn vô lý, họa hoằn lắm chúng ta mới làm được một việc mà bây giờ đây - trong bối cảnh này - ta mới thấy hơi vui. Đúng... (*chỉ hơi vui thôi*) bởi vì không toàn thiện, toàn mỹ.

Hãy quay lại cuộn film của đời bạn - bạn sẽ thấy có lắm lúc bạn đã dùng cái quyền hạn của mình (*quyền hạn của kẻ mạnh, của chức quyền, của bạo lực, của tiền bạc, của cha, mẹ, chồng, vợ v.v...*) để đàn áp, hành hạ phỉ báng, ép buộc người yếu thế dưới cơ mình làm cho họ phải chịu đau khổ, buồn phiền, tức giận v.v... và v.v...

Thưa bạn!

Đến đây tôi xin phép được *vòng tay lại để thưa bạn* – Vì tôi nghĩ rằng bạn đã thấy hết tất cả những gì đáng thấy, đáng nghe và tất cả những gì thật đáng nguyên rủa của cái **Bản ngã**.

Như vậy bạn đang là một **Thánh nhân** đáng được mọi người *mến yêu, kính trọng* vì bạn đã nhìn thấy được những *xấu xa, tội lỗi* qua cuộn film của cuộc đời chính bản thân mình.

Bạn thân mến!

Như vậy, có gì đâu để chúng ta phải oán trách những kẻ đang đàn áp, phỉ báng, ép buộc và hành hạ mình trong hiện tại. Bởi cái cây ta đã trồng ra không có cái **nhân** tốt nên cái **quả** tất nhiên phải èo ọp, xấu xa. Bởi ta không chịu chọn giống ngọt, ngon nên đành phải ăn quả đắng, cay, chua, chát thì trách chi ai được bây giờ.

Vì vậy tôi thiết tha cầu mong rằng:

Chúng ta hãy cùng nhau quay về cái thuở lọt lòng mẹ, cái tuổi ấu thơ và bắt đầu *đi lại từng bước chậm chững ban đầu*, hãy rút tỉa từ những kinh nghiệm đắng cay vừa qua để làm hành trang và tư lương cho cuộc sống, chọn cho cái xác thân tạm bợ này một số giống cây lành, quả ngọt để gieo trồng trong những ngày tháng còn lại của một kiếp người.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

MÁU đã chảy thành sông -
THÂY đã chất thành núi rồi-
HẬN THÙ không còn chỗ để chen chân-
ĐAU KHỔ không còn nơi để xếp đặt

Chúng ta là những con người trong **Đại đồng nhân loại**. Xin hãy dừng ngay lại những thói thường của **tham, sân, si** mà hãy **thương yêu nhau** trong tình yêu thương của **chân lý từ bi - bác ái**.

Thân ái chúc bạn **an lạc, như ý** trong cuộc sống.

----- oOo -----

Phật ngôn

TÂM BÌNH, THẾ GIỚI BÌNH

- VIỆC ÁC DÙ NHỎ CỐ TRÁNH
- VIỆC THIỆN DÙ NHỎ CỐ LÀM

Tâm sự với tôi

Khóc hồ ngươi, cười ra nước mắt
Cõi trần đau khổ lắm người ơi
Giàu - khó, sang - hèn đều khổ cả
Buông xả - An vui mặc kệ đời.

Phận bạc

Trùng trùng điệp điệp núi Trường Sơn
Đầu cúi, lưng khom, nặng trĩu hồn
Cái tuổi ba mươi làm nô lệ
Cho người thiếu số để xin cơm

Ta biết cuộc đời ta khiến vậy
Nên đành câm lặng - thế mà thôi
Ta tự khuyên mình đừng nản chí
Nô lệ nào ai suốt cuộc đời

Thế sự đã vậy, đành phải vậy
Nào ai cãi lại được ông trời
Ông biểu làm quan thì phải nhận
Ông xui làm tớ phải cười vui

Đói lòng đành phải kêu “ơi bố”
Dù chỉ hơn mình mấy tuổi thôi
Bố xôi, bố gạo qua ngày tháng
Giúp vợ, nuôi con tạm một thời.

***Để nhớ những ngày làm mướn cho cha Pi
Tại bản Cửa, Hướng Hóa, Quảng Trị 1979***

Vĩnh biệt anh

Đọc lại dòng thư cũ
Ba năm rồi nét mực hãy còn xanh
Chỉ có mấy dòng thôi
Nhưng mang trọn cả tâm tình

Ôi! Nhớ nhớ - thương thương
Hỡi anh... Chừ nơi mô có biết
Nước mắt em trào tuôn,
Dòng chữ xanh nhòa đi nét viết

Thương anh trọn đời
Mang cay đắng xót xa
Mười ba tuổi đời
Cha đi ở tù, anh phải thay cha

Đùm bọc bầy em, đỡ dần cho mẹ
Có những đêm - thức suốt canh dài
Dễ dành đàn em thơ bé
Cho mẹ tảo tần, kiếm gạo nuôi em

Nhớ càng nhớ - nhớ nhiều thêm
Thương anh biết tỏ nỗi niềm cùng ai
Nghe ngào nước mắt tuôn rơi
Cầu mong anh được an vui cứu vãn.

*16/01 Bính Dần (1986), Vĩnh biệt anh Bao
Người anh cả yêu quý của đời mình*

Tâm sự cùng chị

Chị Ngoan!

Thế là chị đã ra đi -

 bỏ lại sau lưng một đàn con nhỏ
Bỏ cha, mẹ yếu già nhưng còn đó
45 tuổi đời - vội vã chi lắm rứa chị Ngoan ơi!
Viết những dòng này cho chị -
 mà nước mắt em lã chã tuôn rơi

Cố ngăn lại, mà không làm sao ngăn được
Vẫn biết đời là vô thường, sinh ký, tử quy
Nhưng chị ơi! Đời chị chỉ toàn là khổ cực
Chị chịu khó vì thương con mà gắng sức.

Đâu có mấy khi hưởng thụ thú trần gian
45 tuổi đời vội vã chi lắm rứa hỡi chị Ngoan!
Để lại mẹ cha già với nỗi đau quặn thắt
Thiết nghĩ: Lẽ thường tình tre già măng mọc

Nào có ngờ đâu măng sớm rụi tàn
Gần 90 tuổi đời tre phải khóc măng
Khóc cho con mình tuổi đời chưa trọn
Chị vội vã ra đi -
 để lại cho chồng một đàn con mọn

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Ôm nỗi xót đau cay đắng giữa vời
Để đám con mình giờ chịu cảnh mồ côi
Kể từ đây lấy ai dắt dìu, dạy bảo
Và cũng từ đây hoa trắng cài lên ngực áo

Chịu nỗi xót đau bất hạnh suốt trọn đời
Để lại anh, chị em –
 nỗi đau của một giọt máu rơi
Một mảnh thịt cắt ra -
 hỏi rằng: ai không đau đớn
Để lại cho đàn cháu ở gần
 nỗi nhớ thương vô hạn
Cho đàn cháu ở xa - mai đây nó hỏi:
 O nào là o Mót?
Biết làm sao -
 trả lời cho cháu được chị Ngoan ơi!?
Để lại cho bà con, bè bạn dòng lệ tuôn rơi
Ôi! Chị Ngoan ơi! Bút mực nào kể xiết

Tâm sự của em chỉ thể hiện lên nét viết
Mong chị thương mà tha thứ cho em mình
Nguyên cầu chư Phật anh linh
Độ trì cho chị thoát tử sinh - luân hồi.

***Thanh Sơn ngày 29/7/Kỷ Tỵ (1989)
Ngày Chị Ngoan (Mót) vĩnh viễn ra đi***

Giỗ chị

Hôm nay ngày giỗ chị
Trước bàn thờ nghi ngút khói hương bay
Ngàn Tiên linh ngự đến với ngàn mây
Trong gió lạnh chợt nghe lời của chị

*“Em yêu mến em đừng nên bi lụy
Đoàn tụ nào lại chẳng lúc ly tan
Chị quay về với nguồn cội Niết bàn
Với Phật tánh vô chung, vô thủy”*

Vẫn biết thế, chị ơi!
- nhưng ở đời - nào ai được nhỉ
Trong chia ly mà không khóc ly tan
Huống gì giờ đây
- chị vĩnh viễn về chốn suối vàng
Bỏ lại sau lưng đàn em - con thơ bé

Thương nhớ, xót đau nào đâu xiết kể
Nước mắt ngược dòng vào tận tim gan
Thấp nén nhang lòng
- cầu nguyện chị bình an
Nơi cõi tưởng trong vòng tay chư Phật.

Nhân ngày giỗ chị Ngoan, 28/7/ ÂL(1980)

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Cổng chùa Linh Ứng TP Đà Nẵng

Lãng du

Một bầu rượu chẳng bao giờ có rượu
Một túi thơ không có lấy bài thơ

Thơ này xuất khẩu mà thành
Rượu này nấu tự tinh anh đất trời
Tha hồ thơ - rượu vui chơi
Tang bồng cho thỏa một đời lãng du.

Vĩnh biệt anh¹

Anh đã thực sự ra đi rồi sao
Nước mắt em tự nhiên lại tuôn trào
Khóc anh ư? em không muốn khóc
Nước mắt này chia được nỗi đau sao?

Em muốn hét lên, hét cho thật lớn
Đề trời cao thấu được nỗi lòng đau
Mất anh rồi ư! Em không tin thế
Mới hôm qua mình ao ước gần nhau

Dù chỉ mấy lời hàn huyên tâm sự
Cho vui đi ngàn nỗi nhớ niềm sầu
Em muốn nói với anh nhiều - nhiều lắm
Anh Bức ơi - chừ em biết làm sao?

Tâm sự với ai bây giờ anh nhỉ?
Những nỗi niềm chôn kín ở lòng nhau
Vĩnh biệt anh rồi, em ôm nỗi nhớ
Thôi đành chia xa - xin hẹn kiếp sau.

Viết lúc 04h30 ngày 20/01 Mậu Tý (2009)
*(Khi nhận được tin anh Bức –
người anh tinh thần từ trần.)*

¹ Anh Mai Văn Bức.

Tâm sự với VT2

Thế là hết - ba thằng chừ mất một
VT2 ơi! Tau khóc tiễn đưa mây
Chừ hai thằng còn ở lại đứng đây
Trong chiếc áo quan một thằng nằm đó

Không nói một lời nhưng mà tất cả
Kỷ niệm cho nhau ba tám năm dài
Cùng rủ nhau về hiện diện nơi đây
Quá khứ tràn đầy vui, buồn, thương, hận

Cuộc đời chúng mình sao nhiều lận đận
Chẳng lên voi - mà xuống chó dài dài
Khóc cho mây hay cho tau hờ VT2
Không! Cho tất cả chúng mình ba đứa!

Tao chợt nghĩ - Đời chính là như rủa
Kiếp vô thường như chợt đến rồi đi
Hẹn gặp nhau ở thế giới bên kia
Mình ba đứa cùng trút bầu tâm sự.

*21/3 Nhâm Ngọ (03/5/2002
Viết khi về làm lễ tẩm liệm VT2*

Hoài tưởng

Thị xã đêm nay bên cầu đồ gãy
Ôn lại ngày qua kỷ niệm vui đầy
Con đường Trần Hưng Đạo giờ đây
Loang lổ dấu bom - canon cày xới

Nhớ ngày nào

Khu phố Trung Trắc, bến đò Xã Hội
Sáng sáng đôi thùng đèn nặng hai vai
Kiếm từng đồng xu, cơm nước hôm, mai
Và sách, vở, áo, quần - ngày đến lớp

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Cái tuổi mười ba - sao nghe nhờn nhọt
Nước mắt - mồ hôi trộn lẫn tháng ngày
Cha mẹ thì xa, anh chị nào hay
Chỉ có bạn bè, bốn thằng cùng cực

Cứ tối đến, học bài rồi lại khóc
Khóc đã, lăn quay ra ngủ bên hè
Nhớ thằng Trân sao thấy tội nó ghê
Chẳng biết mẹ, cha nó còn hay mất

Tuổi mười lăm mới vào học đệ thất
Lớn chồng ngồng mà quần áo chật khur
Tiền làm thêm nào đâu có được dư
Mà may áo, may quần cho đủ mặc

Cứ tối lại đem áo quần ra giặt
Để sáng mai khô mà mặc đến trường
Gặp trời mưa mặc đồ ướt đi luôn
Vào lớp học bốn thằng như chuột lột

Kỷ niệm ấy làm sao tôi quên được
Quảng Trị ơi giờ tôi lại về đây
Bên dòng Hãn giang nước mắt voi đây
Nỗi đau quê mẹ - lòng này... biết chăng?

Ngày về quê hương Quảng Trị 1973

Lời tiễn biệt VT2

Rúa là hết...! Ngày mai mình vĩnh viễn
Không còn ngồi tâm sự nữa Tùng ơi
Mây ra đi về cõi ấy xa xôi
Tao ở lại, ngăn dòng châu thương nhớ

Ai được, ai mất giờ này mây hờ?
Vấn Tùng ơi, tao khóc tiễn đưa mây
Nước mắt ngược dòng vào trái tim chai
Nén nỗi xót đau, nghĩ về Nhân - Quả

Tao vẫn biết có sinh thì có tử
Nhưng sao mây vội vã thế Tùng ơi
Mây đã ra đi để lại trần đời
Năm đứa con thơ với người vợ trẻ

Hoảng hốt ngỡ ngàng bước chân đơn lẻ
Lấy ai dắt dìu chúng nó Tùng ơi!
Để đám con mây chịu chữ MỒ CÔI
Người vợ trẻ chịu một đời GÓA PHỤ

Tre già khóc măng, cha anh ủ rũ
Tâm xót, can đau - bè bạn ghen ngào
Mây nở im lìm như thế được sao
Đi vĩnh viễn không một lời từ tạ.

Ngoảnh mặt làm ngơ, như người xa lạ

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Trước cha, anh, bè bạn, vợ, con mình
Vẫn Tùng ơi - sao mây nở lặng thinh
Trước nỗi xót đau của người ruột thịt

Tao giận mây ư? Không! Đây là lời tha thiết
Từ tận đáy lòng một thằng bạn thân yêu
Từ thuở ấu thơ sáng sáng chiều chiều
Họ Nguyễn, họ Mai, Đập Cao, Chợ Cạn

Dưới mái Nguyễn Hoàng, bên dòng Thạch Hãn
Mai lĩnh, Trí buru, Tả hữu, Thâm triều
Mình có ba thằng thân thương biết bao nhiêu
Sao mây vội quên những ngày tháng ấy

Để lại sau lưng bạn bè dấu ái
Mà ra đi không một tiếng tạ từ
Tiễn biệt mây tao chép mấy vần thơ
Trút hết niềm đau lên trang giấy nhỏ

Trút giận, trút thương, trút buồn, trút nhớ
Để tìm quên một thằng bạn bội tình

Thôi nhé mây đi vững bước độc hành
Để hai đứa tau quăng đời còn lại..
Lê gót chân trần tháng ngày khắc khoải
Thiếu đi một thằng trong tuổi hoàng hôn.

Viết trong đêm 22/2 Nhâm Ngọ (04/5/2002)

Nhận dạng

Ta nhân thế một đời khó nhọc
Tự nuôi thân ăn học thành người
Không hề biết đến ăn chơi
Đến khi tỉnh mộng, nực cười làm sao.

Đời khổ thế, ai nào có thấu
Nỗi xót xa nung nấu lòng ta
Bây giờ tuổi đã xế tà
Ăn chơi một chút, ta bà một phen.

Để xem tận cuộc đời đen - trắng
Xem lòng người cong - thẳng ra sao?
Nực cười mới bước chân vào
Đã ra cong - thẳng, rõ hào trắng - đen.

Xuân Mộc, mùa thu năm 2007.

Ngộ

(1)

Lặn đận - Lao đao suốt cuộc đời
Đâu tìm ra được mấy ngày vui
Nào ai thấu được lòng ta nhỉ
Voi đầy tâm sự lại đầy voi.

(2)

Khóc hồ người. Cười ra nước mắt
Cõi trần đau khổ lắm người ơi
Giàu - khó, sang - hèn cùng khổ cả
Buông xả, an vui, mặc kệ đời.

(3)

Ta chừ buông bỏ nghiệp đời
Thông tay vô chợ, vui cười tự do
Chẳng cần áo ấm, cơm no
Bỏ quên ân oán nhỏ to trần đời

Mượn thân giả tạm vui chơi
Thong dong khắp chốn với người trần gian
Thấy đời một cõi gian nan
Cười lên ha hả, bình an chợ trần.

Thanh Sơn 3, ngày 28/7/2009

Tiễn biệt

Thế là hết ba thằng chừ còn một
Sống lắt lầy đếm ngày tháng qua dần
Tóc từ từ bạc trắng bởi thời gian
Lê bước độc hành, hai bàn tay trắng

Ngọc Châu!

Tao cứ ngỡ, tao - mày là đôi bạn
Cùng sẻ chia những cay đắng, ngọt bùi
Cùng sống bên nhau, hai đứa cùng ĐUI
Mà tâm tưởng thì chẳng hề THUI CHỘT

Ai ngờ! Mày theo Tùng ra đi đột ngột
Còn lại mình tao, biết tâm sự cùng ai
Nước mắt lại tuôn khi nghĩ đến mày
Nhòa nét mực - tao ghi dòng tâm sự

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Ngọc Châu ơi!!!

Biết tìm đâu, biết tìm đâu được nữa?
Ngày chúng mình ba đứa sống bên nhau
Cùng đắp chung chăn, cùng gối chung đầu
Cùng lục lọi suốt đêm, tìm cơm nguội

Cùng hát, cùng đàn sáng, trưa, chiều, tối
Cùng khóc, cười khi có chuyện buồn, vui
Có ai ngờ! Cả ba đứa cùng CHỘT cùng ĐUI
Cùng đau khổ, hẩm hiu vì số phận

Mây và Tùng ra đi !!!

Chỉ còn tau suốt ngày dài lặn độn
Chuyện vui, buồn biết chia sẻ cùng ai
Mắt nhìn xa, nào thấy chút tương lai
Mà ảo giác mơ màng hai đứa hiện

Thôi nhé, chúng mày đi!

Hãy vui lên, xin đừng lưu luyến
Chuỗi ngày qua nơi cõi thế Ta bà
Buông tay thanh thân bước qua
Đến miền AN LẠC DI ĐÀ thọ sanh.

Viết tặng Nguyễn Văn Châu, Thanh Sơn 2b
Một thằng em, thằng bạn thân yêu nhất.

Nói với người tình

Mai xa rồi một người đi một ngả
Có còn thương cũng đành vậy mà thôi
Luyến lưu chi chút tình ái trong đời
Để gầy khô cho mình trăm vạn kiếp

Vốn đã biết buồn vui do bởi nghiệp
Tạo thêm chi cho đau khổ kéo dài
Dứt lìa đi cảnh khổ của trần ai
Để mãi mãi tâm hồn vui an lạc.

Tĩnh ngộ

Bão tàn hoa nở rộ
Khoe sắc thắm vàng tươi
Dầm nộ hoa hàm tiếu
Nghiêng mình nhoẻn miệng cười

Hốt nhiên ta tĩnh ngộ
Đời cũng vậy mà thôi
Người ôm ngàn khổ não
Kẻ nở nụ cười tươi

Nhân, Quả luật như vậy
Có chi buồn với vui.

Đồng Bào, 24/9/1995

Chiều về thăm bạn

Chiều trở lại chốn quê nghèo sông Hậu
Bên chân đê nghe cỏ lá thì thầm
Rặng trâm bầu tâm sự với dòng sông
Cánh diều trẻ vút cao chào mây trắng

Chiều trở lại miền Hậu Giang thăm bạn
Phụng Hiệp buồn - tin đưa tiễn Châu đi
Ngọc Châu ơi!!! Thế là hết còn gì
Một nắm mồ xanh, bát nhang tàn lạnh

Chỉ còn mây với đồng hoang hiu quạnh
Gò Nổi buồn ôm xác bạn thân yêu
Chiều hôm nay - vẫn như cả mọi chiều
Sao tao thấy mây buồn giăng khắp lối

Thấp nén tâm hương cho mây lần cuối
Vĩnh viễn xa rồi tình bạn thân thương
Của thuở nào đây hai đứa chung trường
Và cả lúc chung cùng ly rượu đắng

Vĩnh biệt nghe Châu chúc mây êm ấm
Trong lòng đất Gò Nổi - Hậu Giang này.

***07/8/1981, ngày về Hậu Giang thăm
Đặng Ngọc Châu. Được tin Châu đã qua đời.***

Em đành quên sao?

Thương trao về X.T

Em nữ đành quên sao hờ em?
Đêm nay mưa lạnh ướt vai mềm
Ngày mai em đã sang bên ấy
Đề lại bên này nỗi nhớ thương

Em nữ đành quên sao hờ em
Bao nhiêu kỷ niệm quá êm đềm
Những đêm trăng tỏ cùng chung bước
Những buổi hoàng hôn anh với em

Mai về bên ấy sẽ ra sao
Hạnh phúc hay là lắm khổ đau
Em ơi hãy cố cười lên nhé
Cố quên dù chẳng muốn quên nhau.

Phước Bửu ngày 25/9/2010

Nàng thơ - 16

Thương tặng nhà thơ Cao Xuyên

Nhân ngày em ra mắt tập thơ: Từ vàng trắng 16.

Hoàng hôn buông sợi ngắn - dài
Đằng đông đã thấy trắng cài ngọn cây
Trời xanh điểm mấy vàng mây
Đón em mười sáu thơ ngậy vào đời

Tuổi mơ mộng, tuổi hồng tươi
Tuổi đầy nhựa sống - dâng đời tình xuân
Dầu cho tuổi cận lục tuần
Thơ kia vẫn đượm vị xuân mặn nồng

Trọn tình Trung, Hiếu, Núi, Sông
Vẹn nghĩa Vợ - Chồng ân ái trăm năm
Yêu Nhân loại - Mến Gió, Trăng
Trong thơ mang trọn điều hằng ước mơ.

08/3/2012 (16/2 Nhâm Thìn)

Vĩnh biệt Châu

Mai tau về - còn mây mãi ở đây
Nước mắt ngược dòng vào tim cô lữ
Ngủ đi Châu - giấc bình yên muôn thuở
Tau quay bước về - tâm vẫn nằm đây
Để áp yêu - cùng tâm sự với mây
Ngủ đi nhé - Chúc mây yên giấc nhé.

***10/8/1981 - ngày vĩnh biệt
Đặng Ngọc Châu quay trở về Đồng Nai***

Nói với em

Ngồi đọc lại dòng thư cũ
Hai chín năm rồi cách xa
Cứ ngỡ các em quên hết
Nào ngờ vẫn nhớ như xưa

Các em buồn trách anh ư
Thôi nhé cho anh xin lỗi
Đời ai biết được chữ ngờ
Một thân giang hồ phiêu bạt
Lòng canh cánh nhớ quê xưa

*“Gánh cực tìm non mà chạy
Cong lưng nó vẫn chẳng chừa”*
Đành vậy nên dù rất nhớ
Vẫn không có dịp quay về

Đừng trách, đừng buồn anh nhé
Hẹn ngày trở lại thăm quê
Cho em đánh đòn đã giận
Nghe ba đưa: Kính, Tình, Vân.

*Viết tặng ba đưa em kết nghĩa
Vực Kè, Trung Chánh, Quảng Trị*

***NHỮNG
DÒNG
THƠ
KỶ NIỆM***

Cô đơn

Em ơi tiếng khóc đã già
Nụ cười đã chết lời ca đã mòn
Tuổi xanh vàng vọt, héo hon
Đời đen gục mặt cúi lòn cô đơn

Lữ Tùng Anh

Tặng một đứa em

Anh nhớ mãi những ngày lưu luyến ấy
Ngàn năm sau đâu dễ để tìm quên
Huynh đệ ta vẫn gắn chặt lâu bền
Bao kỷ niệm bên nhau còn nguyên đó
Anh chúc em vượt lên bao gian khó
Làm cho đời luôn tươi sáng, vinh quang
Em ra đi vùng đất mới bình an
Hãy mãi giữ nụ cười, vui hạnh phúc.

Mai Văn Bức

*Kỷ niệm ngày đi kinh tế mới Khe Sanh
16/10/1976 (bài thơ anh Bức tặng)*

Cảm họa

Tình huynh đệ chúng ta ngày xưa ấy
Mãi ở trong em, không thể nào quên
Dẫu cách xa tình ái vẫn vững bền
Không gì làm nhạt phai tình cảm đó

Vâng - em sẽ vượt lên trong gian khó
Sẽ có một ngày tươi sáng, vinh quang
Em chúc anh - gia đình vạn bình an
Chúc thôn, xóm - mọi người vui hạnh phúc.

Tặng người ra đi

Về xứ lạ quê người xin hãy nhớ
In bóng hình muôn thuở của chúng ta
Nhớ đồng khô, cỏ cháy ở quê nhà
Hãy vui vẻ lên đường đi em nhé

Rảnh khi nào ôn lại thời thơ bé
Núi rừng xanh tươi tốt cỏ hoa đầy
Gắng sức lên lao động để trồng cây
An vui chồng vợ cùng bày con thơ.

Nguyễn Thái Bình

Cảm họa

Ra đi lòng vẫn hoài nhung nhớ
Đồng Bào quê mẹ của chúng ta
Nhớ bao bạn hữu ở quê nhà
Chúc hạnh phúc, yên bình bạn nhé

Tôi mãi nhớ ngày còn tám bé
Bên ba mẹ hạnh phúc tròn đầy
Cùng anh em cuốc đất, trồng cây
Chung vui bè bạn những ngày ấu thơ.

Chữ

Ném mùi giải thoát quả còn chua
Tập khí dày sâu đủ bốn mùa
Trừ bệnh đang dùng toa thuốc đắng
Thập toàn đại bổ cứ cần mua.

Tú Lôi Thôi

Cảm họa

Chọn gì cái loại quả chanh chua
Quả ngọt trần gian có bốn mùa
Sao lại tìm chi loài cay đắng
Nhân nào quả đó – liệu mà mua.

Chân lý

Lý chân chẳng nghĩa vẫn không lời
Nói lắm, bàn nhiều chỉ tốn hơi
Kinh Phật tin rồi lo thực hiện
Ngón tay để đó, Nguyệt (trăng) trên trời.

Tú Lôi Thôi

Cảm họa

LÝ CHÂN làm sao nói thành lời
Nói thág, nói ngày thêm hụt hơi
Chuyên cần thiền định CHÂN LÝ hiện
NIẾT BÀN đâu phải ở trên trời.

Nỗi lòng

Chở vợ đến thăm người yêu cũ
Rơi cơn mưa ban trưa
Chợt thấy thân mình
- Chia làm hai nửa
Nửa ướt bên này
Và...
Nửa ướt bên kia.

Khuyết Danh

Ngãi Giao, ngày về thăm người ấy 1996

Một thoáng hương xưa

Đề ta về tắm biển thiên
Mênh mông, sâu lắng một niềm khinh an
Tình đời, nghĩa đạo chứa chan
Khơi dòng đương niệm - chảy tràn muôn nơi

Vào sông, ra suối đầy vui
Xuống lên hòa điệu, vỗ lời tròn thương
Trắng ngàn, gió nội quyện hương
Ôi chào!... thường với vô thường - biển ơi.

Tú Lôì Thôi

Bản “bi ca” bất tận

Đời tôi là bản bi ca bất tận
Gần sáu mươi năm khổ hận dập vùi
Chả mấy khi tôi thấy được niềm vui
Mà nước mắt cứ lã hoai lên má
“Đời là khổ” nhưng sao mà khổ quá!
Nghịch đuổi đeo, ân oán trả không thôi
Vừa dứt bên này, bên khác nổi đuôi
Thả tay trái, lại bị chuồi tay phải
Loanh quanh mãi ở trong vòng khổ ải
Muốn thoát ra, nhưng có được đâu nào
Đâu phải vì tôi ham muốn, ước ao
Cũng chẳng phải tôi mời chào, kêu gọi
Nhưng cái nợ ân tình luôn vượn tới
Tôi cô lùi, nhưng nào có thoát đâu
Nợ càng lúc càng lún lút thật sâu
Như đang bị rơi vào trong hố thẳm
Cố vùng vẫy không thể nào ra đặng
Cứ trở mình thì bị lún sâu thêm
Những ước mơ được hạnh phúc, êm đềm
Giờ vỡ nát như ngàn bong bóng nước
Cố vớt lại, nhưng làm sao vớt được
Vì chỉ còn hơi nước giữa hư không
Nuốt nỗi đắng cay, chua chát vào lòng
Để hát bản “bi ca” dài bất tận.

Hòa bình 23/5/2009

***NHỮNG
DÒNG
CHO
ÁO LAM***

NHƯ HOA SEN TRONG TRẮNG
DẦU SINH TRONG BÙN ĐỎ
TÂM VÓN VẮN TĨNH LẶNG
KHÔNG VƯỞNG BỤI TRẦN NHƠ

NHƯ KIM CANG BẤT HOẠI
TRONG BẢO TÁP PHONG BA
TÂM VÓN VẮN BÌNH ĐẲNG
KHÔNG VUI, BUỒN, HẬN, LO.

Chùa Đồng Quang thôn Đồng Bào

Nỗi niềm

Ra đi lòng hướng về quê mẹ
Nhớ mái chùa xưa - nhớ mái trường
Nhớ con đường bạn cây che mát
Nhớ đàn em nhỏ áo lam¹ thương.

Khe Sanh, ngày 27/6/1976

¹=Màu áo của tổ chức Gia Đình Phật Tử VN

Vũ khúc thiên nhân

Tâm bình đẳng

Vạn vật vẫn vô thường
Đông khứ đông vô khứ
Xuân lai xuân hữu lai
Khứ lai vốn bất nhị
Bình đẳng tâm nào hai.

Chí nguyện

Trong hòn ghen rặng ngời tâm tĩnh lặng
Trong bùn dơ nảy mầm hoa sen trắng
Trong hận thù bừng sáng ánh Từ bi

Trong khó khăn bền vững bước người đi
Trong trở ngại trui rèn thêm ý chí
Đi lên nhé bước vào thiên niên kỷ
Anh, tôi cùng nối gót đức Thích Ca

Đem đạo Từ bi gieo chốn Ta bà
Xóa sạch khổ đau, hận thù, ganh tỵ
Đi vững vàng, đi trong tâm Vô úy
Bước kiên trì, còn hơi thở còn đi.

Xà Bang ngày 03/01/Canh Thìn(2000)

Tâm sự cùng em Lam

Đôi lời tâm sự với em thương
Khói sương pha lẫn bụi đường trên vai
Thời gian làm áo bạc phai
Nhưng màu lam vẫn mãi hoài trong ta

Mặc cho bão táp phong ba
Màu lam cùng với máu ta chung dòng
Vượt gian lao quyết một lòng
Năm tay cùng bước dù trong nguy nan

Vì lý tưởng, vì màu lam
Chúng ta cùng quyết vững vàng đi lên
Nêu gương cho lớp đàn em
Lấy Bi, Trí, Dũng làm đèn soi chung

Hoa sen trắng nở khắp cùng
Trần gian thoát khổ, tung bừng vui ca
Màu lam lan khắp mọi nhà
Tình lam yêu dấu chan hòa nơi nơi

Khổ đau chừ đã qua rồi
Vui trong ánh đạo trọn đời nghe em.

Phước Tân 15/7/PL 2546

Nỗi lòng áo Lam

Sau những ngày lang thang khắp chốn
Tôi trở về thăm quê mẹ Đồng Bào
Ôi mận nồng lưu luyến biết là bao
Nhưng!!
Cảnh cũ bây giờ đâu thấy nữa
Mái chùa xưa giờ đây đã đổ
Sân chùa xưa vắng tiếng hát ngày nao
Cảnh cũ còn đây, người cũ đi đâu?
Hỡi tất cả cố tri... (chỉ còn nghe tiếng vọng)
Trời vẫn trong xanh - vẫn cao lồng lộng
Bầy chim sẻ vẫn vô tình hót trên cành đa
Nào có biết rằng đây - chỉ có mình ta
Ôm xót đau gọi bạn đường tri kỷ
Hỡi những người thương -
 hỡi màu Lam yêu quý
Hỡi đàn oanh non sao nở bỏ vườn xanh
Hỡi những anh, những chị đã trưởng thành
Sao lại cười - tiếng cười sao nức nở
Sao lại khóc - tiếng không ra khỏi cổ
Sao lại buồn nhìn cảnh cũ bi thương
Ôi...! Vẫn biết đời là Vô thường
Sao ta vẫn thấy mến thương Lam hiền.

*Nhân ngày về thăm lại chùa xưa,
Mùa Vu Lan PL 2513 (1969)*

Giữ vẹn tình lam

Lộc Uyển vườn xanh cứ mãi xanh
Hoa Đàm đua nở, gió trong lành
Ngàn thú hân hoan về tụ hội
Chim muông ca múa khắp cây cành

Hai năm ba mốt, sáng mười hai
Một trăm linh một nụ hoa khai¹
Quảng Phú quây quần vui dự trại
Nói gót chị, anh dựng tương lai

Giữ vẹn tình Lam dù gian khổ
Dắt đàn em nhỏ bước vào đời
Đem ánh đạo vàng gieo khắp chốn
Từ bi - Hỷ xả trọn niềm vui.

***Lộc Uyển 01, Xuyên Mộc PL 2531 (1988) –
Chùa Quảng Phú, Châu Thành, Đồng Nai***

1=101 trại sinh Lộc Uyển 1/Xuyên Mộc

Lời tự tình

Hãy sống bằng tình yêu thương chân thực
Đừng dối gian lừa lọc mãi chi nhau
Người với tôi nào có phải hai đầu
Gieo đắng cay chi để thêm sầu hận

Đời của chúng ta đã quá nhiều lận đận
Gai góc thương đau ngày tháng chất chồng
Vui được vài giờ rồi lại long đong
Xuân chưa qua mà đông đã lại tới

Đừng trao chi nhau những lời gian dối
Đừng lừa nhau trong cuộc sống đời thường
Bởi vì đời là một chuỗi đau thương
Nào có gì đâu mà say mê luyến ái

Hãy sống yêu thương, từ bi mãi mãi
Để lòng mình luôn thoải mái vui tươi
Để thế nhân môi luôn nở nụ cười
Để tất cả chúng sanh đều an lạc

Nương ánh đạo vàng hào quang tỏa sáng
Tựa cội Ưu đàm pháp thực miên miên
Sen vàng nở khắp mọi miền
Ta bà - Tịnh độ ấy liền một thôi.

Tâm sự cùng áo Lam Bà Rịa - Vũng Tàu.

Mẹ Từ bi

Là tất cả những gì cao đẹp
Là bao la trùm hết nhân thiên
Mẹ là ánh đuốc soi đêm
Là vầng nguyệt sáng soi miền trần gian

Mẹ là tiếng gió ngàn kêu gọi
Con quay về với đạo Từ bi
Chỉ cho con biết đường đi
Thoát vòng tử biệt, sinh ly nào nề

Cho con biết hướng về chánh pháp
Cho con nương theo bước Thích Ca
Cho con ngưỡng vọng Di Đà
Cho con vĩnh cách Ta bà khổ đau

Con cúi lạy nhiệm màu Quán Thế
Ban cho con trí tuệ vẹn toàn
Cho con nương ánh đạo vàng
Nương thuyền *Bát nhã*
- *Niết bàn* thọ sanh.

Mùa Phật đản PL:2547

Định tâm

Ta về thăm biển định thiên
Để tâm ta được mọi niềm khinh an
Vui trong tình đạo chứa chan
Đem ánh đạo vàng gieo khắp muôn nơi

Tình đời, nghĩa đạo đầy - vơi
Từ bi - Hỷ xả trọn lời yêu thương
Ngàn mây theo gió cuộn hương
Định tâm chứng ngộ vô thường người ơi.

Cảm xuân

Giao thừa chấp bút đề thi
Ngoài kia pháo nổ âm ỉ đón xuân
Lặng lòng cầu nguyện Quán âm
Ra tay cứu độ quần sanh khổ nạn

Khổ vì đói rách cơ hàn
Khổ vì bom đạn tan hoang cửa nhà
Khổ vì ly cách mẹ cha
Khổ vì chồng vợ chia xa đôi đàng

Kìa mai đã trở hoa vàng
Kìa na đã chớm muôn vàn lộc xanh
Chim vang tiếng hát trên cành
Trăm hoa đua nở, chào xuân an bình.

Xuân Kỷ Dậu 1969

Vui đời trại sinh

*Kỷ niệm ngày nhập trại:
Vạn Hạnh 2/TW - GDPTVN*

Mồng ba Tết đã đến rồi
Một ngày mà đã làm tôi đợi hoài
Ba lô tôi khoác lên vai
Hành trang chừ đã nịt nai gọn gàng

Nhịp nhàng chân bước lên đàng
Già Lam, Vạn Hạnh sẵn sàng đón tôi
Làm xong thủ tục trại rồi
Dự khai mạc trại - Vui đời trại sinh.

03/01 Quý Hợi 1983

Tâm sự cùng Phú Lâu Na 01/TW

*Kỷ niệm ngày mãn khóa trại
HLV/TW 01 GDPTVN*

Ba năm cùng Phú Lâu Na
Anh em mình đã chung hòa tình Lam
Học, tu cùng với luận bàn
Trao truyền kinh nghiệm vì đàn em thơ

Mai này mình trở về nhà
Cùng đàn em nhỏ vui hòa thân thương
Anh, tôi vững bước lên đường
Cho hoa sen trắng ngát hương mọi miền.

Già Lam 22/2/2001

Trại xuân

(1)

Tân Ty đầu xuân khai mạc trại
Lên đường sau lễ đón mừng xuân
Ba lô gói gọn tình Lam thắm
Tạm xếp bao vui thú cõi trần

Chí quyết vì đàn em ngóng đợi
 Gian nan khó nhọc chẳng chùn chân
 Cùng chị cùng anh, em tiến bước
 Nhà Lam sen trắng ngát tình Xuân.

(2)

Vui quá đầu xuân đi dự trại
 Cùng anh cùng chị đến Viên Hưng
 Gặp nhau nở nụ cười tươi thắm
 Tay kết ngàn tay ta đón Xuân.

Dự trại đầu xuân

Kỷ niệm trại A Dục 6/ Xuyên Mộc

Asoka ngày trại đầu xuân
Trại sinh chuẩn bị đã ba tuần
Vội vã lên đường về đất trại
Áo lam sung sướng tụ đầy sân

Chí quyết một lòng vì lý tưởng
Khó nhọc, gian nan chẳng ngại ngần
Cùng nhau vui bước trên đường đạo
Mai vàng nở rộ đón chào xuân.

Tân Bửu, 02/01 Canh Ngọ (1990)

+TẾT ĐẾN MUÔN NHÀ VUI HẠNH PHÚC
+XUÂN VỀ TRĂM HỌ HƯỞNG AN KHANG

Đón Xuân

Trong sân mai nở chào Xuân mới
Ngoài vườn cúc rụng báo Đông tàn
Mặc kệ ta về say tịnh lạc
Thông thả vui trong ánh đạo vàng

Thông thả vui trong ánh đạo vàng
Quên cả đau sầu của thế gian
Mai nở, cúc tàn ta mặc kệ
Đông đi, Xuân tới chuyện trần gian

Đông đi, Xuân tới chuyện trần gian
Ta vẫn say trong ánh đạo vàng
Vui với lời kinh cùng tiếng kệ
Mặc ai phú quý với giàu sang

Mặc ai phú quý với giàu sang
Bán đức mua danh say bạc vàng
Ta vẫn nghèo nàn trong thánh thiện
Vẫn cứ vui trong ánh đạo vàng.

Xuân Đinh Tỵ 1977

Chu niên

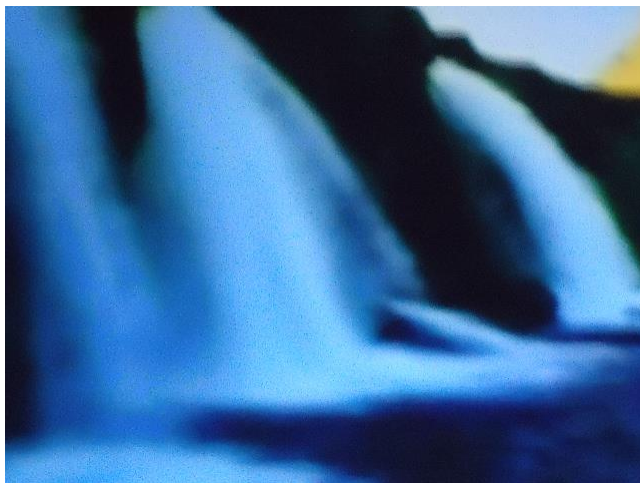
Thu về lá rụng đón tin vui
Chu niên đã sắp đến đây rồi
Muôn lòng già, trẻ đang chờ đón
Đón mừng sinh nhật áo lam thôi

Đồng Bào quê mẹ đón Vu Lan
Đón lễ chu niên, đón áo lam
Từ khắp bốn phương về họp mặt
Ca múa mừng vui, buổi kết đoàn

Già, trẻ, gái, trai cùng hội tụ
Vui mừng tay nắm, lệ trào tuôn
Nỗi niềm tâm sự bao ngày tháng
Cùng nhau trao đổi suốt đêm trường

Mai đàn chim ấy lại tung bay
Bay đi khắp nẻo thế gian này
Gieo đạo từ bi, gieo hỷ xả
Gieo mầm lý tưởng, rạng tương lai.

Đồng Bào, 12/7 PL 2555 (2012)

Chon tâm

Chon tâm chẳng phải ai cho
Trong thân ta ấy vàng kho sẵn mà
Chon tâm có ở đâu xa
Định tâm, suy nghiệm tìm ra nó liền

Đập tan chấp trước đảo điên
Hằng sanh thiện niệm bình yên tâm mình
Tâm bình thì thế giới bình
Nhất sát na khoảnh đưa mình liễu chon.

Thiền viện Vĩnh Minh

Tâm sự với Phú Lâu Na

Kỷ niệm trại

HL/HLV/TW1/GĐPT/VN

Mai đàn chim lam tung cánh
Bay về khắp vạn nẻo xa
Mãi nhớ về nhau chim nhé
Ba năm chung một mái nhà.

Tượng Rồng châu chùa Linh Ứng

Cảm niệm

Thời gian vật lý vốn luân hồi
Xuân, Hạ, Thu, Đông vẫn cứ trôi
Lai khứ, khứ lai luân chuyển mãi
Nào đâu dễ có mấy khi vui

Mau xả đam mê, vui chánh niệm
Định tâm tìm thoát cảnh luân hồi.

Người & ta

Người mê phú quý lợi danh
Ta mê đạo đức, thiện lành, an vui
Người tham bạc nén, vàng thoi
Ta tham được sống một đời thông dong

Sống không hổ thẹn với lòng
Chết không vương bận trong vòng khổ đau
A ha!! Ta vẫy tay chào
Ta đi vĩnh biệt trần lao muôn phiền

Ta về với cõi an nhiên
A Di Đà Phật liên tuyên¹ mỗi ngày.

TT Phước Bửu 15/8/2009

1=Đọc

Vịnh Hạ Long

Tự tình

Trăm năm cho một kiếp con người
Được thua vọng tưởng thế mà thôi
Danh lợi - Lợi danh vòng lẩn quẩn
Lục đục doanh vẫy trợn cuộc đời

Lục tự Di Đà vô biệt niệm
Tây phương cực lạc sớm chầy thôi.

Tĩnh mộng (1)

Ta nhân thế, cười say sưa
Khi tiệc rượu chưa tàn cốc chạm cốc
Một mái nhà xiêu ra vào khó nhọc
Vẫn cứ cười vang chẳng chút buồn rầu

Chiều chiều cuốc đất trồng rau
Sáng sáng xăn quần ra chợ
Bán chẳng bán, mua chẳng mua

Tai điếc, mắt mù, thêm lưỡi đờ
Đi, đứng, nằm, ngồi chi cũng rứa
Ha hả ta cười quên cả ta.

Chợt thấy trắng vàng ở không xa
Như ta đang đứng giữa trắng ngà
Như nghe ngàn vạn lời chúc tụng
Quay lại ta sờ - chỉ có ta

Ha hả - ta cười với muôn hoa
Với tay ta nắm ánh trăng ngà
Nghe muôn khúc nhạc từ vô thi
Nhắc nhở ta về với chính ta.

Tĩnh mộng (2)

Đêm không ngủ nghe lòng thôn thức
Nghe từng cơn đay nghiến xé tâm can
Nghe thương đau vò xé bởi cơ hàn
Nghe chua chát thói đời thay đen trắng

Ta muốn ngắm - Đêm tịch liêu

Ôi sương sướng, nhìn đêm dài vắng lặng
Nắm hư không màu nhiệm giữ trong tay
Đá lăn cù cả trái đất cuồng say
Ném thực thể vào lòng người mê muội

Ta muốn cười vang một lần sau cuối
Muốn la lên: - Hỡi nhân thế lạc loài
Sao đắm say chi giả cảnh trần ai
Tại sao mê muội trong vòng lục đục

Hãy lắng tai nghe - gió ngàn thôn thức
Nghe thực thể vô biên lên tiếng ngọt ngào

“Này em:

Đời là một giấc chiêm bao -

đăng cay em giữ, ngọt ngào tôi mang”.

Tĩnh mộng (3)

À ra thế... Xin chào em dấu ái
Anh mời em ngồi lại để tâm tình
Đề mai này khi lê gót phiêu linh
Khắp mọi nẻo em không còn than trách

Này em nhé... cảnh cơ hàn đói rách
Là hôm nay, nào đâu phải muôn đời
Đừng oán hờn thực thể đã buông lời
Không thương xót em, nghe em dấu ái

Em thương mến... anh khuyên em nhìn lại
Thực thể nhiệm mầu luôn là của em thôi
Đừng thả mình trong dục ái nổi trôi
Hãy nắm chặt mạn thuyền đi bến tịnh

Anh nhắc lại: Đời Sinh, Già, Chết, Bệnh
Bốn khổ này nào phải của riêng ai
Hãy tiến lên - hãy hướng đến tương lai.
Đến Tịnh độ, đến Niết bàn An lạc.

Mừng Khánh đản

Bình minh nhuộm sắc trời đông
Vô ưu đua nở nhuộm hồng Lâm Tỳ Ni
Tất Đạt Đa sắc, tướng ai bì
Đản sanh tìm đạo Từ bi độ đời

Nhân loại ơi, chúng sanh ơi
Nghe chẳng vũ trụ muốn lời ngợi ca
Tất Đạt Đa... Tất Đạt Đa
Đâu xuất giáng hạ - Ta bà độ sinh.

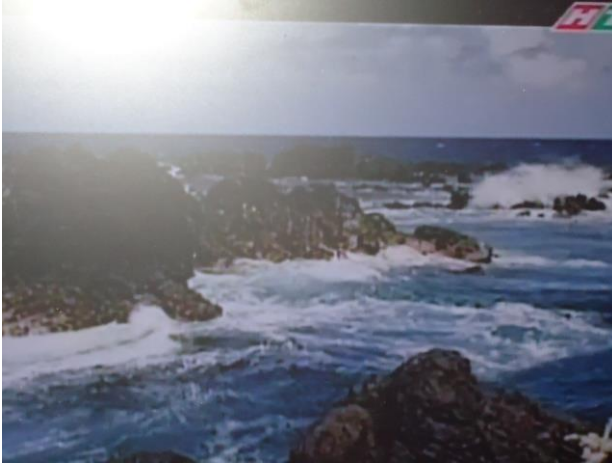
Tu mau

Trần ai lấm nổi truân chuyên
Nhiều khô, rắc rối, đảo điên, náo phiên
Mau về nương mảnh đất thiên
Tu nhân, tích đức nợ duyên đoạn lìa

Việc thiện dù nhỏ đừng chê
Việc ác dù nhỏ tìm bề tránh mau
Đừng gieo oán đối cho nhau
Kiếp sau lại phải đối đầu trả vay

Mấy lời tâm sự giải bày
Mong người nhớ lấy tu ngay kẻ già
Chớ nên giải đãi qua loa
Tu là cội phúc, tình là dây oan.

Minh Quang Tự Phát dẫn PL:2550

Tự độ - độ tha

Đâu tự độ, đâu độ tha
Trong, ngoài chẳng vương -
 chẳng ta, chẳng người
Chẳng buồn, chẳng khóc, chẳng vui
Chẳng giận bởi người -
 chẳng trách vì ta
Niết bàn ở chốn Ta bà
Phải đâu ở chỗ nào xa mà tìm
Định tâm biển lặng sóng êm
Sen vàng nở khắp -
 mọi miền mà thôi.

Sắc - Không

Muốn vượt sông mê, thuyền quá nặng
Phải cậy lực thần chú thánh tăng
Mặc cho gió cuốn, nghiệp trì kéo
Giữ lòng tĩnh tấn vượt qua sông

Lục tự Di Đà luôn niệm niệm
Tĩnh tấn tìm giải lý sắc không
Trần bụi vung tay ta rũ sạch
Chân tâm hiển lý Sắc là Không.

Chữ Trần

Dang tay ôm chặt chữ Trần
Lang thang số kiếp xoay vần vì ai
Nhóm người muốn nắm thiên thai
Nào đâu ngờ được lạc loài đến đây

Này em thân phận tù đầy
Ngày ngup bề ải, đêm dày sông ân
Có thân sao chẳng thương thân
Vết vợ chi chút của trần hờ em

Thuyền đang chở nặng - chất thêm
Bến mê dừng mãi bên thềm chẳng ra
Sông mê vùi tẩm thân ngà

Ô hô!!!
Sao chẳng thương ta hồi người

Thuyền Bát nhã vượt trùng khơi
Vung tay ta ném bay toi chữ Trần.

Xuân nguyện cầu

Giao thừa khai chuông mõ
Phổ môn tụng chơn kinh
Cầu Quán Âm thị hiện
Cứu khổ cho quần sinh

Địa cầu thôi chinh chiến
Chúng sinh vững đức tin
Pháp Phật năng tu niệm
Giải thoát cảnh trầm luân.

Xuân Nhâm Thìn (2011)

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Chí nguyện

Nhấp nhô sóng nước một dòng sông
Gió cuốn ngàn lau, ruỗi ngựa hồng
Dứt bỏ sang giàu, tìm chân lý
Cứu độ muôn loài, thỏa ước mong.

15/02/Nhâm Thìn (2011)

Tâm

Não phiền là chuyện thế gian
Người tu phải biết định an tâm thiền
Đứng trong ngũ trược đảo điên
Tâm như bàn thạch não phiền ngại chi.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Tam quan chùa Linh Ứng TP Đà Nẵng

Chào em

Chào em, lối cũ đường xưa
Giờ rằng ngoài nó mịt mờ hư vô
Thương em thân phận không bờ
Thuyền mê em giữ Ngã, Vô không tìm

Chào em, bến đạo sóng êm
Giờ anh hờ hững bên thềm sông mê
Thương em chẳng biết nẻo về
Ngã, Vô không kiếm, tìm chi chữ Tình

Thuyền Bát nhã vượt Vô minh
Chào em, dứt bỏ ân tình tôi đi.

Mùa Phật đản PL 2551

Tâm sự với em

Anh xin được chia buồn cùng em
(*Người em bất hạnh*)
Ai không đau khi mất mẹ tuổi thiếu thời
Anh trao em cảnh hoa trắng lẻ loi
Bằng tất cả nỗi lòng yêu mến nhất

Anh xin được cùng em

Cúi đầu trước hương linh người đã khuất
Thấp nén tâm hương cầu nguyện mười phương
Cầu chư Phật, chư Bồ tát đoái thương
Mà cứu độ cho hương linh người thoát khổ

Cầu chư Thánh Hiền Tăng mãi từ gia hộ
Cho chúng sanh thoát cảnh khổ luân hồi
Cho đau thương và nước mắt thôi rơi
Cho nhân loại được thoát vòng khổ ải.

Mùa Vu Lan PL 2551

Thầy

*Kính dâng Giác Linh **HT Thích Từ Điển**
Viện chủ Kim Sơn Tự, Phước Tân, BR - VT.*

Thầy là ánh sáng Từ bi
Là nguồn nhân nhục ai bì được đâu
Một đời Thầy sống thanh cao
Mặc cho nhân thế tiếng vào, lời ra

Thầy luôn giữ niệm Lục hòa
Giữ tâm Thanh tịnh - độ ta, độ đời
Thầy luôn Hỷ xả với người
Không buồn, không trách dù lời gièm pha

Pháp thân trụ xứ Ta bà
Giữ tròn đạo hạnh Thích Ca trao truyền
Thầy về với cõi An nhiên
Giác Linh thường trụ nơi miền Lạc Bang.

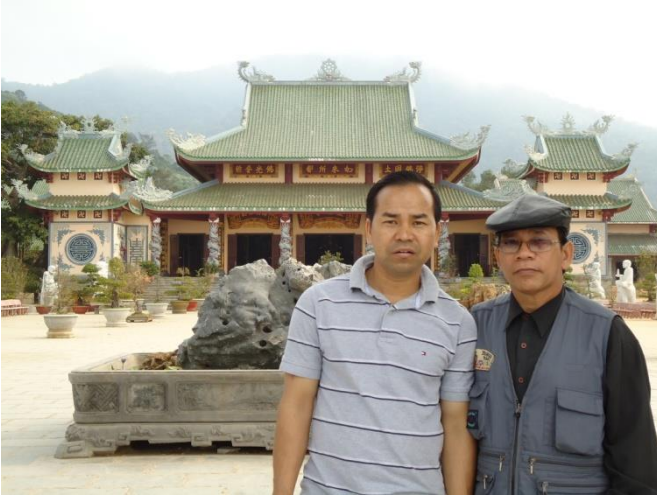

Niệm

Niệm niệm chuyên cần
A Di Đà Phật
Tâm vô nhất vật
Cực lạc sinh về.

Phản tỉnh

Phú quý, vinh hoa chỉ một thời
Phản tỉnh quay về niệm Phật thôi
Lục tự Di Đà chuyên trì niệm
Niết bàn, Tịnh độ sớm chầy thôi.

Tìm về nguồn cội

Của tiền - Danh lợi để làm gì!
Chỉ nghe dua nịnh với khen, chê
Vương bạn chi cho đời khổ não
Mau tìm Nguồn cội để quay về.

Công phu

Ngày lại ngày công phu sáng tối
Quên tháng ngày trôi nổi trên chuyên
Quên đi thế sự đảo điên
Quên đi những nỗi ưu phiền trần gian.

Buông bỏ

Buông bỏ trần duyên, buông bỏ sầu
Mặc cho thế sự chảy về đâu
Ta thả hồn theo cơn gió lộng
Cho dẫu đời nhiều cảnh bể dâu

Ta cười ha hả, ngắm trăng, sao
Ngắm cảnh chị Hằng tắm dưới ao
Rung rinh ngàn gió xao càn lá
Chị bỗng giật mình bay vút cao

Ta ngược nhìn, xem chị ở đâu
Chợt ta tỉnh mộng, vội quay đầu
Ta thấy chị còn đang tắm đỏ
Tóc vờn trong sóng nước ao sâu

Mau mau tỉnh mộng, mau buông xả!
Chớ ôm chi lắm chuyện đau sâu
Không buồn, không hận không môi lửa
Thiêu cháy tâm mình vạn kiếp sau.

Mùa Thành đạo PL 2551

Cảm Xuân

(1)

Trăm họ hân hoan đón Xuân lai
Đồng nguyện thể nhân hết u hoài
Thị hiện Di Lặc xuân hỷ lạc
Diệu âm truyền pháp, vạn hoa khai.

(2)

Mai nở, Đông tàn - Xuân tái lai
Rừng Lam nguyện kết Bạch Liên đài
Đầu đường gian khó nhiều ma chướng
Lý tưởng - trọn đời quyết chẳng phai.

(3)

Đông tàn, Mai nở - đón Xuân lai
Vạn pháp tương duyên cứ vậy hoài
Sanh diệt, diệt sanh như thị đẳng
Bỏ lại diện mục - khéo khen ai.

Xuân Quý Tỵ 2012

Tâm sự với Miu

Đầu xuân Quý Ty gặp con Miu
Nhà tớ ăn chay nó ỉu xiu
Bụng đói chú ngồi như muốn xiu
Thương phận chú miu quá hằm hiu

Biết thế nhưng mà tớ cũng chịu
Đậu khuôn biểu chú tý xiu xiu
Mong chú vui lòng ăn chút xiu
Vĩnh râu, liếm mép chú kêu “miu”.

Xuân Tân Mão 2011

Tâm sự với Na, Nô

Tôi nhìn hai con chó
Mà ngán lệ tuôn rơi
Chưa đầy hai tháng tuổi
Phải chịu cảnh mồ côi

Bởi bàn tay độc ác
Đã giết mẹ nó rồi
Ôi con Bi tội nghiệp
Bởi vì em chẳng biết

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Lòng tham của con người
Họ chẳng chừa gì hết
Nên em đành phải chết
Để đôi trẻ mồ côi

Từ đây chúng mất mẹ
Mất dòng sữa ngọt bùi
Mất làn hơi ấm áp
Chịu sống đời mồ côi

Đừng buồn Na, Nô nhé
Số phận đã an bài
Thay mẹ con - ta sẽ
Dịu con đi trọn đời

Ăn đi cho chóng lớn
Ngoan ngoãn mà vui chơi
Ta và con sẽ có
Một ngày mai sáng tươi.

***Ngày 24/9 Nhâm Thìn (2012), viết tặng 2 con
chó Nô và Na (khi mẹ nó bị người thuốc chết.)***

PHẦN II:

THƠ

ĐƯỜNG LUẬT

Từ khi còn đỏ hôn trong nôi
Vốn đã quen thơ với nhạc rồi
Lời mẹ hát ru còn vọng mãi
Theo ta vắn điệu ấy trong đời

Xuân ly xứ

Xuân về nghe xót cõi lòng ta
Một cảnh hai quê mấy kẻ mà
Chẳng hướng tâm sâu về đất mẹ
Không buồn chạnh nhớ đến quê nhà
Nhớ mùa xuân đến mai khoe sắc
Nhớ tiết hè sang phượng trở hoa
Nhớ mái nhà xưa trong xóm nhỏ
Nhớ đêm đông lạnh nép mình cha.

Khe Sanh, Xuân Mậu Ngọ 1978

Xuân nguyện cầu

Muôn hoa đua nở đón chào xuân
Khai bút đầu năm chép mấy vần
Nguyện khắp thế gian muôn sự lạc
Cầu toàn nhân loại vạn điều tân
Thiên tai, địch họa không gieo xuống
Oán ghét, hờn căm chẳng lại gần
Lúa tốt khoai tươi, cây lắm quả
Nhà nhà vui hưởng lộc ngày xuân.

01/01 Giáp Ngọ 2014

Xuân

Xuân đến ban vui cho mọi người
Xuân về hoa nở thắm nơi nơi
Xuân cầu thế giới luôn an lạc
Xuân nguyện trần gian mãi đẹp tươi
Xuân ước vợ chồng luôn hạnh phúc
Xuân mơ con cháu sống yêu đời
Xuân mong vườn ruộng cây tươi tốt
Xuân muốn muôn người được thanh thoi.

Hòa Bình, Xuân Nhâm Thìn 2012.

Đi chợ xuân

Đi chợ đầu xuân mua trái cây
Chợ đông – quả đủ thứ chưng bày
Đào, cam, măng cụt trông vui mắt
Mận, bưởi, măng cầu thơm ngất ngây
Bà Sáu, dì Năm “mua mấy... chú”
Cháu Mười, cô Chín “Bác... mua đây”
Vô cùng thích đấy – nhưng đành rút
Mua lăm đề đâu? Giỏ đã đầy.

Đi chợ TT Bà Tô, Phước Bửu đầu Xuân 2010

Cảm xuân

Xuân về gợi nhớ cảnh quê xa
Nhớ tuổi còn thơ bên mái nhà
Êm ấm trong vòng tay của mẹ
Bây giờ lạc lõng một mình ta

Một mình cô quạnh giữa trời sương
Trăm nỗi bơ vơ cảnh đoạn trường
Vắng mẹ, xa cha không bạn hữu
Hỏi rằng: ai có chạnh lòng thương.

Tân Lập, Hướng Hóa, Xuân ly xứ 1979

Gửi Trường Sa

Thư gửi chiến sĩ bảo vệ Trường Sa.

Xuân về nhớ chiến sĩ Trường Sa
Bảo vệ non sông, nghĩa vụ mà...
Chẳng quản gian nguy gìn đất nước
Không nề khó nhọc giữ quê nhà
Chúc người vui khỏe nơi biên giới
Mong bạn yên bình chốn đảo xa
Giáp Ngọ xuân về muôn sự hỷ
Triệu lòng dân Việt hướng Trường Sa.

Hòa Bình, Xuân Giáp Ngọ 2014.

Chúc xuân

Tiền năm Quý Ty - đón xuân tân
Giáp Ngọ bút khai ghi mây vùn
Chúc cả thế gian cùng hạnh phúc
Cầu toàn nhân loại được an tâm
Hòa bình, yên ổn - vui trăm họ
Chinh chiến không gây khổ triệu dân
Đồng ruộng tốt xanh, rừng phủ đất
Mưa hòa, gió thuận - trọn năm xuân.

Hòa Bình ngày 01/01 Quý Ty (1913)

Quyết giữ Đất, Trời, Quê hương

Hướng tầm mắt hút phía trời đông
Biển rộng bao la dưới nắng hồng
Quân giặc chó mong sang lần chiếm
Toàn dân thề nguyện sẽ chung lòng
Giữ gìn đất mẹ cùng non nước
Bảo vệ quê nhà với núi sông
Thề chẳng nhường ai dù một tấc
Quyết tâm nối bước của cha, ông.

Hòa Bình, Xuân 2013

Cha tôi

Kính dâng hương linh cha dấu ái.

Cha như ánh đuốc soi đêm tối
Dịu bước con đi trọn cuộc đời
Tựa nắng xua tan cơn giá buốt
Như mây che mát tiết nồng oi¹
Cha trao con cháu ân khai sáng
Cha tặng anh em đức rạng ngời
Con nguyện vâng lời cha dạy bảo
Để cha tròn nguyện ước... cha ơi.

¹ Oi bức.

Mẹ tôi

Kính dâng hương linh mẹ kính yêu

Lặn lội đêm ngày kiếm miếng ăn
Nuôi đàn con trẻ quá gian nan
Cha vương lao lý nơi miền Bắc¹
Mẹ phải cật cù chốn đất Nam
Ngày lại lo làm thuê cấy mướn
Đêm thì mò cá với tìm đơm
Chăm lo nuôi dưỡng con thơ dại
Khôn lớn, nên người tâm mới an.

Mùa Vu Lan PL 2546.

¹ Năm 1941 - 1945 cha bị Pháp bắt giam tù tại miền Bắc.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

An lạc

Ta chừ trả hết nợ duyên rồi
Chẳng phải vương mang sống thanh thoi
Thư thả tới lui - không vương bận
Thong dong lên xuống - cứ vui chơi
Trăng thanh ngâm vịnh cùng bằng hữu
Gió mát đàn ca với bạn đời
Ăn mặc chẳng cần ngon với đẹp
Vui cùng thơ, nhạc - thế mà thôi.

Thanh Sơn 3, ngày 12/6/2009.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Yêu thơ

Thân tặng Tú Lôi Thôi Ngải Giao.

Đã lỡ yêu rồi cái nghiệp thơ
Nên đêm nằm ngủ vẫn còn mơ
Đam mê ngâm vịnh không ngần mé
Say đắm thi ca chẳng bến bờ
Gió thoảng, mây bay thành ý nhạc
Mưa thu, nắng hạ hóa vần thơ
Ly tao - lòng đã yêu tha thiết
Đêm đến mơ màng - sáng ngân ngơ.

Viên Hưng ngày gặp lại 28/12/1999.

Đồi cát Hồ Tràm Xuyên Mộc

Xuyên Mộc xin mời

Xin mời bạn ghé đến thăm chơi
Xuyên Mộc rừng vàng nổi biển khơi
Hồ Cốc, Biển Xanh nơi tắm nghỉ
Bình Châu, Suối Nóng điểm xông hơi
Rừng cây Hòa Hiệp nghe chim hót
Thác nước Hòa Bình ngắm cá bơi
Thị trấn Bà Tô vui, thoáng, đẹp
Về đây bạn thỏa thích vui chơi.

Xuyên Mộc mùa hè năm 2010.

Lương y

*Kính tặng Ths Bs Nguyễn Thị An
Phòng khám đa khoa Bà Rịa & đồng nghiệp.*

Mẹ hiền thật đúng “ây lương y”
Niềm nở, yêu thương chẳng ngại chi
Thăm khám, hỏi han thật kỹ lưỡng
Kê toa, căn dặn đến từng ly
Bệnh nhân nhiều lúc hơi cau có
Bác sĩ vẫn vui chẳng trách gì
Trải rộng lòng nhân giúp tất cả
Muôn người bệnh khổ “ây lương y”.

Bà Rịa, ngày 28/4/2014.

Vợ

Tặng những người vợ hiền thực

Vợ sẽ trọn đời sống với ta
Sắt son, chung thủy chẳng kêu ca
Chăm lo cơm nước, làm nương rẫy
Giặt giũ áo quần, dọn cửa nhà
Tình ái mặn nồng - thời tuổi trẻ
Thương yêu ấp ủ - lúc về già
Nếu chồng không biết yêu thương vợ
“Lạng quạng theo ai..! Sẽ biết bà”.

Thanh Sơn 3, ngày 12/3/2008

Chồng

Tặng những người chồng chung thủy.

Chồng sẽ suốt đời vẹn nghĩa tình
Không hề đòi hỏi. Sống hy sinh
Bỏ ra ngoài bụng câu yêu - ghét
Giữ chặt trong lòng chữ trọng - khinh
Phụng dưỡng mẹ cha, tròn xã hội
Chăm lo con vợ, vẹn gia đình
Nếu mà vợ sống không chung thủy
Trăm sự nhiều nhường sẽ phát sinh.

Thanh Sơn 3, ngày 12/3/2008.

Nhớ

Trao về H.

Thao thức đêm này trọn một đêm
Cố quên càng nhớ - nhớ nhiều thêm
Em nơi phương đó - quên... chưa nhỉ?
Anh ở phương này luôn nhớ em
Mãi giữ trong lòng bao kỷ niệm
Không phai tình ái quá êm đềm
Những khi tâm sự... Minh hai đứa
Cách biệt bây giờ - nhớ suốt đêm.

Phước Bửu, ngày 09/10/2009.

Tôi mãi yêu em

Thương trao về L.

Tôi đã yêu em - yêu lắm rồi
Dẫu rằng em đã phụ tình tôi
Em về bên đó - cùng duyên mới
Tôi ở bên này - với nợ thôi
Đừng để buồn vương trong đáy mắt
Không cho ngấn lệ nhuộm vạnh môi
Miễn là em được vui duyên thắm
Thì nỗi đau này cũng sẽ vui.

Quảng Trị, mùa hè năm 1977.

Nghiep

Có thân phải bịnh - việc gì lo
Nghiep nó tìm ta chẳng hẹn hò
Ưa đến chúng cùng nhau kéo đến
Muốn đi chúng hứa hẹn, đôi co
Nợ vay nhiều kiếp nên phải trả
“Trả hết một lần. Sau khỏi lo”
Nhân quả. Gieo gì thì gặt nấy
Nghiep lành nên tạo cát vào kho¹

TP.HCM, ngày 26/9/2010.

¹ Alaida thức, tàng thức.

Khuyên người tỉnh mộng

Thời gian vật lý vốn luân hồi
Xuân, Hạ, Thu, Đông vẫn cứ trôi
Đi đến, đến đi luân chuyển vậy
Lại qua, qua lại mãi hoài thôi
Tham sân, ái dục mau buông xả
Bác ái, Từ bi thực hiện rồi...
Chân lý tìm cầu, mong giải thoát
Thoát trần ai, thoát kiếp luân hồi.

Phước Tân, ngày 10/11/2009.

Đôi bạn già

Tặng Phương người bạn già thân yêu.

Thuyền xuôi dòng nước phá Tam Giang
Nhẹ lướt êm êm trong gió ngàn
Ánh nguyệt đêm dài soi nước biếc
Tà dương ngày tận chiếu mây vàng
Cá đùa dưới nước tung lên xuống
Chim lượn lưng trời tỏa dọc ngang
Đen - bạc đôi đầu tình bạn hữu
Chung bình rượu ấm suốt trường giang.

Kỷ niệm chuyến đi về Huế
(Một ngày đêm trên phá Tam Giang)

Họp mặt Tết Nguyên tiêu

Trăng tròn tháng một - tết thi nhân
Khai bút đầu năm chép mây vờn
Ý đẹp, lời hay thành nhạc điệu
Mây bay, gió thoảng hóa thơ văn
Quây quần Xuân mới - tình thi sĩ
Họp mặt Nguyên tiêu bạn cố nhân
Cùng chúc nhau luôn đầy sức khỏe
Sống lâu trăm tuổi - vạn ngày xuân.

Kỷ niệm họp mặt Tết Nguyên tiêu Giáp Ngọ.

Yêu kính Bác

*Kính dâng lên Bác **Võ Nguyên Giáp***

Bác ơi! Yêu kính Bác vô cùng
Bác sống trọn đời quá thủy chung
Bác bởi thương dân nên vào lính
Bác vì yêu nước mới lên rừng
Bác không lùi bước khi lâm chiến
Bác quyết xung phong, tiến đến cùng
Bác tấn - giặc thù lo tháo chạy
Bác lùi - vẫn giữ vẹn lòng trung.

Hòa Bình, 24/12/2013

Bác Giáp

*Bác ơi! Thương nhớ Bác vô vàn
Trăm sự nước, dân Bác tính toán
Xuất trận ngàn lần - quân bất bại
Ra quân vạn việc Bác chu toàn
Vì dân gian khổ không từ chối
Yêu nước khó khăn cũng sẵn sàng
Bác sống một đời vì Tổ quốc
Rạng ngời danh Bác khắp trần gian.*

***Hòa Bình ngày xem truyền hình trực tiếp
Lễ tang của Bác Võ Nguyên Giáp***

Trắc địa

Kỷ niệm những ngày đi trắc địa

Ba ngày lội bộ đến Khe Sanh
Chỉ thấy quanh mình núi ngát xanh
Vai vác ba lô mình thẳng tiến
Chân mang giày bố bước càng nhanh
Sê Pôn khảo sát dòng sông Nậm
Lao Bảo khoanh vùng khu xã Thanh
Thủy điện A Lía đơn vị đóng
Hai năm công tác mới hoàn thành.

Biên giới Lào - Việt 1977 – 1978

Khôn – Dại

Khôn - dại ở đời cũng ngất ngư
Sống làm sao được mọi người ưa?!
Dại - khôn do ở người đĩnh đoạt
Khôn - dại do mình quyết được ư
Đành để cho đời phê hay - dở
Buông tay nhờ bạn phán thực - hư
Thôi thì xả bỏ, đừng vương nợ
Cũng chớ buồn, vui. Chuyện quá dư.

Phước Tân, 12/6/2009.

Mê số đề

Tặng những người mê đề

Ngán thay các vị thích chơi đề
Rảnh việc tìm nhau đề rủ rê
Bỏ mặc chồng con ngồi oán trách
Chẳng màng bạn hữu thấy cười chê
Đoán Thìn, đoán Ty điều trong mộng
Tính ngược, tính xuôi giấc ngủ mê
Bỏ ngủ, quên ăn - đi lão đảo
Vạn người đều trách “quá mê đề”.

Hòa Bình, ngày 05/10/2012.

Chớ ngại ngần

Thấm thoát đã là sáu mươi xuân
Một thân khắp chốn nếm phong trần
Đồng Bào quê mẹ đành ly cách
Xuyên Mộc đất người lại lập thân
Thời trẻ bôn ba khắp mọi chốn
Tuổi già nghĩ ngợi chuyện xa gần
Hồn thơ chợt bỗng nhiên thức dậy
Nhắc nhở rằng ai “chớ ngại ngần”.

Xuân Kỷ Sửu (2009)

Nhớ thâm ân

Nếu ai có hỏi “Cậu tên chi?”
Vui vẻ trả lời “Tên chó Lì”
Tên ấy mẹ cho từ lúc nhỏ
Thân này cha tạo thuở sơ nhi
Thiếu thời nuôi dưỡng - lo ăn học
Khôn lớn vào đời - chọn hướng đi
Hơn sáu mươi năm đầu điểm bạc
Thâm ân sinh dưỡng mãi còn ghi.

Hòa Bình ngày giỗ mẹ 08/02/Quý Tỵ (2013)

Nồi bánh Tét

Thế là thức trắng suốt đêm nay
Canh lửa rồi châm nước thật đầy
Lui tới sân, vườn - tìm chất đốt
Xuống lên nhà, bếp - viêng thăm mây
Trở qua, trở lại dẫm lần đây
Đi tới, đi lui lăm bận đây
Mệt quá! Nhưng lòng tôi rất muốn
Xuân về có bánh để chưng bày.

Nấu bánh tét đêm 27/12 Quý Tỵ (2013).

Nguyện cầu

*Kính dâng hương linh anh
Quảng Hội-Lê Cao Phan*

Em đến thăm anh một buổi chiều
Nghe lòng đau xót biết bao nhiêu
Ngô Đông - quê mẹ nuôi khôn lớn
Thành Phố - nhà Lam đủ mọi điều
Anh đã hy sinh vì lý tưởng
En nguyện nối bước bởi tin yêu
Ra đi rũ sạch duyên trần thế
Cầu nguyện hương linh anh được siêu.

*Nguyện cầu hương linh cô HT cấp Dũng
Quảng Hội - Lê Cao Phan siêu đẳng Cực lạc.*

Kỷ niệm yêu

Thương tặng X.Tuyết

Cánh phượng vờn bay trước cổng trường
Nhẹ nhàng tay đón - tặng người thương
Nâng niu em khẽ cài lên tóc
Âu yếm anh nhìn thấy vấn vương
Đôi trẻ lòng tràn bao hạnh phúc
Trời cao minh chứng sự yêu đương
Nguyện rằng: không được thay đổi dạ
Cho dầu hè qua – đưa một đường.

Kỷ niệm mùa ve sầu 1965

Gặp lại bạn xưa

Thân tặng bạn Lê Cao Đảm

Bao năm... nay mới gặp nhau đây
Tay nắm chặt tay, tâm sự đầy
Nâng chén trà xanh - hương chất đắng
Nhấp ly rượu trắng - vị nồng cay
Ngày qua tháng lại phai màu áo
Đông đến, Thu tàn nhạt sắc mây
Đôi bạn bây giờ đầu điểm bạc
Ngờ đâu... gặp lại ở nơi này.

Hòa Hưng ngày gặp lại Xuân năm 1994

Ma đề

Tặng những người chơi đề

Ma đề xúi giục lắm người mê
Đêm ngủ nằm mơ thấy đủ bề
Đoán ngược, đoán xuôi trăm thú vật
Bàn lui, bàn tới vạn con đề
Lên đường hỏi hủ - ghi cho kịp
Ngồi lại tính toán - lấy giấy kê
Vội vã mang tiền đi đánh tiếp
Ma đề nó xúi - thấy mà ghê.

Hòa Bình, ngày 15/10/2012.

Làm sao hiểu

Nào có ai mà hiểu được đâu
Trăm ngàn phiền não, vạn sầu đau
Mình còn chưa hiểu tâm...thương, ghét
Đâu biết nơi người dạ cạn, sâu
Miệng nói hoàn toàn điều lạc thú
Lòng mang vô số nỗi u sầu
Xin đừng than trách “người không hiểu”
Muốn hiểu nhưng nào hiểu được đâu!

Đồng Bào, ngày 17/3/Tân Mão 2011.

Anh Nhật Hồng

*Kính viếng hương linh cố HT cấp Dũng
Nhật Hồng - Nguyễn Đức*

Già như anh thật đúng “già dai”
Đi khắp muôn nơi - đi mãi hoài
Lý tưởng suốt đời nguyên phụng sự
Tình Lam trọn kiếp giữ không phai
Một giây đã đến miền an lạc
Ngàn thuở nương trong bóng Phật đài
Xin hương tâm về nơi cõi thể
Độ trì nhân loại thoát trần ai.

*Thành kính nguyện cầu hương linh anh
Nhật Hồng siêu đẳng Phật cảnh*

Trạng – Dóc

Thân tặng nt Hoài Vũ - Nguyễn Hoài

Hai từ Trạng - Dóc khác nhau xa
Nói trạng là người đã nói ra
Người khác không sao bắt bí được
Dù rằng lời có chút ba hoa.

Dóc là người nói thiếu tư duy
Cứ nói lung tung chẳng nghĩ suy
Nên lỡ có người nêu thắc mắc
Tức thì chịu bí “hết đường đi”.

Hòa Bình, ngày 09/02/2013.

Đôi bạn

Tâm sự với vợ hiền

Trăm năm là mấy - bạn đời ơi
Muôn sự đấy là ảo tưởng thôi
Danh vọng, giàu sang như bọt nước
Bạc vàng, tiền của tựa mây trời
Quần quanh chỉ mãi trong hư ảo
Hãy vượt ra ngay, khỏi cái (tôi)
Lục tự Di Đà mau niệm lấy
Nhất tâm - ắt thoát kiếp luân hồi.

Trọng xuân Quý Tỵ 2013.

Thú mê đề

Tặng những ai đam mê số đề.

Đêm mơ, sáng thức dậy ngồi đề
Đề chuyện nằm mơ lúc ngủ mê
Tóc rối, đầu bù trong phát khiếp
Tâm cuồng, trí loạn thấy mà ghê
Mặc tình cha mẹ luôn buồn trách
Cho dẫu bà con có ghét, chê
Cứ đánh, cứ đề cho thỏa dạ
Trắng tay, khô túi mới quay về...!

Hòa Bình, 05/3/2014.

Chẳng phải đi tu

Tặng cháu Lạc

“Thà rằng chị cắt tóc đi tu
Mấy đứa quanh đây nó cứ trù
“Chị ấy coi chừng ê sắc¹ đó”
Chị cho bây thấy - tội bây mù
Lấy chồng bốn chục là vừa lứa
Sinh cháu hai, ba đứa khỏe ru
Thôi nhè tội bây đừng nghĩ bây
“Có... rồi” - chị chẳng phải đi tu.

Thanh Sơn 2b, 26/01/2014

¹ Ê.

Lấy chồng muộn

*Thương tặng cháu Lê Thị Lạc
Làm quà cưới (theo yêu cầu của cháu)*

Bốn chục xuân nay mới lấy chồng
Dẫu rằng có muộn vẫn hơn không
Bà con làng xóm thôi chê “ế”
Cha mẹ anh em đỡ khổ lòng
Cực sướng cũng đành không tính toán
Giàu nghèo chấp nhận chẳng chờ trông
Lỡ mang kiếp số là con gái
Dù muộn hay không... phải lấy chồng.

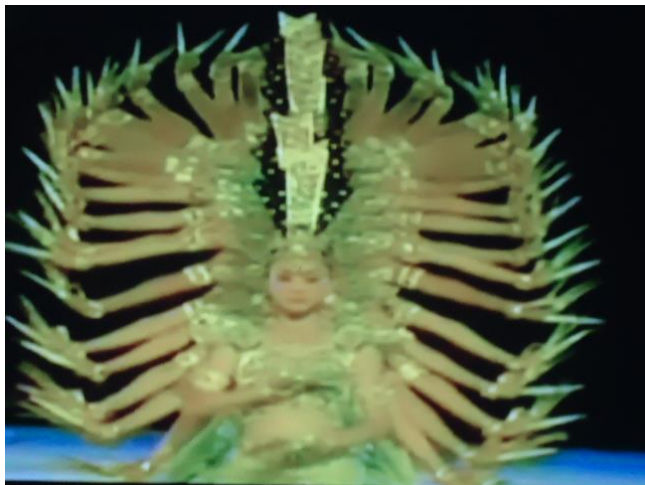
Thanh Sơn 2b, ngày 26/01/2014

Chọn chồng

Tặng cháu Lê Thị Lạc

Mấy đứa bây chê chị ế chồng
Chị cho bây biết đúng hay không
Chị ưa thì lấy đâu gì khó
Nhưng chị chọn người đang ước mong
Thà chị ở không cho thoải mái
Còn hơn yêu bây - khổ trong lòng
Bây giờ đã gặp người trong mộng
Nên kết hôn ngay - khỏi ế chồng.

Thanh Sơn 2b, 26/01/2014.

Vũ khúc Quán Âm thiên nhân

Thân bệnh

Cái thân lắm bệnh nó hành ta
Mặc kệ ta đâu ngại nó mà...
Nghịch dữ nhiều đời nên phải trả
Hạnh lành một kiếp cứ làm ra
Nó hành, nó hạ - đâu cần biết
Ta hát, ta cười - để bỏ qua
Thân bệnh tâm nào đâu có bệnh
Nên đời vang mãi khúc hoan ca.

BV Hòa Hảo Sài Gòn, 15/4/2013

Đền Hùng Phú Thọ

Chẳng ngại gì

Rời đất Xuyên Mộc đến Việt Trì
Kịp ngày dự Đại hội Đường thi
Khó khăn kinh tế - nhưng mà cố
Sắp xếp bạc tiền để được đi
Hộp mặt thi nhân - rất hiếm gặp
Giao lưu bằng hữu - có nhiều khi...
Mai này trở lại miền hương biển
Kinh tế làm ra - chẳng ngại gì.

Hòa Bình, 18/3/2014

Viếng Đền Hùng

(Bài đã được ghi vào SLN/BT Đền Hùng.)

Kể từ ngày dựng nước Văn Lang
Mười tám đời vua thật vẻ vang
Quy tụ quan, dân dòng Lạc Việt
Lập nên con cháu họ Hồng Bàng
Ngàn đời công trọng ghi bia đá
Vạn kiếp ân sâu chép sử vàng
Giờ... đến viếng thăm đền Quốc Tổ
Cúi đầu xin đốt nén tâm nhang.

01/3 Giáp Ngọ (2014)

(Theo chân đoàn DB đến viếng Đền Vua Hùng)

Cảnh gia bần

Nắng lòn, mưa dột gió qua song
Gia cảnh sao mà quá búi bong
Bệnh hoạn chồng lâm - hoài chẳng bớt
Thuốc thang vợ chạy - mãi không xong
Cảm thương... lối xóm rau vài bó
Giúp đỡ... bà con gạo mấy lon
Mặc ấm, ăn no thật quá khó
Nhà cao, cửa rộng - khỏi chờ mong.

Hòa Bình Mùa Vu Lan PL: 2557
(*Cảm tác khi đi làm công tác từ thiện ở ấp 3*).

Thủ phận

*Thân tặng những thi hữu
cùng chung cảnh ngộ.*

Chuột nhỏ ta vào hang nhỏ đi
Dẫn đàn vào chỗ lớn làm chi
Con thơ gió lộng xơ lông lá
Vợ đại sương lòn ướt cả bì
Thủ phận nên tìm nơi núp bóng
Biết thân thì chớ có tương vi
Bạn bè, làng xóm chê không trí
Bằng hữu, anh em chẳng nề vì.

Nhà khách An Tiêm, Việt Trì 31/3/2014

Thật không sai

Thân tặng Trần Hào & các bạn Quảng Trị

Mang tên L... Đĩ¹ thật không sai
Nước chảy từ đây ra ruộng ngoài
Đủ để cho làng mình cấy, sạ²
Còn thừa tặng xóm cạnh gieo, xài
Tốt xanh đồng ruộng nhiều ngô, lúa
Màu mỡ đất đai lắm sắn, khoai
Thôn xóm ấm no, vui hạnh phúc
Văn Phong vững bước đến tương lai.

Văn Phong ngày 19/6/2012

¹ Tên mảnh ruộng đầu nguồn thôn Văn Phong, Quảng Trị.

² Gieo lúa.

Cây chôm chôm Thái

Cây chôm chôm Thái trước nhà tôi
Gần tết cành xanh lại nảy chồi
Đầu tháng vào phân đâm lá biếc
Giữa xuân tưới nước trở hoa tươi
Nhiều bông hương tỏa thơm cùng xóm
Lắm trái mùi lan ngát khắp nơi
Chỉ một cây thôi, nhưng rất đẹp
Vợ chồng chăm bón cũng vui rồi.

Trọng xuân 2014

Thor Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Đau!

Kính dâng Thầy Bát Phong

Có nỗi đau nào như thế không ?
Tiếp Tăng, độ Chúng quá lung tung
Đạo sư biến dạng - Ma vương lộng
Phật pháp suy đồi - Tà đạo hưng
Đội lột Như Lai lừa khắp chốn
Mạo danh Thầy Tổ dối muôn vùng
Tăng, Ni¹ cảm cảnh rơi dòng lệ
Phật tử² lòng đau đến tận cùng.

(Viết sau khi đọc tập sách *Tiếp Tăng độ Chúng*
Của tỳ kheo Bát Phong viết mùa An cư PL 2542)

¹ Tăng, Ni chân tu.

² Phật tử thuần thành.

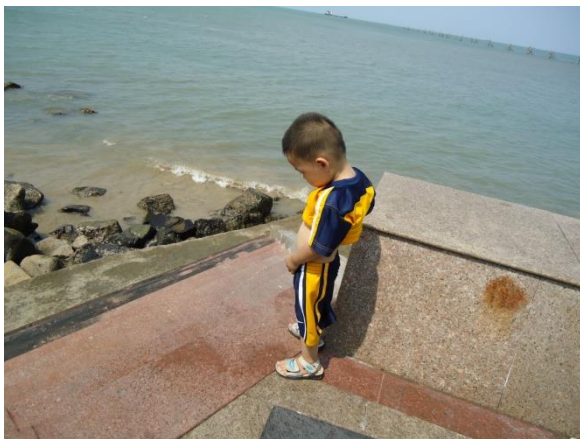

Vịnh ông biếng

Tặng người đàn ông biếng nhác

Suốt ngày ông chỉ có ngồi không
Tiền chẳng làm ra lấy một đồng
Nhưng cứ đòi ăn mặc đủ thứ
Lại còn thích nhậu nhẹt lông bông
Gia đình bỏ phế - không dòm ngó
Xã hội chẳng hề góp chút công
Nào phải là nam nhi chí cả
Đàn ông như thế - có bằng không!

TT Bà Tô, 28/9/2010

Vịnh bà lười

Tặng những người đàn bà lười biếng

Suốt ngày bà chỉ biết ham chơi
Áo bẩn, quần dơ cứ mặc... thôi
Nhà cửa lung tung không dọn dẹp
Sân vườn túi bụi chẳng chăm coi
Nồi cơm nhão nhoẹt trông như cháo
Xoong cá trương sinh tựa chết trôi
Kiểu ấy thật là không chỗ nói
Đàn bà như vậy khổ đời thôi!

TT Bà Tô, 30/7/2010

Rạng danh Lạc Hồng

Nước Nam mười tám vị Hùng Vương
Hai sáu hai hai năm quật cường¹
Lập quốc gian lao không xiết kể
Tạo gia khổ ải có chi lường
Giặc Ân xâm lấn qua bờ cõi
Phù Đồng ra roi đuổi tận đường
Hậu thế còn ghi qua sử sách
Con Hồng cháu Lạc rạng mười phương.

Đền Hùng ngày Giỗ Tổ 9-10/3 Giáp Ngọ.

¹ 2622 năm thời các Vua Hùng trị vì.

Say

Tặng những người say men bia, rượu

Mặt đỏ như nung, mắt dẫn dờ
Tay thì sờ soạng nắm băng quơ
Nói năng lộn xộn lời thô lỗ
Đi đứng vẹo xiêu bước dật dờ
Giày dép chẳng còn, chân lấm đất
Áo quần không có, tóc bùn dơ
Khi người say xỉn - quên danh dự
Uống quá làm chi - để ngất ngơ.

TT Bà Tô, ngày 27/01/2014.

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Hữu duyên

Kính tặng quý chị thi hữu Đồng Nai

Hữu duyên nên gặp gỡ Đền Hùng
Hai ngã nhưng cùng lý tưởng chung
Xuyên Mộc nặng tình thơ, họa xướng
Đồng Nai vương nghĩa nhạc, đàn rung
Chia tay cùng hẹn ngày tương ngộ
Tiễn biệt còn mong buổi tái phùng
Cải nghiệp văn chương đầy lãng mạn
Nhưng đời luôn giữ một lòng trung.

Nhà nghỉ An Tiêm, Việt Trì 30/3 Giáp Ngọ

Chia tay

Tặng thi hữu thơ Đường UNESCO Việt Nam

Ngày mai rời đại hội thơ Đường
Chợt thấy trong lòng nổi vấn vương
Thi hữu, anh em xa mỗi ngả
Vấn nhân, bè bạn cách muôn phương
Đền Hùng ghi đậm niềm tôn kính
Phú Thọ in sâu nỗi nhớ thương
Cùng hẹn năm sau mình gặp lại
Bên nhau tâm sự suốt đêm trường.

Việt Trì, ngày 01/4/2014

Xuyên Mộc

Xuyên Mộc xin mời bạn đến chơi
Thiên nhiên tạo cảnh đã lâu rồi
Tham quan thì lại rừng sinh thái
Chữa bệnh hãy vào suối nước sôi
Hòa Hiệp vườn tiêu - cây trái tốt
Tân Lâm rẫy quýt - lá hoa tươi
Hòa Bình thác đổ nghe êm ái
Hồ Cốc trong lành thỏa thích bơi.

Xuyên Mộc, 30/6/2014,

Quê tôi

Thương trao về quê mẹ

Đồng Bào tên gọi của quê tôi
Bãi cát vươn dài tận biển khơi
Đồng rộng bao la đất màu mỡ
Ruộng dài bát ngát lúa xanh tươi
Làng thôn chơn chất vui đoàn kết
Lối xóm thuận hòa sống thanh thoi
Dẫu phải bốn ba ngàn vạn dặm
Vẫn mong ngày trở lại quê tôi.

Xuyên Mộc, ngày 08/02/2014

Viếng đền Tháp Bút

Về thăm Hà Nội một ngày thu
Tháp Bút uy nghi hương khói mù
Rõ ý tiên nhân xây dựng tháp
Thỏa lòng hậu bối lúc trùng tu
Văn chương thế kiếm - bùng đầu giặc
Thi phú thay gương - nổ bụng thù
Văn hiến lưu truyền dòng giống Lạc
Gương xưa in đậm mãi ngàn thu.

Hà Nội, 12/3/2014

Cảnh am thiền

Chênh vênh triền núi một am thiền
Tăng, tiểu vài mươi sống tự nhiên
Y áo vá chẳng nào thấy khổ
Nón giầy rách rưới chẳng ưu phiền
Không màng danh lợi xa trần tục
Vui với kệ kinh, trú trúc viên
Nói gót Thích Ca truyền Phật đạo
Giúp đời luôn được mãi bình yên.

Ninh Bình ngày 14/3/2014
(Viếng am thiền trên núi Trúc).

Mưa đầu mùa

Gió cuốn mây che một góc trời
Sấm rền, sét chớp khắp nơi nơi
Đàn bò hoảng hốt kêu “âm bọ”
Lũ trẻ kinh hoàng gọi “ôi ơi”
Vạn vật trông chờ dòng nước tưới
Muôn loài mong đợi giọt mưa rơi
Ào ào nước đổ lưng trời xuống
Tắm mát ngàn cây với vật, người.

Hòa Bình, 23/4/2014

(Cảm tác trong cơn mưa đầu mùa)

Mồ côi

Tặng bé Vy

Đau đớn từ khi cha mất rồi
Mẹ về theo ngoại chốn xa xôi
Ngoài vườn cú rúc nghe tê gáy
Trước ngõ mèo kêu thấy rợn người
Gió tạt màn bay - cây sáo¹ ngả
Mưa lùa cửa đập - nén nhang rơi
Một mình cô quạnh nơi nhà vắng
Sống cảnh mồ côi giữa cõi đời...!

Phước Tân, ngày 01/5/2014

¹ Cây đèn cây.

Giỗ Tổ

Từ khắp nơi về giỗ Tổ tông
Đình làng tấp nập thật là đông
Ông bà, cô bác đều vui dạ
Con cháu, anh em thấy thỏa lòng
Bồn thổ, Thần hoàng lập xóm ấp
Khai canh, khai khẩn tạo đồng, sông¹
Ngàn đời hậu thế còn ghi tạc
Mãi nhớ công ơn của Tổ tông.

Đồng Bào ngày giỗ Tổ 15/02 Âm lịch.

¹ Đồng ruộng và sông đào.

Xuất gia

Nhấp nhô sóng nước một dòng sông
Gió cuộn ngàn lau ruổi ngựa hồng
Dứt bỏ ngai vàng mong giải thoát
Xa lìa con vợ chọn gai chông
Vui cùng sông suối - tìm chân lý
Khổ hạnh núi rừng - giải sắc không
Cứu độ muôn loài qua khổ ải
Thân tâm thanh tịnh - chứng thần thông.

Mùa Xuất gia PL 2557.

Cây bồ đề

Cây bồ đề trước cổng chùa tôi
Gần sáu mươi năm giữa đất trời
Thân lớn, cành to, tàn tỏa mát
Gốc bàn, rễ chắc lá xanh tươi
Chiều chiều se sẻ về ca, múa
Sáng sáng chào mào đến hót, chơi
Tặng, Tiếu trưa hè treo võng nghỉ
Xạc xào gió cuộn - lá vàng rơi.

Chùa Đồng Bào, ngày 09/4/2014

Ngộ

Địa ngục, Thiên đường ở tại ta
Chớ nào có phải tự đâu xa
Tù bi, Hỷ xả trông vui, trẻ
Sân hận, Si mê thấy khổ, già
Trăm sự buồn đau do ái, dục
Vạn điều lạc thú bởi từ, hòa
Chúng sanh thấy quả - hành bất thiện
Bồ tát sợ nhân - sống vị tha.

Minh Quang, 14/4 Giáp Ngọ PL 2558.

Vịnh cây chôm chôm

Lá xanh, trái đỏ nụ hoa vàng
Trồng ở sân nhà thấy cũng sang
Sáng sáng vợ chồng ra đứng ngắm
Chiều chiều bè bạn đến tham quan
Trà thơm dấm chén vui đàm đạo
Rượu nhạt vài ly thú luận bàn
Thi hữu quây quần cùng xướng họa
Bạn bè tụ hội hát, đàn vang.

Hòa Bình, ngày 21/4/2014.

Buông xả

Cười nước mắt rơi - khóc hồ người
Cõi trần khổ não lắm ơi người!
Sang giàu, nghèo khó đều đau khổ
Buông xả, an vui - mặc kệ đời.

Phước Tân, 28/6/2009.

Không phải của mình ta

Mến tặng vợ hiền

Giàu sang, phú quý với vinh hoa
Nhắm mắt xuôi tay mấy kẻ mà...
Mang nó theo cùng - qua chốn khác
Nên đừng nghĩ nó của mình ta.

Ngày 15/5/2009.

Thế gian

Thế gian đa sự lắm khen chê
Được đó, thua đây tựa diễn hề
Thân tộc, vợ con hay bạn hữu
Ai người trung, tín - Ấy mình nghe.

Phước Tân, 24/6/2009.

Ngu

Bốn lăm tuổi chẵn hãy còn ngu
Sách thánh hiền xưa đọc... cứ mù
Lối cũ vẫn mòn theo vết dếp
Nghĩ mình kiếp trước vụng đường tu.

Thanh Sơn 3 ngày 05/01/1995.

Tâm sự

Lao đao lận đận suốt đời người
Chẳng có khi nào được thanh thoi
Quanh quẩn trong vòng danh lợi ảo
Mau tìm đường thoát khỏi luân hồi.

Phước Tân, 22/6/2009.

Nợ trần ai

Nợ trần ai! đó... nợ trần ai!
Nó cứ đi theo ta mãi hoài
Đã vương trần ai - ai chẳng nợ
Trả vay - vay trả vẫn hoài thai.

Phước Tân, 30/6/2009.

Không đề

Giáp Ngọ tám lăm xuân đến rồi
Còn chờ đầu cộng số hai mươi
Dầm sương suối tóc đầu chưa bạc
Dãi nắng cội tùng lá vẫn rơi
Mài ngọn bút cùn chơi lăm bạn
Viết dòng thơ “tếu” chọc bao người
Phiêu bông một thuở giờ quy ẩn
Bên cạnh hiền thê đẹp cuộc đời.

Anh Phong CHT/CHTD Xuyên Mộc

Góp sức xây đời

Họa bài: Không đề
Năm nay cụ đã tám lăm rồi
Kỷ Hợi xuân về cụ chín mươi
Cho đầu tuổi già nhưng tính trẻ
Mặc dù sức yếu vẫn vui tươi
Anh em chồn chồn yêu thương cụ
Bè bạn nơi nơi kính mến người
Thời trẻ phiêu bông khắp mọi nẻo
Tuổi già vẫn góp sức xây đời.

Hòa Hội, ngày 18/4/2014.

Mừng thọ tuổi 80!

Năm nay Giáp Ngọ tám mươi xuân
Khai bút lòng vui thảo mấy vần
Sự nghiệp trông người luôn vững chí
Nhân tình dâu bể vẫn bình tâm
Làm thơ cùng bạn quên ngày tháng
Nhắm rượu một mình nhớ cố nhân
Giây phút suy tư về dĩ vãng
Mai vàng bỗng nở rục ngoài sân./.

Nguyễn Ngọc (N.N)

Đón xuân

Họa bài: *Mừng thọ tuổi 80*

Đã tám mươi lần cụ đón xuân
Thời gian vẫn mãi mãi xoay vần
Bốn mươi xuân trọn trao nhân, trí
Tám chục năm trường giữ đức, tâm
Nhắc nhở anh em tròn khí tiết
Dặn dò con cháu vẹn lòng nhân
Tân xuân kính chúc thầy an lạc
Vui ngắm đào, mai nở trước sân.

Hòa Bình, 04/12 Quý Tỵ 2014.

Hạnh phúc tuổi già

***Họa bài: Mừng thọ tuổi 80
của nt Nguyễn Ngọc***

Tám chục bạc đầu vẫn thấy xuân
Dẫu cho thế sự có xoay vần
Vợ chồng chung thủy cùng an lạc
Con cháu thuận hòa được vững tâm
Mặc kệ người còn tham lợi dưỡng
Bình tâm cụ vẫn quý lòng nhân
Xuân về con cháu vui đoàn tụ
Ngắm cảnh mai, đào nở rực sân.

Hòa Bình, 22/12/2014.

Mừng thọ

Sách đèn xưa vốn bạn chi lan
Hai cuộc biển dâu vẫn vẹn toàn
Sự nghiệp ánh vàng trăng Diệp Lãnh
Văn chương dòng biếc nước Trường giang
Hải hồ sỏi cánh thời luân lạc
Kinh điển vui tay buổi tản nhàn
Họa bút cảm hoài mừng tuổi thọ
Giữa trời rạng rỡ ánh dương quang.

Tú Vũ

Mơ ước tuổi già

Họa bài: Mừng thọ

Ngày tháng vui cùng mấy khóm lan
Bảy mươi - trăm việc vẫn chu toàn
Chiều chiều bách bộ quanh Thị trấn
Sáng sáng đạp xe dạo Hỏa giang
Mặc họ tranh đua, mình tịnh lạc
Kệ ai ganh ghét, bác an nhàn
Tuổi già chỉ ước luôn vui, khỏe
Danh giá vẹn toàn - đức, trí quang.

TT Bà Tô, ngày 21/5/2008.

Vịnh cây Cột mốc

Tháng ngày trần giữ chốn vùng biên
Lồng lộng non ngàn một khoảng riêng
Ranh giới rõ ràng cùng Bắc Tổng
Cõi bờ ranh mạch với Minh Nguyên
So cùng Tùng Trúc lòng thanh bạch
Sánh với Đề Đa dạ thảo hiền
Vững chãi thi gan cùng tuế nguyệt
Muôn đời linh địa mãi còn thiêng.

*Nguyễn Đức Hùng BCHTW Hội
Thơ Đường Luật UNESCO Việt Nam*

Cây Cột mốc

Họa bài: Vịnh cây Cột mốc

Một mình tro trọi ở ngoài biên
Hải đảo, núi ngàn cũng đứng riêng
Bền chí giữ gìn ranh giới vẹn
Kiên gan bảo vệ cõi bờ nguyên
N như người chiến sĩ tâm trung liệt
Tựa bực hùng anh ý, trí hiền
Mặc kệ mưa dầm hay bão táp
Vững lòng chung thủy với hồn thiêng¹.

¹ Hồn thiêng sông núi.

Một đường thông

Trai thanh Việt Bắc muốn làm chồng
Ướm hỏi thi nhân có muốn không?
Thư gửi người thương hồi hộp dạ
Tin về quân tử xốn xang lòng
Ông Tơ kết nối xây tình trẻ
Bà Nguyệt xe duyên tạc chữ đồng
Đám cưới đôi ta bùng nổ xóm
Tim vàng lều cỏ một đường thông.

Nguyễn Minh Sơn CHTĐ Bắc Kạn

Vạn sự thông

Họa bài: Một đường thông

Gái tú Miền Nam muốn lấy chồng
Hỏi rằng: Thi hữu có thương không?
Trăng đây đã gửi nguyên trong dạ
Gió đó có nghe động tác lòng
Nghĩa Bắc trao nguyên đừng dị biệt
Tình Nam hiến trọn sẽ tương đồng
Tháng năm đẹp mãi duyên đôi lứa
Nam - Bắc chung hòa vạn sự thông.

Sống

Sống vui, sống khỏe mãi không già
Sống dưới đài thơ ngấm sắc hoa
Sống kiếp giang hồ say mỹ tửu
Sống đời thi sĩ ngát hương trà
Sống đầy ân ái gương lồng nguyệt
Sống trọn nhân duyên bóng hải hà
Sống để cho nhau tràn ước vọng
Sống tình dào dạt vạn lời ca.

Trần Tuyết CHTĐ Đan Hoài

Vui

Họa bài: Sống

Vui để cho đời mãi chẳng già
Vui không cần tới sự xa hoa
Vui trong câu hát - vài chung rượu
Vui bởi lời thơ - mấy chén trà
Vui với thi nhân bên Diệp lãnh
Vui cùng văn sĩ cạnh Giang hà
Vui tình bằng hữu, tình đồng đội
Vui mãi cho đời vọng khúc ca.

Viếng tượng đài Lý Thái Tổ

Nhìn lên bức tượng rộn niềm vui
Lẫm liệt, uy phong giữa đất trời
Đông có long châu, tây hồ phục
Nam thêm thủy tạ, bắc sơn bồi
Non sông bốn cõi luôn bền vững
Đất nước trăm miền mãi thắm tươi
Vạn nẻo về đây cùng ngưỡng mộ
Tấm gương trong sáng đến muôn đời.

Cao Văn Nhai CHTĐ Đông Hưng

Viếng tượng đức

Trần Hưng Đạo

Họa bài: Viếng tượng đài Lý Thái Tổ

Tượng đức Thánh Trần dựng khắp nơi
Oai phong, uy dũng ngát lưng trời
Nhà Nam ngài quyết tâm xây dựng
Đất Việt người bền chí đắp bồi
Thương, Sĩ chung lòng trông thắm thiết
Công, Nông hợp sức thấy vui tươi
Quê hương giàu đẹp, dân no ấm
Tổ quốc ghi công mãi vạn đời.

Văng cảnh sông Hương

Bến vắng thuyền xuôi, bóng hững hờ
Cung đàn nhịp phách gợi niềm mơ
Mây chiều giăng lụa chim tung cánh
Nắng sớm buông mừng nhện kéo tơ
Cô gái vờn phao đùa dưới nước
Chàng trai vui gót dạo bên bờ
Người thơ ngơ ngẩn tìm duyên bút
Mến cảnh, say tình gợi ý thơ.

Lê Thị Trà My CHTĐ Đông Ngàn

Huế đẹp - Huế thơ

Họa bài: Văng cảnh Sông Hương

Văn lâu vọng tiếng hát ơ... hờ
Văng vẳng gần xa – cứ tưởng mơ
Núi Ngự tròn tròn như chiếc nón
Sông Hương uốn uốn tựa dây tơ
Thuyền rồng ngang dọc trên dòng biếc
Du khách xuống, lên, đứng cạnh bờ
Lãng tằm, đèn đài cùng phố chợ
Làm nên xứ Huế đẹp và thơ.

Đệ nhất Tổ Trúc Lâm

Đệ nhất Tổ Thiền phái Trúc Lâm
Tên người thuở nhỏ là Trần Khâm
Thơ hay nổi tiếng yêu nhân đức
Võ giỏi vang danh quý nghĩa tâm
Giữ nước tôn thần vua gắng sức
Yêu dân sùng đạo Phật cao tâm
Áo bào cởi bỏ lên Yên Tử
Mở tỉnh, chuông ngân, tỏa khói trầm.

Phạm Quỳnh CHTĐ Đông Triều

Đức Phật Hoàng

Họa bài: Đệ nhất Tổ Trúc Lâm

Lánh xa trần tục đến Sơn lâm
Ấy đức Phật Hoàng thế tự Khâm
Giữ nước, chấn dân bằng trí, đức
Chiêu quân, chống giặc với nhân tâm
Giang sơn yên ổn - bào vương cõi
Phật đạo thâm sâu - Yên Tử tâm
Danh lợi không màng, tìm giải thoát
Vui cùng kinh kệ với hương, trầm.

Gặp gỡ

Gặp gỡ hôm nay dạ đã tường
Họa vẫn ghi lại mấy dòng thương
Vỹ dây lăm bận dầm sương gió
Vinh đó bao lần dầm tuyết sương
Kẻ sĩ mấy ai màng áo mào
Tao nhân lăm khách nợ văn chương
Ai hay thế sự thế âu là thế
Cái kiếp thi nhân lăm đoạn trường.

Nguyễn Vỹ - Xuân Sơn, Châu Đức, BR – VT

Nợ văn chương

Họa bài: Gặp gỡ

Văn chương cái nợ đã tham tường
Trăm vạn khổ sầu vẫn cứ thương
Nguyễn Vỹ lăm lần vương gió bụi
Băng tâm nhiều bận ngấm mù sương
Thần thờ - thơ thần câu trăm vạn
Lận đận - lao đao chữ vạn chương
Đã lỡ đam mê đành phải chịu
Lăm khi ngồi viết suốt đêm trường.

Tiếc quá

Đáng tiếc cho tôi tuổi đã già
Không còn đủ sức để xông pha
Dòng đời bao việc cần bàn tới
Gia tộc lắm khâu phải bỏ qua
Mái tóc chòm chòm pha tuyết nhuốm
Hàm răng chiếc chiếc rủ nhau ra
Chân đi lấy bấy... thời thơ ấu
Sức khỏe rồi đây kém trước xa.

Trần Hữu Lân CHTĐ Hà Nam

Thưa cùng cụ

Họa bài: Tiếc quá

Cụ ạ... cụ nay cũng đã già
Hãy cùng thơ, nhạc để phôi pha
Đừng lo chân yếu đi không tới
Chớ nghĩ lưng còng chẳng bước qua
Con cháu chăm lo thời khỏe lại
Xóm làng thăm viếng sẽ vui ra
Xuống lên đã có bà cùng cụ
Xin chớ buồn lo... chuyện quá xa.

Nhớ quê

Ngắm cảnh hoàng hôn khuất núi xa
Bâng khuâng hiu quạnh nhớ quê nhà
Sáo diều thơ ấu ngân trong gió
Bến nước trắng thanh rộn tiếng ca
Bóng mẹ trên đồng trưa nắng đỏ
Dáng em dưới bãi sớm mưa sa
Lam chiều khói tỏa lan đầu xóm
Đau đầu trào dâng đồ lệ nhòa.

Đàm Thanh Vương CHTĐ Hạ Long

Thù nhà, Nợ nước

Họa bài: Nhớ quê

Hướng mắt nhìn về phía biển xa
Chủ quyền biển, đảo nước non nhà
Gió ru sóng hát khúc tình nước
Mưa gọi rừng vang bản quốc ca
Quân giặc âm mưu xâm hải phận
Toàn dân thề quyết giữ Trường Sa
Thù nhà nhớ mãi không quên được
Nợ nước in sâu khó nhạt nhòa.

Say

Gặp lại nhau đây chuyện tối ngày
Chuyện xưa còn mất, chuyện hôm nay
Thâu đêm cụng chén lời chưa đủ
Cạn nắng thay bình mắt vẫn cay
Ngất ngưỡng men tình say bến nước
Lơ mơ trăng bạc giắt cành cây
Sương rơi lá rụng xô bàn tiệc
Rượu đổ tràn sân loang bóng mây.

Đỗ Đăng Hành CHTĐ Hạ Long

Tâm tình bạn hữu

Họa bài: Say

Ba chín năm xa¹ bỗng một ngày
Gặp nhau tâm sự chuyện xưa, nay
Túi thơ đâu cạn niềm đau xót
Bầu rượu nào vui nổi đắng cay
Áo trắng xưa... còn trong ký ức
Phượng hồng nay... vẫn nở trên cây
Tâm tình bạn hữu đêm quên ngủ
Chưa cạn... vàng dương đã vén mây.

¹ 1970 – 2009.

Cứ vui thay

Cuộc đời lắm rủi cũng nhiều may
Quá khứ đi qua vui cứ đầy
Vật chất, gạo tiền luôn túi chầy
Tinh thần thơ phú vẫn hương bay
Tác phong giản dị trong sinh hoạt
Lối sống thanh cao giữa tháng ngày
Gắng sức không ngừng rèn luyện tốt
Đời thường vui vẻ, thế là hay.

Lê Đạt CHTĐ Hải Dương

Đời

Họa bài: Cứ vui thay

Đời ai biết trước rủi hay may
Tâm sự buồn vui - vui lại đầy
Tiền của như là cơn gió thoảng
Bạc vàng trông tựa thoáng mây bay
Giàu sang có lúc vài ba tháng
Nghèo khó nhiều khi năm bảy ngày
Hãy sống Từ bi và Bác ái
...“Nhân nào – Quả đó” thế mà hay.

Cảnh hồ

Chầm chậm bước chân ngắm cảnh hồ
Gió vờn man mác rộn đường tơ
Sương giăng mờ ảo, giăng màn lụa
Nước gợn lăn tăn, gợn sóng bờ
Mát rọi tâm hồn khơi cảm xúc
Xanh tươi hàng liễu gọi thu mơ
Thiên nhiên trao tặng bao nguồn hứng
Thi tứ giao thoa khoảnh khắc chờ.

Nguyễn Xuân Giao CHTĐ Hải Dương

Viếng hồ Gươm

Họa bài: Cảnh hồ

Hà Nội cùng em đến viếng hồ
Chiều giăng mây xám, nhện buông tơ
Gió đùa sen động - hoa vờn nước
Nắng đuổi mây bay - sóng vỗ bờ
Năm bảy trai thanh vui tựa hội
Vài ba gái tú đẹp như mơ
Viếng thăm hồ Kiếm chiều hanh nắng
Thỏa được điều mong ước đợi chờ.

Bài thơ lạc vận

Chàng tự gieo vắn khúc biệt ly
Bài thơ lạc vận thiết tha gì
Lìa đàn chim nhạn không quay lại
Bỏ bến con thuyền mãi miết đi
Người tặng đóa hồng mừng hôn hờ
Ta vò hoa tím lệ tràn mi
Ngờ đâu tình cảnh không hòa nhịp
Ý tứ thay chiều, luyến tiếc chi.

Trịnh Quang Lạc CHTĐ Hải Dương

Cung đàn lạc điệu

Họa bài: Bài thơ lạc vận

Cung đàn lạc điệu buổi phân ly
Lưu luyến làm chi - chẳng được gì!
Chỉ tạo sầu thương người ở lại
Gây thêm buồn tủi kẻ ra đi
Người che giọt lệ hoen bờ mắt
Ta giấu dòng châu đọng khóe mi
Thôi nhé người đi - vui hạnh phúc
Xin đừng lưu luyến nữa mà chi.

Cảm bạn

Lạnh buốt đêm đông gió bắc lửa
Chạnh lòng thương bạn liếp phen thưa
Dầm sương sớm tối cùng trời đất
Dãi gió ngày đêm với nắng mưa
Góp nhặt quanh năm tìm khách bán
Thu gom suốt tháng kiếm người mua
Đời nghèo vẫn giữ tâm trong sáng
Ấm áp, vui vầy cảnh muối, dưa.

Hồng Nguyễn CHTĐ TP. Hải Phòng

Cảnh nghèo

Họa bài: Cảm bạn

Nhà xiêu, vách thùng, gió heo lửa
Mấy tấm tranh che mái cũng thưa
Không chắn gió lòn khi tháng lạnh
Chẳng che nước dột lúc trời mưa
Vợ tầm rau củ đem người bán
Chồng kiếm ve chai gọi khách mua
Con cái học hành chăm thật tốt
Cho dù trong cảnh muối, rau, dưa.

Về đền Đô

Quốc sử ngàn năm rục rờ thay
Một vùng Kinh Bắc địa linh đây
Người đi Phật Tích xem Thiền viện
Kẻ đến đền Đô ngắm dáng mây
Đọc chiếu “dời Đô” thêm khúc chiết
Ngâm thơ diệt Tống bớt thơ ngây
Hùng tâm đánh thức lòng dân Việt
Vạn thuở ghi công mở nước này.

Trần Kinh CHTĐ Hàn Thuyên.

Nhớ Cổ đô

Họa bài: Về đền Đô

Cổ đô yêu dấu khó quên thay
Dù đã phiêu bồng khắp đó đây
Vẫn nhớ sông Hương thuyền rẽ nước
Không quên núi Ngự gió vờn mây
Bánh xèo Thượng Tứ thơm ngào ngạt
Rượu nếp Kim Long hương ngát ngây
Ai có về ngang qua xứ Huế
Cho tôi gửi nỗi nhớ thương này.

Thời trang

Cái mốt thời trang quá dị kỳ
Bao nàng ăn mặc chẳng ra chi
Vào chùa váy ngắn - khoe hàng hiệu
Đến sở quần thưa - rở nội y
Mỹ tục, thuần phong còn báng bỏ
Công, dung, ngôn, hạnh có ra gì
Làm dâu, làm mẹ, làm bà nữa
Nghiêm túc xem mình cho đúng đi.

Andre BÌNH CHTĐ Đồng Nai.

Mốt thời trang

Họa bài: Thời trang

Bác này... sao bác thật là kỳ
Có của đem khoe “xấu cái chi”?!!!
Vào sở - khoác thêm ngoài chiếc áo
Ra đường - cởi bỏ chẳng cần y
Để cho thiên hạ nhìn mê mẩn
Mặc kệ người ta nghĩ cái gì
Đây...! “Mốt thời trang” nay nó (vậy)¹
Xin đừng... Để họ “tự nhiên” đi!!!

¹ Quậy lên cho nó dơ.

Hè quê

Hây hây gió thổi lọt khe màn
Dòng nước mát lành chảy lượn quanh
Ríu rít trên cây ba chú sáo
Ria lông bên cạnh chị chim xanh
Mặt sông phẳng lặng thuyền xuôi nước
Xóm trúc lơ thơ mấy mái tranh
Khoảnh khắc trưa hè hơi tĩnh mịch
Bỗng ve hòa nhạc rộn trên cành.

Trường Nam CHTĐ Đồng Nai

Thu quê

Họa bài: Hè quê

Nắng mai sắc thắm chiếu qua màn
Mấy chú bướm vàng lượn quẩn quanh
Bay nhảy trên cành bầy sẻ xám
Nhẹ nhàng quanh gốc lũ cu xanh
Cây mai trong chậu - hình như vẽ
Khóm trúc ngoài hiên - dáng tựa tranh
Êm ả thu quê ngàn gió thoảng
Sương mai vài giọt đọng trên cành.

Nụ cười Di Lặc

Vào chùa lễ Phật đón xuân tươi
Gặp đức từ tôn nở nụ cười
Lìa bỏ lợi, danh thân thoát tục
Lánh xa sắc, dục thể thương người
Chư Tăng hiểu đạo lòng trong sáng
Phật tử trì kinh trí rạng ngời
Chánh pháp tôn sùng xuân bất tận
Quy y Tam Bảo ngát hương đời.

Vũ Trọng Ca CHTĐ Đồng Nai

Tượng ngài Di Lặc

Họa bài: Nụ cười Di Lặc

Tượng ngài Di Lặc thật vui tươi
Bụng lớn, tai to, luôn miệng cười
Dung chứa khổ đau cho vạn loại
Xua tan sầu hận giúp muôn người
Chúng sanh mê đắm tâm u tối
Bồ Tát dắt đưa đạo sáng ngời
Chánh pháp dẫn đường qua bến giác¹
Thoát vòng tục lụy, đến muôn đời.

¹ Giác ngộ.

Viếng miếu cụ

Nguyễn Hữu Cảnh

Kính cẩn nghiêng mình trước miếu Ông
Một tòa sừng sững đứng bên sông
Gom dân mở cõi trang trung liệt
Dựng nước xây nền bậc võ công
Giúp Chúa hết lòng vì chủng tộc
Thờ Vua trọn đạo rạng Tổ tông
Sáng ngời công đức lưu danh mãi
Muôn thuở dân còn vẫn nhớ Ông.

Bùi Đức Chiến CHTĐ Đồng Nai

Viếng miếu Nguyễn Trung Trực

Họa bài: Viếng miếu cụ Nguyễn Hữu Cảnh

Phú Quốc đảo xa viếng miếu Ông
Rạng danh Trung Trực với non sông
Tên người ngàn kiếp còn lưu dấu
Đất nước muôn đời vẫn nhớ công
Tàu giặc đốt tan lòng Nghĩa¹...Dũng²...
Quân thù diệt tận sáng môn tông
Đầu rơi nhưng chí³... truyền muôn nẻo
Dân Việt ngàn đời phụng cúng Ông.

¹ Nghĩa quân

² Dũng sĩ.

³ Chí khí.

Xuân về

Ngày mới xuân về tắm nắng xuân
Đào mai thay áo nhớ nàng Bân
Bảy lăm mùa hẹn choài sương gió
Hai bốn vụ chờ đón cố nhân
Thảo mộc hằng yêu nền thảo mộc
Kim ngân vẫn trọng nét kim ngân
Xanh cảnh vững gốc cảnh tươi tốt
Nhẹ gió bông bênh áng bạch vân.

Trần Nhật Tân CHTĐ Thanh Hóa

Tiếng lòng

Họa bài: Xuân về

Xuân về hoa thắm đón chào xuân
Ai thấu nỗi lòng của chị Bân
Đêm đợi, ngày trông mong cố hữu
Dầm sương, dãi nắng vọng tình nhân
Gió chiều thổi mãi theo làn thổi
Chuông sớm ngân hoài vọng tiếng ngân
Lữ khách giang hồ đời lữ khách
Tiếng lòng xin gửi áng hồng vân.

Nỗi nhớ quê hương

Tuổi đời tóc đã ngả màu sương
Chìm nổi bao năm trải dặm trường
Cách biệt quê hương lòng khắc khoải
Xa vời đất mẹ nặng tình thương
Canh trường không ngủ đêm trần trọc
Sáng dậy trong lòng nỗi vấn vương
Kỷ niệm một thời còn trúng nước
Bóng tà xao xuyên nhớ quê hương.

Hoàng Văn Ty CHTĐ Sông Thương

Nhớ quê

Họa bài: Nỗi nhớ quê hương

Ngẫm lại - tóc mình đã điểm sương
Nhiều đêm thao thức suốt canh trường
Ly hương lòng xót niềm nhung nhớ
Lìa tổ dạ đau nỗi vấn vương
Đất mẹ đêm ngày hằng mộng tưởng
Quê cha năm tháng mãi sầu thương
Mong ngày được trở về quê cũ
Sống với người thân - chốn cố hương.

Mong

Có nhớ nào hơn em nhớ anh
Khác chi chim én nhớ trời xanh
Nụ cười, ánh mắt bao đậm ấm
Giọng nói, lời thơ thật ngọt lành
Ngày tháng băng khuâng thương chẳng vội
Đêm hôm trần trọc mộng không thành
Khát khao mong đợi vui hòa hợp
Cây phúc hoa tươi nở rục cành.

Nguyễn Thị Minh Lý CHTĐ Tân Yên

Yêu - Khổ

Họa bài: Mong

Nào ai hiểu được nỗi lòng anh
Nhu lữ hải âu nhớ biển xanh
Mãi mãi ghi lòng nào vẫn đục
Luôn luôn giữ dạ nét trong lành
Em sao nỡ để tình dang dở
Anh cứ lo âu mộng chẳng thành
Mơ ước chỉ còn trong ảo vọng
Sầu tư như cảnh lá xa cành.

Đời mẹ

Trời nắng chói chang mẹ xuống đồng
Mãi mê chăm chỉ việc canh nông
Chiều chiều xới xới dầm sương lạnh
Sáng sáng vun vun dải nắng hồng
Mặc tiết thu qua hay gió bắc
Dù thời hè tới lúc mưa giông
Vẫn mong con cháu đời no ấm
Vất vả, gian nan chẳng quản công.

Trọng Nguyên CHTĐ Tân Yên

Đời cha

Họa bài: Đời mẹ

Dù mưa hay nắng cũng ra đồng
Cha sống vui đời một lão nông
Mỗi cổ cây bừa sương phủ trắng
Còng lưng vun xới nắng lên hồng
Thu sang - che chắn phòng mưa lũ
Đông đến - buộc chằng chống bão giông
Mong ước cháu con chăm học tốt
Nên người tài, đức - khỏi hoài công.

Suy ngẫm tuổi già

Đất trời như một mái nhà chung
Người ở muôn phương đến trọ cùng
Cuộc thế trăm năm đà mấy chốc
Trò đời hai chữ sắc cùng không
Danh cao, bạc lắm đâu vui dạ
Nước biếc non xanh thật thỏa lòng
Mai một chia tay về Cực lạc
Kẻ sau, người trước được hanh không?

Đỗ Thị Thận CHTĐ Tây Hà

Ngẫm đường đời

Họa bài: Suy ngẫm tuổi già

Tham đắm làm chi miếng đỉnh chung
Cầu mong người hãy nghĩ cho cùng
Trăm năm nào thoát vòng vô, hữu
Vạn kiếp đâu ngoài lối sắc, không
Tiền bạc, công danh đâu thỏa dạ
Rừng ân, biển đức mới vừa lòng
Tù bi, bác ái trao cùng khắp
Nhắm mắt - vui về với cái **KHÔNG**.

Say

Cạn chén trùng phùng bạn chúc ta
Bốc đồng mặt đỏ nói hơn loa
Trông trời nhỏ bé như ly rượu
Nhìn đất quả to tựa ấm trà
Vị mạnh ngọt môi đầu chéch choáng
Men nồng cay lưỡi mắt sinh hoa
Lưu linh tiêu tửu làm ngây ngất
Bụi cỏ, đường đê tưởng chiều nhà.

Cần Văn Thăng CHTĐ Tây Phương

Trà thiền

Họa bài: Say

Mời bạn nâng ly uống với ta
Thiền trà thanh tịnh chớ qua loa
Tình đời mãi ngấm qua câu kệ
Ý đạo còn vương ở tách trà
Cùng ngấm mai vàng đang hé nụ
Chung nhìn cúc trắng mới đơm hoa
Nâng ly nhẹ nhấp mùi thơm ngọt
Đời, đạo cùng chung một mái nhà.

Khai bút đầu xuân

Bảy giáp đã qua ngựa chạy bon
Tuổi đời tám chín(89) gót chân mòn
Thơ trao mến bạn dòng không cạn
Bút thảo mừng xuân nét đậm son
Lễ hội tung bừng dân khởi sắc
Hoa xuân nở rộ đất hương thơm
Trăm năm ghi dấu từng trang sách
Thế cuộc vẫn xoay giữ vẹn tròn.

Tuấn Châu BCH/CH Thơ ĐL huyện Xuyên Mộc

Sống khỏe, sống vui

Họa bài: Khai bút đầu xuân

Một thời tuổi trẻ cứ bon bon
Nay bác đã già đôi gót mòn
Nhưng thú vẫn, thơ không thể mất
Chút tình lãng mạn vẫn còn son
Tết nay bác đã tám mươi chín
Xuân tới cụ lên chín chục tròn
Đất nước ngày càng thêm khởi sắc
Dẫu già vẫn thấy khỏe, vui hơn.

Hòa Bình, 06/7/2013

MỤC LỤC

Nhạc,Thơ,Tôi.....	2
Lời tự tình.....	3
Vài lời tâm sự.....	5
PHẦN I –THƠ MỚI –THƠ TỰ DO.....	17
NHỮNG VẦN THƠ DÂNG CHA MẸ...18	
Cha,Mẹ.....	19
Mẹ.....	20
Hồi tưởng.....	21
Bông hồng dâng mẹ.....	24
Nỗi lòng.....	26
Nhớ mẹ.....	27
Tặng mẹ.....	28
Lời dâng mẹ.....	29
Lời khuyến cáo.....	30
Tâm sự 1.....	31
Tâm sự 2.....	32
Tâm sự 3.....	33
Tâm sự với chim.....	34
Tạ tội.....	35
Lời nguyện cầu.....	36
Nỗi niềm.....	37
Bất hạnh.....	38
Cha tôi.....	39
Mồ côi.....	40

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Xuân nhớ mẹ.....	41
Nhớ mẹ.....	42
Khóc	43
Giỗ mẹ.....	44
Cảm xuân.....	45
NHỮNG ĐÔNG CHO QUÊ HƯƠNG...	46
Quê hương.....	47
Hoài niệm.....	48
Đôi lời tâm sự.....	49
Triệu Sơn quê mẹ.....	50
Nguyện cầu.....	51
Lũ về.....	52
Giọt đau quê mẹ.....	53
Nghẹn ngào.....	54
Quê mẹ.....	56
Lời tự tình.....	58
Bình minh.....	60
Vọng cố hương.....	61
Cảm niệm.....	64
Chiều lên bản thượng.....	65
Lời tâm tình.....	66
Bão	68
Chí nguyện.....	69
Cảm tác Vũng Tàu.....	70
Ý chí Việt Nam.....	71
Mừng Đại hội.....	73
Vùng trước mặt.....	74
Mừng Hội nghị.....	76

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Tình ca tặng cây Cao su.....	77
Gio Linh xưa và nay.....	78
Bạo,Lụt quê miền79	
Tặng người Chiến sĩ	80
Tổ quốc ghi công	82
NHỮNG DÒNG CHO TÌNH YÊU	83
Yêu	84
Biển,Em.Tôi và Trăng.....	85
Tặng người đang yêu.....	86
Mộng xưa.....	87
Tâm sự.....	88
Lãng mạn.....	89
Tiếng lòng.....	90
Em đừng giận nhé.....	91
Tâm sự với Ngọc Lan.....	92
Thu.....	93
Ký ức Nguyệt Cầm.....	94
Mơ ước.....	95
Tôi biết.....	96
Yêu,Ghen.....	97
Hoa.....	98
Nỗi niềm.....	99
Tình ngăn đôi bờ.....	100
Giọt buồn cho em.....	101
Nỗi niềm riêng.....	102
Nhớ.....	103
Mưa Huế.....	104
Giọt đắng.....	105

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Tâm sự cô giáo nhỏ.....	106
Lời tâm sự.....	107
Tâm sự với em.....	108
Tham.....	109
Kệ.....	110
NHỮNG DÒNG CHO TÔI & BẠN BÈ...	111
Tâm sự cùng bạn.....	102
Tâm sự với tôi.....	105
Phận bạc.....	106
Vĩnh biệt anh.....	107
Tâm sự cùng chị.....	108
Giỗ chị.....	120
Lãng du.....	121
Vĩnh biệt anh (Mai văn Bức).....	122
Tâm sự cùng VT2.....	123
Hoài tưởng.....	124
Lời tiễn biệt VT2.....	126
Nhận dạng.....	128
Ngộ 1+2+3.....	129
Tiễn biệt.....	130
Nói với người tình.....	132
Tĩnh ngộ.....	133
Chiều về thăm bạn.....	134
Em dành quên sao.....	135
Nàng thơ 16.....	136
Vĩnh biệt Châu.....	137
Nói với em.....	138
NHỮNG DÒNG THƠ KỶ NIỆM.....	139

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Tặng một đứa em.-Cảm họa.....	140
Tặng người ra đi. -Cảm họa.....	141
Chừ.....-Cảm họa.....	142
Chân lý.....-Cảm họa.....	143
Nỗi lòng.-Một thoáng hương xưa.....	144
Bản bi ca bất tận.....	145
NHỮNG DÒNG CHO ÁO LAM.....	146
Nỗi niềm.....	147
Tâm bình đẳng.....	148
Chí nguyện.....	149
Tâm sự cùng em lam.....	150
Nỗi lòng áo lam.....	151
Giữ vẹn tình lam.....	152
Lời tự tình.....	153
Mẹ Từ bi.....	154
Định tâm.....	155
Cảm xuân.....	156
Vui đời trại sinh.....	157
Tâm sự cùng Phú Lâu Na 1/TW.....	158
Trại xuân 1+2.....	159
Đi trại đầu xuân.....	160
Đón xuân.....	161
Chu niên.....	162
Chơn tâm.....	163
Tâm sự với Phú Lâu Na.....	164
Cảm niệm.....	165
Người và Ta.....	166
Tự tình.....	167

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Tĩnh mộng.....	168
Tĩnh mộng.....	169
Tĩnh mộng.....	170
Mừng Khánh đản.....	171
Tu mau.....	172
Tự độ-độ tha.....	173
Sắc-Không.....	174
Chữ Trần.....	175
Xuân nguyện cầu.....	176
Chí nguyện....-Tâm.....	177
Chào em.....	178
Tâm sự với em.....	179
Thầy.....	180
Niệm.....-Phản tỉnh.....	181
Tìm về nguồn cội...-Công phu.....	182
Buông bỏ.....	183
Cảm xuân 1+2+3.....	184
Tâm sự với Miu.....	185
Tâm sự với Na,Nô.....	186
PHẦN II: THƠ ĐƯỜNG LUẬT.....	188
Xuân ly xứ.....	189
Xuân nguyện cầu.....	190
Xuân.....	191
Đi chợ xuân.....	192
Cảm xuân.....	193
Gửi Trường Sa.....	194
Chúc xuân.....	195
Quyết giữ đất trời Quê hương.....	196

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Cha tôi.....	197
Mẹ tôi.....	198
An lạc.....	199
Yêu thơ.....	200
Xuyên Mộc xin mời.....	201
Lương y.....	202
Vợ.....	203
Chồng.....	204
Nhớ.....	205
Tôi mãi yêu em.....	206
Nghiep.....	207
Khuyên người tỉnh mộng.....	208
Đôi bạn già.....	209
Hợp mặt tết Nguyên tiêu.....	210
Yêu kính Bác.....	211
Bác Giáp.....	212
Trắc địa.	213
Khôn - Đại.....	214
Mê số đề.....	215
Chớ ngại ngần.....	216
Nhớ thâm ân.....	217
Nồi bánh Tết.....	218
Nguyện cầu.	219
Kỷ niệm yêu.....	220
Gặp lại bạn xưa.	221
Ma đề.....	222
Làm sao hiểu.....	223
Anh Nhật Hồng.....	224

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Trạng-Dốc.....	225
Tâm sự với vợ hiền.....	226
Thú mê đề.	227
Chẳng phải đi tu.....	228
Lấy chồng muộn.....	229
Chọn chồng.....	230
Thân bệnh.....	231
Chẳng ngại gì.....	232
Viếng đền Hùng.....	233
Cảnh gia bản.....	234
Thân phận.....	235
Thật không sai.....	236
Cây chôm chôm Thái.....	237
Đau.....	238
Vịnh ông biểng.....	239
Vịnh bà lười.....	240
Rạng danh Lạc Hồng.....	241
Say.....	242
Hữu duyên.	243
Chia tay.....	244
Xuyên Mộc.....	245
Quê tôi.....	246
Viếng đền Thập Bút.....	247
Cảnh Am Thiền.....	248
Mưa đầu mùa.....	249
Mồ côi.....	250
Giỗ tổ.....	251
Xuất gia.....	252

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Cây Bồ đề.....	253
Ngộ.....	254
Vịnh cây chôm chôm.	255
Buông xả,-Không phải của mình ta.....	256
Thế gian. –Ngu.....	257
Tâm sự. –Nợ trần ai.....	258
Không đề. –Góp sức xây đời.....	259
Mừng thọ tuổi 80. –Đón xuân.....	260
Hạnh phúc tuổi già.....	261
Mừng thọ. –Mơ ước tuổi già.....	262
Vịnh cây cột mốc. –Cây cột mốc.....	263
Một đường thông. –Vạn sự thông.....	264
Sống. –Vui.....	265
Viếng tượng đài Lý Thái Tổ. -Viếng tượng Đức Trần Hưng Đạo.....	266
Văng cảnh sông Hương. –Huế đẹp, Huế thơ.....	267
Đệ nhất Tổ Trúc Lâm. –Đức Phật Hoàng.....	268
Gặp gỡ. –Nợ văn chương.....	269
Tiếc quá. –Thưa cùng Cụ.....	270
Nhớ quê. –Thù nhà,Nợ nước.....	271
Say. –Tâm tình bạn hữu.....	272
Cứ vui thay. –Đời.....	273
Cảnh hồ. –Viếng hồ Gươm.....	274
Bài thơ lạc vận. –Cung đàn lạc điệu...	275
Cảm bạn. –Cảnh nghèo.....	276
Về Đèn Đô. –Nhớ Cố Đô.....	277

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Thời trang. –Mốt thời trang.....	278
Hè quê. –Thu quê.....	279
Nụ cười Di Lặc. –Tượng đài Di Lặc...280	
Viếng miếu cụ Nguyễn Hữu Cảnh.	
Viếng miếu ngài Nguyễn Trung Trực....	281
Xuân về. –Tiếng lòng.....	282
Nỗi nhớ quê hương. –Nhớ quê.....	283
Mong. –Yêu,Khổ.....	284
Đời mẹ. –Đời Cha.....	285
Suy ngẫm tuổi già. –Ngẫm đường đời..	286
Say. –Trà thiền.....	287
Khai bút đầu xuân.	
–Sống khỏe,sống vui.....	288
Mục lục.....	289 đến 298

Thơ Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Tập thơ BIỂN ĐỜI

Vĩnh Linh - Dạ Băng Tâm

Chịu trách nhiệm xuất bản
PHÓ GIÁM ĐỐC: BUI THỊ LÂM NGỌC

Biên tập : Đinh Thị Ngọc Hoa
Trình bày : Ngô Đình Phụng, Lê Viết Vĩnh
Sửa bản in: Ngọc Hoa
Bìa : Vĩnh Linh, Kim Quốc
Thực hiện liên doanh: Ông Ngô Đình Phụng

In: 300 bản. Khổ: 13 x 19cm.
In tại: Nhà in Quốc, Xuyên Mộc, BR-VT
Số ĐKKHXB: 1424 -2014/ CXB/47-33/ĐoN,
Cục Xuất bản, In và Phát hành xác nhận ngày:
21/7/2014, Quyết định xuất bản số: 405B/QĐ-ĐoN,
Do NXB Đồng Nai cấp ngày: 6/9/2014.
In xong và nộp lưu chiểu: Quý 4/2014.

Nhà Xuất bản Đồng Nai, 1953J (số cũ 210)
Nguyễn Ái Quốc, TP Biên Hòa, Đồng Nai.
Ban biên tập: (0613) 825 292- P Kinh doanh: 946 521 -
P. Kế toán: 946 520
Fax: (0613) 946 530 Email: nxbdongnai@hcm.vnn.vn

(Ảnh bìa: Thắng cảnh biển Hồ Tràm - Xuyên Mộc)